

R
4601

RA-36188 III

10.
Mönne wäisse

Waimoliffo Laulo,

esfiärräliffult kottun,

ü t f i n d a,

ebt

muidega foon ollen,

suggeda ninf laulda.

1A

~~37803~~

Nº 229 (IV 97)
Zogwer

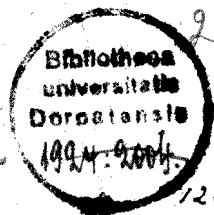
Tarto-linan 1830.

Dräffitu J. E. Schünmanni man.

Se läbbi antas sebda lubba, et sešunnane wellište
 lauluramatu rdine jaggo woip trükkitus sada; ent se
 man säetaz, et ni pea kui ne lauluramatu omma trük-
 titu, nint enne kui nemma sawa mähduš eht laotetus, pe-
 awa wiis kaudetu tülki neišt, Tarto: lina keiserlikko
 Univerſitāti ramatu: kohtule sadetus sama, et neidega
 säduše perra testaz.

Tarto: lina, ſel 24. Künla: ku päiwal 1830.

Morig von Engelhardt,
 Ramatuide säetu illektaja.

120987

19930

Juhhataja.

Lebbe pool.

Jummala sönnast	1.
Juminište soddamišfest nint ärrädriftmišfest, nint	3.
neide lunnastušeſfest Kriftuše läbbi	4.
Kriftuše tullemišeſfest libba ſiše, temmä ſündmiš-	10.
fest nint kälkišt itma pääl	30.
Kriftuše kannatamišfest, koolmišfest nint mat-	33.
mišfest	36.
Kriftuše illeštödssemišfest hawwašt.	38.
Kriftuše taima: minnemišfest nint iſtmišfest Jum-	41.
mala hääł käl	44.
Pühhäšt kolmainoušfest	47.
Meije Jēſanda Jēſuše Kriftuše Ešäšt, te ka	52.
meije Ešä om	57.
Jummala pojašt, meije Jēſandast nint Dništege	65.
gijašt	68.
Pühhäšt Waimušt, temmä andišt nint tallita-	76.
mišfest	78.
Jummala armofutēmišfest, pattatse pattukäämiš-	82.
seš	85.
Ušſušt Jēſuše ſiše	88.
Pattu andiſandmišfest	103.
Ešäme ärräandmišfest Jēſušeſſe	111.
Henge ühhendamišfest Kriftušeſega	118.
Kabbušt nint rdmušt pühhan Waimun	119.
Jummala lašte önelikkušt ſaiſušeſfest	128.
Kriftuše perrän tullemišfest nint temmä kanna-	133.
tamiše öšſaušeſfest	135.
Jēſuše armušt innimiše, nint ešſiärrälikkust om-	138.
matſide wašta	141.
Tennolikkust ſäamešt Jēſuše. innimišeſ, ſamiše	
nint ſurma eest	
Ušlikkušt ſacmišfest Jēſuše hawu päle	
Armust Jēſuše wašta, nint himmušt temmä perrä	
Wellelikkušt armušt nint waimo ütēušeſfest	
Käädmušt hennešt eundmišfest nint puhtamiše ar-	
mo perrä	
Henge nint ibbo pühhändamišfest	
Ešäme waiſušeſfest nint maddalušeſfest	
Kinnitušeſfest nint kaſwamišfest armun	
Ušſu julgušeſfest nint lotušeſfest Jummala päle	
Kriſtlikkušt tertušt, nint ešſiärrälikkust koggodušeſfest	

Koggodusse laulo	145.
Koggodusse pühhi laulo	150.
Pühhä äddango södmajast	161.
Kori laulo	169.
1) Laaste kori laulo	171.
2) Poiffeste kori laulo	177.
3) Wallaliste welliste kori laulo	178.
4) Lüttrikokeiste kori laulo	182.
5) Wallaliste sösfarde kori laulo	184.
6) Abbi-ello rahwa kori laulo	187.
7) Läsijide kori laulo	191.
Jesanda nint koggodusse teenriff	192.
Kristusse riki kaswamißest nint temmä tunnista:	
jist ilman	199.
Pallemisse, palwusse nint eenpalwe	204.
Palwe illembide eest	207.
Hommungutse laulo	208.
Äddangutse laulo	209.
Pühhist englist	211.
Jummala tittussest, tennust nint kummardamissest	212.
Kristusse tullemissest aawustusen, nint meije	
ootmissest se päle	216.
Meije ollemissest taiwan nint himmust Kristusse	
man olla	219.
Koddo; minnemissest Jesanda meenu, nint ihho	
üllestösfemissest	221.
Läwies tettu koggodussest, nint iggawetse ello	
önfussest	225.
Desa laul	228.

Nota. Die eingeklammerte Nummer neben der Melodie zeigt, wo das Lied im deutschen Gesangbuche zu finden ist.

Jummala sönnast.

I. Wiis: Kaswa weel. :; (1.)

D pühhä! :; Pühhä Jummal Zebaot! lass
meil sinno sönnu walgust Selgest paista
surmani, Et me jäme kindmääst saisma Sinno
armo-sönnu pohja pääl, Siin nint sääl. :;

2. Rittus, aaw :; Jummalalle jätmata: Et
meil temmä sönnu sönnu, Kumb nüüd meile aaw
waldap; Et ta meid ni armastanu Nint me
pattu sü nint hädda eest Surma läts. :;

3. Koggodus, :; Rõmuusta hend koggodus, Et
se Jesand läbbi surma Sinno päästnu surma
wäest, Saatnu önfust sul nint rõmo; Sedda
kuluta nüüd jätmata Tennoga. :;

2. W. Ke jo mõtlep henda saisk. (19.)

Minna jä se sönnu mannu, Mes om pibli-ra-
matun, Nint se leppitusse sönnu Om mu
armas sõamen.

2. Jesand! kõnnele, ma küle Auvoga so sõnna nüüd, Se oppus om armas mulle, Mink läbbi mo ärrätit.

3. Sinno auvon armastada, Kigin olla usutaw, Iatselikkult ikkes jada, Sinno sõnna walgusen.

4. Walgusta sis esfi minno, Mes mo sisen pimime weel. Pühhä Waim! mo palwust kuulgo, Oppetaja ollet mul.

4. Oh et ma kui lats wois jätta Rif mo hoolt mo Esfale, Et ta satas, kuis täl turta, Rif mo asju eäle.

6. Lemmä õnsa rahhomõtte Jäwa senni, kui ma sa Teddä nättä, ikkes tõtte, Mul ne lige kallimba.

7. Siin ni saisa, kui ma olla; Sul ma tahha ellada; Minna anna henda sulle, Armas Jeesus! wõtta mo.

3. Esfi wiis. (451.)

Jesu jalgu man om ni Armas olla, Lemmä kallit oppusfi Saäl ifs kuulda, Mink, kui Maarja, allafi Eõamette Himmoga neid wõtta.

2. Siin, mo Jesand! olle ma, Et sutt oppi, Mes mul waja üsinda, Mink sest holi. Sinno sõnnast ellä ma, Sega toita Mo, et ifs so kitta.

Innimiste saddamisest nink ärrärik: missfest, nink neide lunnastusfest Kri: stusse läbbi.

4. Esfi wiis. (34.)

Se helde karjus, Jesa peig Meid armast igga-west, Jät riki, front mahha kif, Sai wallomihhes tõdõt; Ta läts nink ots sis himmoga Ja surest henge armust Omma kaddonu lammast ka, Kumb esfinu ta hõlmast.

2. Se kallist ofset hengeken, Mo heng! se ollet sa; So eest ta olli ruhhen maan, Hawwa seen so eest ka. Hend ommandussus anna täl, Ke and so eest hend ärrä Mink to täl kitrust, aawo jäl; Unsutawast ifs ellä.

5. Esfi wiis. (36.)

Sa armo nink õnsusse pohjata lätte, Kumb Jesu sisen awwatu: So heldusse tulli, kumb pallaw ifs nättä, Jääp moistusselle pedetu. Mes armastat? pattašt, ke põlletu, Mes õnnistat? latsi, ke wiisksiwa so. Oh armastik helde nink immelik Jummal! Sa armastat teddä, mes halw om nink rummal.

6. Esfi wiis. (62.)

So mõrsja, Jesand! olli tõdõt Täüs pattu tõbbe, rojust; Ent siski wõttit sinna häds Täl sota jälle terwust. Sa päästet teddä surma wäest Mink

4 Innimiste saddamisest n. ärrärimisest, 1c.

pimmedusse würessi käest, Ja annit armsast melest
Täl möreja ehtet kõrgeft.

7. W. Müüd pühha Waimo pall polest wers. (104.)
Pühha Jesu nimmi! Kif ilm ei jöwowa, Ni kui
sul sünnis, so auwustada, Nink kummarda.

2. Wäkkew Jesu nimmi! Kui ülli armas Om sin-
no wäggi, kumb pattast pühhas Nink õnsas teep.

3. Armas Jesu nimmi! Kui kostotaja Ollet sa
nõrkal, kel abbi waja, Kui tullulil!

4. Maggus Jesu nimmi! Ei tija engel Kui
maggus waisel pattatsel hengel Se nimmi om;

5. Illus Jesu nimmi! Kel sinna tutwa, Sel om
üts warra, kumb kallis nink jädawa Om iggawes.

Kristusse tullemisest lihha sisse, temmä sündmisest nink käärtist ilma pääl.

8. W. Minno waijus om ilm arw. (42.)
Päiw, kel saarnast weel ei olle löida, Oh sa ausa
silma-pilk! Kummal Jummal wõt me werd nink
lihha hennel allandussen kif. Pattatside arwolisess
sanu, Raddonuid nink sunnituid om otnu, Omma
kalli werrega, Nink meil saatnu õnsust ka.

9. W. Üts lats om neitsist siin. (57.)
Se aig om meil ni rõmu täüs Jummalala nim-
mel auwus, Et Kristus tawast, melle pääs,

Kristusse tullemisest lihha sisse, temmä 1c. 5

Ma päle tulnu Armust. Oh hallestusse süwuius!
Et Jummal melle saarnatess, Nink meije welles
sanu. Terre, terre tullemast, Issand Jesus ülle-
wäst! Terre rahho saatja. Amen!

10. W. Oh wõtkem Jummalat. (67.)
Ma henda rõmusta So sissen, armas Jesus! Et
ollet tahtnu sa, Mul sada minno welles. Kui
maggus om mul se Kuuida mo sõamen! Kui helde
ollet sa, Suur Jummal, Jnnimen!

11. W. Mes mul waja murret pittä. (68.)
Südda peap rõmustama, Sest et nüüd Kallist
hädä Engli kulutawa. Kuulge, kuulge rõmuhäle!
Täiwa hulk laulap kif: Kristus sündi teile.

2. Müüd Tä omman sõimen maggap; Ke mo
täält, Sinno säält, Henne mannu heikap. Ütlep:
wellitse, oh jätke, leinamist, Raibamist; Kif
hädä minnuft wõtke.

3. Nühke sis nink tulge tänna, Wõtke ka Ar-
masta Teddä, nore, wanna; Ke me wasta ar-
must pallap, Walgustap, Kostotap, Nink meil
õnsust annap.

4. Tulge teije häddälisse, Waiwatu, Koor-
matu, Täütke ussu käsfi. Olge rõõmsa; siin om
löida Wabba arm. Jesu surm Saap teil ello
andma.

5. Jesus! lasse minnul nida, Sinno man,
Oh mo õn! Usfun kinni jada; Sinna ollet minno

ello; Nüüd ma jä Rahhule, läbbi sinno armo.

6. Ei ma pelga omma wõlga; Sest nüüd om Minno form Pantu sinno sälga. Minna olle puh-tas jänü, Weata, Wabbas ka Rigišt pattušt sanu.

12. W. D Kriste päiw ke ollet. (70.)

Me laulame sul, Jeesus Krist, Sa armo lätte, ello-wõršt! Sa wõras kawwa odetu; Nüüd ollet meile tulnu jo. Halleluja!

2. Jummal toot paradisin jo, Sel saddanulle ilmal so; Ent ammo ikkes odiwa Rik prophweti nink wannamba. Halleluja!

3. Nink Dawid paljo ennämbäst, So rahwa karjus, funningas, Se mees, ke olli armas sul, laul sulle ikkes kandle pääl. Halleluja!

4. Oh et se Jeesand Zionist Meid päästas pattu Keütüsfist, Nink peä omma abbiga Rühhis, meid jälle rõmusta. Halleluja!

5. Nüüd ollet tääl, siin maggat sa, Nink wõttat söimen hengust ka. Rik sures teet; saat wäikenne, Rik kattat; tullet allaste. Halleluja!

6. Siin wõran Majan ollet Sa, Rink perräst taiwas om nink ma; Sa immet pima rinna man, Ke ollet engli lust nink rõdm. Halleluja!

7. Sa pannit piri merrele, Nüüd mähhitas Sa mähmette; Sa, Jummal! hengät haina pääl, Sa A nink D, saat lastes tääl. Halleluja!

8. Sa fige rõmu alginne, So litsma mitto turbuse. Rig' ilma rõdm nink walgus ka; Jääst fiski essi rõmuta. Halleluja!

9. Rig' innimiste söbber sa, Sul fiski paljo mainlast ka; So weidi wasta wõrtiwa, Ke fige Dnnisteggija. Halleluja!

10. Ent ma, So halwemb sullane, Mõtle nink ütle selgede: Ma armasta, — ei fiski ni, Rui ma pääl melei rahhafi. Halleluja!

11. Tahtminne om — joud wäikenne; Sa saat hääs wõttma ommete, Mo waine südda toop, mes täl; Sis wõtta armust wasta weel. Halleluja!

12. Se laut nink hain, kun hengsit sa, Halwo olli nink põletu ka, Et sääl küt keäke es jääs; Ent sinna wõrtit fiski hääs. Halleluja!

13. Se ülle om mul nüüd hä meel, Sa wõttat hääs ka minno-tääl; Se perräst tullit ilmale, Et so pool' kånäs pattane. Halleluja!

14. Rui ma es olles pattane, Ruis mulle sis so sündminne, Nink sinno heidus tulles hääs, Rui ma weel wanne alla jääs. Halleluja!

13. W. Oh kuis omma ne ni õnfa. (82.)

Jesukenne! sinno perrä Waidle ma, fik ilma warra Om so wasta rühpius. Tuhhat rõmu sel sa annat, Kumma päle filmi šheitat. Rae Armun ka mo pääl. :;

14. W. Niid Jummalalle auwustus. (83.)
 So, Jesuken! ma terwita, Sa illus latsekene!
 las mo so omma olla ka, Mo soame Jesuken ;;
 2. Mo soand wotta hennelle, So soand anna
 mul, Nink anna, et me soame lts olles' eggäl
 luul ;;
 3. Se ello ilma sinnota, Se olles mulle
 surm. Se perräst jä ifs minnoga; Jesus! mo
 ainus rööm. ;;

15. W. Mo Südda walwa jälle. (87.)
 Sest surest armo päiwast, Re tulli meile taiwast;
 Saap meile pattatulle Nömu nink walgust jälle.
 2. Se eesmänne nink ainus Kaije, kui suur
 me waisus, Nink meil om temmäst sanu, Mes
 temmä towotanu.
 3. Jummal saap innimises Nink meije arwo-
 lises, Om meije lu nink lihha; Ent pattuta nink
 pühha.
 4. Raege, mes meil antas, Mes Söime sisese
 pantas: lts wäike latsekene, Re Jummal wäg-
 gewänne.

5. Kui minna sedda näe, läbbi ta Waimo
 wäe, Sis moistus ärrä löppep, Ent lats mult
 soand wöttap.
 6. Ta omman söimen hengap, Nink söbbralik.
 kult heikap: Wellitse! murret jätke, Nink kii
 hääd minnust wötke.

7. Oh kallis latsekene, Sa armo päiwäke-
 ne! Sa fige üllemb warra! Ma waidle sinno
 perga.
 8. Kuis ma so wasta wotta, Sa fige ilma
 tötte! Sa rühhit meije mannu, Et meije hädda
 nännu.
 10. Oh armas Jummal! olle Tullemast terwe
 meile; Re sinna waist ei pölle, Nink tullet ab-
 bis tälle.
 11. Sa fige asja loja, Nink önnistusfe to-
 ja! So helde kaeminne Om me kostotaminne.
 12. Ma jä so mannu saisma, Sa ei sa minno
 pölgma, Kui sinno mannu tulle Nink puhkast
 soand palle.
 13. So tulleminne lihhas, Se hoidko sinno
 rahwast, Kumba sa wöttit ommas, Sinnule if-
 kes puhtas.
 14. Ni, meije armastaja! Sata meid läbbi aja,
 Meid waisi innimisi, So ihho lullikmisi.
 15. Senni kui taiwa römün Rittäme wastfen
 laulun, So sündmist nink so surma; Sis
 ikminne om möda.
 16. W. Niid pühha Waimo palleme. (89.)
 Oh Jummal woon! so kittäme, Et sa wöt-
 tit lihha hennelle, Nink sait latsekesses, Me om-
 mast werrest, Kui ollime Jummalal pattu perräst,
 Weel wastatse.

Kristusse kannatamisest, foolmisest nink matmisest.

17. W. Kristus Õnnisteggija. (108.)

Kui nüüd Jeesus ilma pääl Kik jo tallitanu; Om-
me laste eest sis weel Armun|hoold om kandnu;
Säep sakramenti ka, Mõssep jüngril jalgu, Wõt-
tap kurbe rõmusta, Enne kui läts surma.

2. Sis läts palwust piddama Ketsemane aijan,
Satte kolm kōrd mahha ka, Omman suren hād-
dān; Pallel Abbi Eesa kääst Murreliskust hengest.
Werre piggi temmāst joost Ohho, wallo perrāst.

18. W. Mes õllet sinna armas. (110.)

Ma päle sattap Jummal aijan mahha, ürs en-
gel peap rõmustajat trōõstma, Siin kinnitap se
lojus lojat essi; Oh inime asfi!

19. W. Kui kogematta wiimselt. (112.)

Oh nāggo, ke mo pehmes teep. Se iggawes
mul melde jādāp, Mes waiwa õli mād pääl tust.
Oh et so henge ohho eest, Kun surmaga sa
maadlit tōõst, Sul rõmo woisi sada minnuft.

20. W. Oh mõikeni Jummalat. (114.)

Kui minna Jeesust nāe Mo pattu perrāst waiwan,
Kui temmā werre hee Nink filma weega aijan

Kristusse kannatamisest, foolmisest n. t. s. 11

Põlwiil maan palwusfen, Tāüs kurbust surmani,
Nink pōrgo hādā seen Tānnit nink wārrist.

2. Sis mõle ma: kui ni, Mes mul sis waiw
om waja, Mo Õnnisteggija Wõt henne pääl mo
süda. Ta waiwast nāe ma Jummal wihha
tōõst, Nink kuis ma puhtas sa, Mo pattu ro-
jusseft.

21. W. Mo sõänd anna tigest. (115.)

Oh tulge, kaegē se pääl, Mes waiw ta hengel
om, Kuis ta pand kāsfi kōkko sādā, Nink õlli
põlwiil maan.

2. Mo süddā om hādā meel sādā, Kun taplep
surmaga. Sest filma weest ta pōske pääl,
Joostwa mo filma ka.

22. Eesi wiis. (116.)

Ma kae üles mādē, Kun Jeesus werrine. Heit
henda palge päie, Nink it sādā rohke. So õn-
nis paistimine, Oh tulke saggēde, Nink te ta
surma murret Meil wāstses allasi.

2. Oh las hēnd āmbre wōtta So surma tap-
lusfen. Siin olle minna soga ürsindā, wē-
nafen! Jāis ma iēs liggi sul Se õli mād pääl,
Kun filma wet nink hikke Sa wallit werrega.

23. W. Kif mes terve ma pääl. (122.)

Laulgem ikkes wastsest armsast: Nätse, määrne innimen! Meije kige illusambast, Omma waiwa ehte seen. Oh se näggo jägo saisma, Mulle ikkes Ööd nink päiwä, Minno waimo filmi een. Nätse, määrne innimen!

2. Se man tullep mulle meelde: Mult sai kif waiw sinnule; Ent so helde kaeminne Rõmustap mo jällefe. Oh se werrew koolja walge Nink ni narus tettu palge Teep mo filmi jooskma tääl, Senni kui ma so man sääl.

3. Pā nink rind nink sälg täüs hawu, Heng nink ihho waiwatu, Silmä, hule omma nättu Koolja näüst kattetu. Kannataja hengest, ih-hust! Es ma peäs wõtma armust Süddamest so armasta, Silmä wega tennäda.

24. W. Terre tuhhat tõrd, te. (120.)

Minne omma Jesust saatma Kige waiwa sammu pääl, Minne teddā ümbre wõtma Lemmä henge ohhun sääl. Ürrā temmä kannatust, Naro froni, teotust, Risti wallo, henge heitmist lasko kunnake so melest.

25. W. Oh armas kae tennä. (125.)

Ma näe tedda ikwat, Nink werre hiffe jilwat Ta pühha palge pääl. Oh et ma ööd

nink päiwa Jks mälletas ta waiwa, Nink annas tenno se eest täl.

2. Woon kule, mes me waise Siin sulle towotame: Me südda tahhap nüüd So risti man iks jada, So waiwa kulutada, Senni kui ilmast kutsut meid.

26.

Eesti wiis.

Kui näe, kui Jesus mo eest kannatap; Sis minno waim kurbas, nink rõõmsas saap. Mo kurbastap, et näe mo suurt süda; Mo rõmustap, et mul sai õnsus nida.

27.

W. Kristus D niisteggija. (131.)

Jesus! sinno kannatus Om mul selges rõmus, So kroon, hawwa, teotus, Mo sõame toitus. Heng käup rosti lilli pääl, Kui mälletap seddā, Anna seperräst *) ka sääl Taiwan mulle paika.

*) Kristusse kannatusse perräst.

2. Ke sa kolit, ellät nüüd Ofata, mo päästja! Sinno mannu minna nüüd ülesindā hend kána, Nink so armust ennege Seddā hennel palte: So teenmisest heldeste, Anna osja mulle.

28.

Sesama wiis. (138.)

Wiimselt ristist woeti, Kui jo öddang sanu; Hawwa sisse kanneti Se kehā täüs hawu.

2. Ke sa mõro surmaga Pattust minno päästnu; Oile mul kif kigin ka läbbi hädä orru.

29. W. Minno waiſus om ilm. (139.)

Et ſo ſurmaſt koſtotuſt wois ſaija Deſi ma hā melega, Waimum, riſti al, ſo jallun, paika. Oh mo ōnniſteggija! Sinna tijat, kuis mo ſūd-dā ſullap, kui ma nāe, kui jo pā-koolden wajup. Anna henda iſkes ni Mulle nāttā, ſurmani.

30. W. So heng oh Jeſus teſko mo. (140.)

Suur aaw tabori mae pāal Tāl olli; ent mes ennāmb weel Mo ſōānd ligup, ſeddā nāe Ma ſolgata nink oli māen.

31. W. Oh pā tāūs werd nink joni. (147.)

Oh tulge tannā kuulge, Kuis Jeſu pūhhā pā, Ta ihho nink ta pelge Waiwatas hirmsaſte. Kui ma Jeſuſſe waiwa Tunne mo ſōāmen; Sis ma iggāweſt aiga Wiitās neid kaeden.

2. Raege, kuis ta ihho, Jāap nōrkas, jōw-wetus, Kel jo om koolja nāggo, Saap riſti naglatus. Mo ſūddā armuſt ſullap, Mo ſilma jooskwa weeſt, Heng maitſap nūūd, mes tullep Ta waiwaſt mulle hāās.

32. Eſſi wiiz. (149.)

Sa annit omma kallist werre Mo waiſe waga-lesſe eeſt. Oh et ſo pallaw arm mo perrā Ka minno ſōānd lāutas tōōſt. Oh et ſo kannatus

nink waiwa, Nink ſinno ſurma walloſe, Mul melen jāſſe eggā pāiwa, Senni, kui ſiſt ſo man-nu lā.

33. W. So hiſſe nink werd. (150.)

Rige ſo hawu eeſt Ma taſſha ſo kitta, Mo pāſtja! ni kawwa, kui ello mul nāttā. Sa lun-naſtit jo Mo neidega ;:

2. Mo pōigmees ke ollet Ni werrine nāttā, Ma wōtta ſo ūmbre — mo ſōāmette las tulla ſo werd, So hiſſe nink werd. ;:

3. Kus ſārāne uſſutaw Midnik om lōitu? Re aida nink lillikeiſi om kaſtinu Omma henne hee, Nink Werrega. ;:

4. Sādā ōll mae pāal, Olle ma taad lōidnu, Enne kui paggana kae teddā keitnu, Kaſteti ma Ta Werre hega. ;:

5. So hiſſe nink werd las meid iſs ſiin kaſta. Mes ennāmb ōnniſtuſt melle woip ſata? Oh Jummalā woon, Oh werrine woon! ;:

6. Oh pūhhā haaw källen! So ſiſſen ma taſſha Sis olla, kui ihho koolden jāap maſſha. Heng warjun ſis om, So ſōāmen. ;:

34. W. So heng oh Jeſus teſko. (154.)

Ni ſure redi wiſi pāal Om mulle, ni kui tāām-bā weel Me Jeſand poos ſādā riſti puun, Kui Maarja teddā kai nink Jaan.

2. Nink ni, kui täl meel tämbä saas Ta kül
oaga awwatus, Nink kui se wee nink werre woo
Eest hawast joses ülle mo.

35. W. Minno südda rõmustelle. (160.)

Terre, inimisfe poja Nink Jummalu kolu
kehha! Terre higgi, kumb maad kastnu, Terre
tos, kumb hawwast tõsnu.

2. Silma wessi joosko tassa, Heitke hendä Jesu
hauda. Jäge sääl senni kui teddä Jälle woite
ümbre wõtta.

3. Siin jääp minno süddä saisma, Waim
mälletap Jesu surma, Nink heng hengäp tem-
mä hawun, Jhho maggap temmä hawwan.

36. W. Müüd pühha Waimo pall. polest wess. (161.)

Minno Jesu kehha! Minno ja minno! Mul om
ni, kui mo eest ütsinda Siina siin olles maan.

2. Illus Jesu palge! Oh kunnas mulle Sarp
särane näggo, kui olli sulle, Ka ollema.

3. Önnistaja Jesu kää! Walge kui koolja,
Nell naglu asemil anna minna Sõamest suud.

37. Eest wiis. (137.)

Terre! sa wallo mees, Re wannes sait mo
eest, Oh terre süddamest, So rasse waiwa eest,
So hee nink surma eest. Oh terre walge su,

Põsse hāmmetetu, Sa palge põlletu, Heng oh-
hust täutetu, Jummal:; Rõmustago so!

38. W. Minno waiwus om ilm arm. (166.)

Mo eest tuus mo Jesand surma häddä, Aijan
õli mäe pääl, Mo eest kule minna ikwat teddä,
Dusust palleman mul sääl. Mo eest tulli tälle
surma hirmo, Waiwan om ta saatnu mulle
armo; Palwusfen jäi temmä tõöst Walges, wer-
rewas mo eest.

2. Mo eest olli temmä werre higgi Silmä
wega seggatu, Mi, et ka üts engel taimast tulli,
Temmä sõand kinnita. Jhho wärri si täl, pattu
masfen, Silmä paistetu täl paljo ikken, Temmä
palge näggo ka Olli täidet ohhoga.

3. Mo eest kand ta naro nink ka löki, Kumbe
ei woi selleta; Südda pehmes lät, heng ligup
essi, Kui ta sälga kae ma. Pä, kumb werre
heest weel olli ligge, Orja wiisuga täus hawu terti.
Temmä wallo, mes täl pään, lät luust, säs-
sust läbbi siin.

4. Mo eest näe ma teddä riisi kandwat —
Seddä wagga wonakest, Re selfammal säetu päi-
wal henda Surmale and minno eest. Mo eest tem-
mä hule wärrisewa, Jhhun wabbisep ta kallis
südda. Jannun ättil sappiga Juwra antas
tälle ka.

5. Sinna surma minnen walges jānu Kal-
lis, illus palge sa! Oh et ma so ni wois meel-

de wotta, Et mo palgest paistas ka Sinno
kojo, kui se koolden olli, Nink mul ristin
silmi ette tulli. Oh kui illus näutap se Rige ülle
minnule!

6. Minno waise filmä kaega tännä, Kui ta
pääd jo nõrgutap; Dife ni, kui temmä koolden
hendä Pattaste pool kummardap. Süddä olgo
iggäwes täl antu, Lulistikmisse temmä hawu kit-
ko, Jägo mul ifs filmin ka, Kuis ta filmä
uinowa.

7 Minno kõrwu ette ifkes jägo Temmä kan-
natusse hää, Temmä ohho palwus finnitago
Mo, mo wiimse otsa pääl. Senni kui ta man-
nu lähhä koddo, Eggäl hommungul mo ärrätago
Temmä surma mälletus, Temmä mõrro kan-
natus.

8. Temmä waiwa illo saatap rõmo üsfindä
mo sõamel; Sest ma kitta Teddä ööd nink päi-
wä, Eft se kül om weidi weel. Oh kuis tem-
mä armo tulle läbbi. Saap mo armastajal hen-
gel hääbi! Armo perräst ifke ma; Ent kuis if
lunnastaja!

9. Armastus, kumb mu om ütlematta, Kui
ma kae mo sõbbakest, Nink ma näe temmä
wiimset otsa; Tunne, et se kif mo eest. Oh et
temmä surm mul ifkes paistas, Ööd nink päi-
wä sõamen mul saisas! Olles mul ifs filmi een,
Minno sõbber kolimisfen!

10. Kes so saarnane, oh kallis süddä?
Sinno surma illoke Ei me jättä ommist sil-
mist mitte, Senni, kui so näeme. Meije Je-
su ärrälohtumisest Peap meije keel siin laulma
ifkes, Runni üttel hälel sääl Sinno kittap kifi
keel.

39. W. Oh pä täüs werd nink joni. (167.)

Mes maggus henge toitus So kannatusfen
om! Se man, oh Jesand Jesus! Mul hääbi
om nink rõõm, Kui waimun näe, kui heldest
Sa surma sisse läät, Nink seddä ni hääst melest
Mo lunnastusfes teet.

2. Ma ussu, ja ma tunne, Mo Ünnisteggija
Mo armastap — mo wanne, Mo waiwa, hai-
gust ka Wõt temmä henne päle; Ne hawa
otsata, Ke mo eest lödi tälle, Näütwa mul sed-
dä ka.

3. Mes mul om lige armsamb, Teep filmi
wesitfes, Om se, et meije Jesand läts surma,
mulle hääs. Ma peä kinni kõrwast Ta kolu
kehäkest. Mes ello mulle massas, Kui se
lääs sõamest.

4. Ma jä so hawu mannu, Nink armasta
neid tööst. Ma oppi neid ifs tundma Weel en-
namb parrembäst. So jalgu een jä istma, Sen-
ni kui sinna mo, Suud anden, siist saat kutsma,
Nink ma sa nättä so.

40. W. Kunnas ma so nättä sa. (163.)

Jesu surma taplussen, Henge waiwan, Olgo minno filmi een Ödd nink päiwa. Ke sa ollie koormatu Minno pattust, Kae mo pääl armust.

2. Las mo nättä, kui mul hääs Mitto tundi Sinno kallist hamust joost Kõhkest werri, Nink, kui küllest wimätte Wälja tulli Werri nink ka wessi.

3. Seddä nättä, om mul tööst illi kallis. Peetap hendä päim se eest Nink lät pimmes, Ehk kül ma ka wärrisep; Siski Jesu Om mul koolden rõmus.

4. Waiwa pglkas anna ma Jesuselle Minno sõänd koggoia, Nink mo ello. Minno ihho wöttä ma Üts lörd hawwast, Lemmä ihho saarnast.

5. Sinno hauda lähhä ma, Jesu kehha; Et so saarnastes saas ka Minno ihho. Minna tahha Maarjage Sinno hauda Silmä wega fasta.

6. Siin, oh põigmees! pühhanda Minno ihho Sinno kolu kehhdaga. Heng nink südda Ihkap ello otsani Sinno perrä Nink so werre perrä.

41. W. Minno waisus om ilm arm. (169.)

Surma näggo, kumb hend mulle näütenu, Nink om melen allasi; Sata senni mo, kui ihhust

lahku Ilman, sammust sammuni. Jesu wain nink kst kannataminne, Henge oht nink pühhä lahkuminne, Lemmä hengus hawwa seen Olgo minno henge ön.

2. Minno ihho hengägo sen hawwan, Run mo Jesand maggasi; Segä om mo südda ümbre täüman, Nink mo waim ka, allasi. Hawwan, kõhhe sai mo söbber pantus, Peä minna mo öddango palwust. Jesu hengust kae ma, Segä üino maggama.

42. W. Mo sõänd anna kigest wäest. (170.)
Mul saiasp filmi een, oh woon! So hamu illus. So kannatusse kōjo om Mo armsamb mälletus.

2. Se täütap minno sõänd ka Armo nink himmoga So perrä — filma jooskwa ka Se ille löpmatta.

3. Ma tahhas ka so orjada Hä meel kigest wäest, Kui mötle, mitto waiwaga Sa tööd teit minno eest.

4. Mul anna tutta ennege Et ollet minnoga, Et kaet mo pääl heldeste; Sis usin olle ma.

43. W. Oh pä täis werd nink joni. (171.)
So hawwa sissen, Jesus! Ma olle sulsetu, Nink sinno surma tosfust Om ihho kastetu. Oh et so surma higgi Mo digest läbbi-lääs, Nink sinno külle jöggi Mo kõhhalt terwes tees.

44. B. Oh armas tae tännä. (173.)

Mo sõamel ma sõwowa Nink Jesu hawust
püwowa Dnsust nink römufust. Eht weel om
itmist mulle Senni kui temmä tullep; Ea
waikistap mo kurbastust.

2. Ma tunne armo wallo, Kui mõrle: oh
kui mõrro, Mo wõlla masminne, Oh et ma
temmä waiwa, Kui minna põngo tõmba Jks
tennoga wois mälleta.

3. Ni põlletu, kui olli, Om temmä kallis-
mulle. Sest kaemisest ka Mo waim nink meei
ei wässi, Silm jofep se mon essi, Ea armust
olle haige ma.

4. Nink kui ma laulo laula, Sis Jesu surm
nink hawa Se assi eumawa; Kui minna wo-
dest tõsse Rittä ma neid, nink õse lä ma neid
kitten maggama.

5. Ea Jhhust näe ma tühhat Werre pisarit jilk-
wat. Saäl liggi saisa ma. Oh õnša silmä pilku!
So Kristi mannu jägo Mo terve himmo liikmatta.

6. Mo Waim ots kawwa aiga Hengust nink
rahho paika; Es lõwowa kustege. Ent kui ma
olle sanu Kolgata mäe mannu, Jät minno südda
rahhule.

7. Se man jä minna saisma, Ei ma siist en-
namb tahha Müüd minnä taggasi. So hawu
nink so waiwa las mul ifs silmin paista
Nink hengen, ello otsani.

45. B. Mo sõand anna tigest wäest. (175.)

So surman, Dnisteggija! Ma ellä ütfinda
Kül tijat, mo põigmees! kuis ma So hawu
armasta.

2. Ni kawwa kui ma olle siin So perrä oot-
missen, Olgo so kannatus nink piin, Mul
iffes sõamen.

3. Mo päästa! kes so saarnane! las eggal
hommungul, Nink senni, kui ma sāngi lä,
So surma paista mul.

4. Oh olles minna nānnu so, Kui sa pāād
nõrgutit, Nink kuulnu wimset sõnna ka, Kum-
ba sa kõnnelit.

5. Oh olles minna nānnu ka So surma hif-
te saäl, Nink woinu tedda kuitwada So pūhhā
palge pāält.

6. Ohs olle ma saäl olnu ka, Kui sul üts
sõamees, So külge awwas oaga, Mo õn-
nes nink mo hāās.

7. So werri, kumb sis rohkede Joost we-
ga sõamest, Zeep poljo hāād mo hengele,
Nink mo tāūs ihtamist.

8. Oh et mul sinno kannatus, So orjavit-
sa kroon, So werri, oht nink teotus Jks
saisas filmi een.

9. Ni et wois minna silmāweest Nink pal-
gest luggeda, Kui kallis mul se nāggo tõöst
Om dōd nink pāiwā ka.

22. Nink kui mul koddo minnä saap, Olgo mo wiimne hää!, Mes sulle auwus kuulda saap, So kannatusse laul.

46. W. Jesu minno ello. (176.)

Oles minno südda ille Jesu hädda Jks alandetu; Et ma armust sullas, Nink mo südä pallas, Armust läidetu; Oles mo waim werrega Ehhitet, nink heng nink ihho Puhastet nink pühhe.

2. Pā täüs werre zilku, Südda, ke ni tuike nu, Heng, ke ärrä läap, Nind, kel hõng om raske, Su, ke minno wasta Koolden mophalep; Tuhhat kord ma terwita! Kehhā, mo eest pantu hauda, Wõtta minnuft auwo.

47. W. Oh wõtkem Jummatat. (177.)

Oh Jesu! ke sa mul Mo õnsust ollet saatnu, Nink minno henge sul So ommanduskes wõtnu. Wõtta mo silmä wet Sul tennos; sõänd ka So perrä pallajat, Ehk waine kül om ta.

2. Sa tige illusamb Nink kallis koolwa palge! Kes jõwwap üteldä, Mes illo olli sulle. Mo sõbber koolmisfen! Ma palle sõamest: Te, et so mõero surm Paistas mo palge seest.

48. W. Minno waisus om ilm arm. (187.)

Jesu hawwan om mul armas olla, Kun ma omma Jesandat, Raske tō nink sure waima per-

rä, Mäe õnsast hengawat. Jesu rist nink Jesu surma waima, Jesu ille tige kalli hawa, Jesu kolu kehha om Minno ainus õn nink rõdm.

2. Jesu werrine nink walge kehha! Rae, kui so lasteken lähhūnep so mannu silmä wega, Tunnep janno hennesen Werre perrä, kumb weel pallaw armust, Sinno pääst, so küllest, käsist, jallust. Minna palle: jota mo; Seft ma olle jõwreto.

3. Tulge, maitske temmä surma waima, Kumb ei woi arwada Siin om maad nink rumi sõänd toita, Siin läap õige ruttoga Pältw nink õ; ja ajastaiga möda. Oh et ni ta perrä pallas südda, Mi kui Maarjal olli siin, Kui ta itkau hawwa een.

49. Essi wiis. (117.)

Kristus, Õnnisteggija, last hend ilma süta Osel, rõõwli kombega Ärrä anda, Keüta, Henne päle kaibada, Kohto ette wija, Naarda, ärräsüllelda, Wiimselt surmal anda.

2. Teddä wiidi armota, Kui jo walge tulnu, Mi kui wastapanneja, Pilatusse mannu. Se tuus temmä waggaust, Käst Herodeselle Kuluta kile kaibatust, Mes süüs anti tälle.

3. Jummal poig riismuga Sai sõdmajal pestus, Orja wiisa kroniga Ta pā kateki kistus; Sundjal essi olli pelg Surma kophut moista;

Ent ta rahwas olli kalg, Eht kül tütre
itwa *).

*) Luk. Ev. 23, 28.

4. Jesust podi allaste Risti pääl, lounajal,
Sappi *) anti temmäl; Nink sis temmä ütlet
Seitse sõnnu, kumma weel Henge läbbi tük-
wa, Saatwa armo häppe meil; Ei lä ütset hukka.

*) Matt. Ev. 27, 34.

5. Kui nüüd möda minneja Nink ne rõõwli
kõwal, Naksawa teotama, Halle meel jäi
wonal, Ke meid tunnep täwweste, Anna an-
dis, Es sa! Üttel temmä armsaste: Ne ei moi-
sta sedda.

6. Rõwel pallep hennele Usend Jesu riikin;
Temmä towot temmäl Sedda paradisiin.
Maarja nink Jaan saiswa saäl, Kumbe Jesus
armast; Maarjat pantas emmas täl, Ja-
ni, Maatjal pojas.

7. Jesus ütles haledast; Kui kii letus lõpnu:
Minno Jummal! mink perräst Ollet sa
mo jätnu! Tedda naarwa kaeja, Et ka päi-
wakenne Pimmes naksi minnema Ülle neide kõnne.

8. Mul om janno! ütles woon; Joki as-
semelle Antas tälle risti puun Sappi-ättik
jälle. Sis om ta tännitanu, Omman suren
hädän: Kik om ärrätäüdetu! Temmä
wain om otsan.

9. Wiimselt om ta pallelnu: Wõtta, ar-
mas Es sa! Ke mo iks armastanu, Minno

waimo wasta! Omma pääd sis nõrgut ta,
Nink heit henge ärrä. Mitto imme sündsiwa
Sedda maid se perrä.

10. Kui lu fonti ollima Rõõwli katski murtu,
Sis om üts mulk oaga Jesu küllel tettu. Luid es
murtu temmäl, Ni kui ütles kirri. Jaan näep,
et joost rõhkede Küllest wessi, werri.

11. Wiimate om öddangult Jofep mannu rõhk-
nu, Nink om risti kanno päält Jesu kehä wõr-
nu, Pandnu tedda ausaste Ommal wiisil hauda;
Waheti kolme päiwani Kästas sedda hoida.

12. Kristus Jesand awwita läbbi omma wai-
wa, Et me hendä jätmatta, Wois se armun
toita. Et so surm nink temmä süüd Meil iks
melen saisas, Nink me — eht kül nõrka — nüüd
So se eest iks kittas.

50.

Es si wiis. (153.)

Oh pä täüs werd nink joni Täüs haru, teo-
tust, Oh pä, ke naro kroni Rand orja wiisa
puust, Oh pä, kumb muido paistap Jummal
aawoga, Nüüd koolja palget näütap; So min-
na terwita!

2. Ke sõbbrul ollet rõmus, Oh palge armo
täüs! Ent kurjil waimul hirmus, Kuis sületu
sojnäüs? Kuis sa ni tettu narus, Kes palge il-
lusust, Kumb selgemb, kui kii walgus, Leggi ni
põlletus?

3. So palge armas näggo Om ärrakaddonu, Ni kui so huulde illo; Kui olles mattetu. Sa ollet surma nännu, Nink se om foggona So illo ärrä wõtnu Nink kii so rammo ka.

4. Kii, mes sa, Jesand! kandnu, Om minno koorma wisti, Ma olle seddä pandnu So päle, Jesus Krist! Siin saisa minna waine, Ke nupst-lust teninu. Oh olle armolinne; Sa ollet pästinu mo.

5. Sa tunnet mo, mo karjus! Mo wõtta hennesel. Ma tiia, mes suur õnsus So kannatussen mell; Nink et sa, kui sa kolit Sää! sure walloga, Mul wastset sündmist saatst, Igga west õnne ka.

6. Siin so man tahha saista; Ei põlle sa mo joht; Ias waimun minno nätta, Kuis sõamen sul oht, Nink lullikmisse läwa Jo külmäs surma wäest; Oh wois ma hõlma sada So kolu kehähäest.

7. Sest om rõõm waimo sissen, Kui ma woi henda hääst Toita so kannatussen, Oh kallis wallo-meess! Ni saggede, kui minna, Kui so perrändaja, So kehähä kullen kole, Mes rahho tunne ma!

8. Mul rõmus henda näüta So surma palgega, Kui kii mo waim saap otsä, Nink kui siist ärrä lä. Sis kae ma so perrä, Kui sinust wallitu. Oh et ma tughat kõrra Wois ümbre wätta so!

9. So, armas Jesus! tenna Ma figest sõamest, So surma nink so piina Nink henge wallo eest. Oh anna, et ma sulle Nink sinno waimule Jä, senni, kui ma kole, Nink joga ärrä lä.

10. So wiimne westi filmist, So higgi koolmissen, Kui so heng lahku ihhust, Mo himmo om nink õn. Kui so wois nätta saia; Sis olles tutwa mul Kui minno lu nink lihha, Mo Jesand nink Jummal.

11. Kui hule walges läwa, So hõlman, üsjan ka, Sis so werd wasta wõtta, Mes mo eest kaldsit sa. Se annap minno ihhul Siin ello - wäkke ka. Mo heng läap foggodusfel *) Mo ihho tõssep ka.

*) Taiwan.

51. B. Terre tughat kõrd, ke sinna. (129.)

Jesu! sinno pühhä hawa, Sinno waim nink mõrro surm, Minno sõand rõmustawa, Kui om ihhul, hengel koorm. Kui pat ligup jälle siin; Tullep meelde sinno piin, Se ei anna mulle tubba Pattu asja nahjas tetta.

2. Ja so harust saap mul abbi Rige eest, mes waiwas mul; Kui ma neide sisse kätti, Sis saap ello sõamel. Anna sis, et mul so rõõm Rigen waiwan maggus om; Sest et sa mul õnust saatnu, Kui sa mo eest surma maitsnu.

Kristusse ülestõõsemisest hawwast.

52. W. Jeesus, ke mo lotus om.

Meil om täämba rõmu wist, Sest et Jeesus ülestõõsnu, Nink me Surma wäardnu tõõst, Elomeil nink õnust saatnu. Jaiwa hulka meijega, laulke kif: halleluja!

53. W. Minno waisus om ilm arm. (205.)

Zerre ülestõõsemissen hawwast! Zerre kallis rahho-wõrft! Zerre, ärrätetu waiwa unnest, Zerre, kigest sõamest! Oh sa illusamb põigmees tääs hawu! Minno heng nink süddä om tääs rõmu, Nink mo ihho forjus ka Waidlep sinno ütfinda.

2. Arst, tääs ello rõhkust ommil haigil, Tõõsemissen nättä meil; So eesmätsse armo mõtte sinnul Jaiwa, rõmu tettä neil. ütte henne Jalgu ette heiksit, Tõõsil paljo terwõusit sa saatfit. Krittussen ma tunnistä: Pattaste rõõm, ollet sa.

54. W. So heng oh Jesu teffo mo. (207.)

Se õnnis päästja, Jeesus Krist, Ke tappeti, kui rõwel wist, Et temmä oppus temmäga Ra ilman lõppes foggona.

2. Se tõõsi ülles hawwast tõõst Nink rõmust omma hulkakest, Ja surma perräst kurbastet, Ent temmäst wäega armastet.

Kristusse ülestõõsemisest hawwast. 31

3. Ja näüt hend neile rõmuga, last hendä nättä, puttu ka, Et ussus, teddä ellawat, Nink surma wäartu ollewat.

55. W. Mo süddä waiwa jälle. (208.)

Kes tõije jüngrid kofko Nink näüt neil wastset rõmo? Se Jeesand, ke neid kutsnu, Om neil ka rahho tonu.

2. Ja tulli sis tääs hawu, Nink läbbi ta lõis nouwo, Et ta jüngride kurbust Wois käända selges rõmus.

3. Üts jai sest armust ilma, Se es woi rahhul olla, Senni kui ta wois puttu Jeesusse hawu mulku.

4. Nink nätsse, mes sis sündi: Se helde Jeesand tulli Tomas es mõle seddä; Ent ta, sai teddä nättä.

5. Sis kuuld nink tuus nink näggi, Nink sai kif õnnistussi, Sest ammetis, mes temmä Siin pididi tallitama.

6. Nüüd olli täl kif ütten; Sest Jesu kallin hawun Kif arm nink õn om lõida, Kumb pattastille waja.

7. Wois ma, kui Tomas, teddä Eltmiga üts kõrd nättä; Ma laäs se perrä tughat Ja tughat pennikoermat.

8. Kui Jeesus tahhas tulla, Nink minno palwust kuulda; Ma palles filmä wega Se perräst ööd nink päiwä.

9. Ent, Jummal! mes ma palle! Anna hend
ussun mulle — Kui sinno ei woi nättä —
Mo sõamen ifs tutta.

56. W. Ma tennä so, et ollet mo. (203.)

Halleluja! Krist elläp — nüüd Om ilman
rahho jälle, Oh üllendage sõamid Nink laul-
ge kitust tälle.

2. Me kumardame temmä een; Sei kanna-
talik, helde Jummal, ke õiges teep, om siin,
Kes kaibap nüüd me päle?

3. Kes tahhap hukka panna meid? Kristus,
ke koli, elläp, Kik meije wõlg om tasot nüüd.
Mes meije õnsust keläp?

4. Ilman nink taiwan tughanda Rõõmsaste
laulwa ütten: Meid pästeti halleluja!
Jummala wona kiten.

5. So ülestõõsemisega Sest hawwast, per-
rän waiwa, Satit sa, Õnnisteggiga! Meil
täämba rõmu päiwa.

6. Se päle pohjandame nüüd Siin nink saäl
meije õnsust; Sest, et sa tasotsit me süüd,
Kui ristin kolit armust.

7. So leppitusse ohwer om Jummalast täw-
welikkus Tä kohtun arwatu, nink om Nüüd
pattatside lotus.

8. Nüüd same armo Jummalast Nuhlusse
assemelle, Et Jesus koli meije eest, Nink üles
rõssi jälle.

9. Aww Jummalalle iggawes, Et läbbi Jesu
surma Nink jälle ülestõõsemist Meil kaddo-
nuil sai armo.

10. Nink jälle sündmist, lotust ka Taiwates
perrändusses, Kumb pühhä nink ilm löpmata,
läbbi ta hallestusse.

11. So ülestõõseminne teep Meid wastses,
satap woimust Sul elläda — se päle lääp Ka
meije himmo ainust.

12. Ni läme eddesi so wäen, Nink same joudo
kätte Et woime sinno kaitsmisen, Mes sulle ar-
mas, tettä.

13. So armun meije hengame, So tahtmist
rõõmsast teme. Oh anna, et me sinnule Jks
usfutawa jame.

14. Halleluja! sul laulame Kittust nink tenno;
amen! So nimme een kumardame, Nüüd
nink iggawes. Amen!

Kristusse taiwa minnemisest nink ist-
misest Jummala hääl kael.

57. W. Oh wõtkem Jummalat. (213.)

Kui meije Josua*) Petaniatse lännu, Omme jün-
gridega, Sis omma nemmä ifnu. Tä õnnist wi-
mäte Meid omma käega, Nink naksi seddamaid
Meist ärralaskuma.

*) Pästja.

2. Sest neide filmi eest Wõet tedda üts pilw ärrä; Ta läts sis taiwate, Nink, temmä wiſi perrä, Sündi se hõllita. Engliſt lähheteti — Ke tadda saatſiwa — Kats jälle taggaſi.

3. Ne jüngre kajewa, Rumarden, taiwa pole, Nink ſoudſiwa, et ta Taggaſi peä tulles. Se Jſſand elli tööſt Nüüd neide ſöämen: Silm olli weſſine, Nink tolmun temmä een.

4. Kui ſedda näjewa — Ne taiwa 'tunnistaſa, Sis nemmä olliwa Kül ſe man waik tük aiga. Ent kui ne jüngre weel Kajewa taiwaste; Ueliwa nemmä neist: Melles ſiin ſaiſate?

5. Se Jēsus, ke teist nüüd Om troni pole lānnu, Om tullemiſſes jo Ka ütte päiwa ſaādnū. Sis näete tedda ni, Kui ta teist woeti, Nink ha-wu illoga Tullewat taggaſi.

58. W. Ma tennä ſo, et ollet mo. (94.)

Ta iſtup omma raſwa eest Nüüd kawwa jo ſaāl taiwan, Nink armastap taad weel ni hääſt, Mi kui ta teggi ilman.

59. Eſſi wiſ. (214.)

Dh, kunnas mul ſe aig ſaap joudma, Et Jēsus jāl ſaap tullemä, Nink meije tälle röömsa ſuga: Dh terre, terre! laulame? Kunnas mul ſaap ſe ſuur rööm ſama, Et minna tedda filmiga Sa näggema, nink ümbrewõtma, Ke mo ni tōmbap armoga.

60. W. Minno waiſuſ om ilm arv. (216.)

Temmä jüngre, kumma tadda pilwin Nāiwa ärrä laſkuma Kun ne taiwa hulka, walmis ehten, Tedda waſta wõttiwa, Olli kui ta neide filmiſt fatte, Söämen neil rööm nink murre tutta: Kül ka nemmä iſſiwa Temmä perrä walloga.

2. Kurbus neil? kũl ſedda woime moista. Röömsa — ſeſt et engli neid Sēga rōmuſtiwa — Jēſus ei ſa Ärra unnetama teid; Saap hend ommal raſwal üts fōrd nāutma, Ni, kui temmä nüüd om lānnu taiwa. Jſſand! ſedda otame; Tulle, tulle ommete!

61. W. Sa pattaste armastaja. (217.)

Ke ſinna omme jüngrega Petanian foon olnu, Nink neide keſkeſt awwoga Tāwemba teldi *) lānnu. So hulkaſenne kaep ka Nüüd iſſen ſinno perrä, Nink otap ſure himmoga, Et jälle tulles peä.

*) Hebr. 9, 11.

62. W. Se wona omma olleme. (226.)

Res teije awwus Jſſandal .: Nink ellāte, kui temmä raſwas Nink kummil Jēsus om ni armas, Mes om .:; Mes rōmu ſatap teil?

2. Nüüd engli laulo kuleme .: Et wākkew ſurma ärrāwāārdja Nink meije armas Oppeta-

ja, Se wallo :; Se wallo - mees lats tai-
watte.

3. Se wallo - mees om hawatu :; Me eest,
nink meije koomat kandnu, Me eest om tedda
Jummat lönu*), Se woon :; Se woon om me
eest tappetu.

*) Esai. 53, 4.

4. Silm taiwate ifs kaep weel :; Nink aumo,
pelg ei kela tedda Jks allasi ta perra kaija. Oh
heitse :;: Hendä toimo pääl.

5. Oh kummardage meijega :; Rif auwolikko
kässo taiwan, Ke Jesust satite siin waiwan, Nink
sinnä :;: Auwo troni ka.

Pühhäst kolmainoussest.

63. W. Niüd olgo ifkes iggäwes. (259.)

Niüd laulap Jesu koggodus, Ta kallist ostet rah-
was, Kumba ta hennel iggäwest Om wallitsenu
mörsjas: Oh sa pühhä kolmainous Saat wona
eest meist kittetus Iggawes ajas. Amen!

64. W. So heng oh Jesus tekko mo. (255.)

Meid hoija Esä! armoga, Poig! mösse meid
so werrega, Oh pühhä Waim meid kaswata, Rö-
musta meid nink pühhända.

65. W. Meije Jummalä wonaten. (309.)

Waim! so andisandminne; Jesä! sinno heidus;
Woon! so kannatamine; Se lät meile ellus.

66. W. Oh laulgem süddämešt. (1189.)

Holja, nink önnista, Oh esä armoga Sinno
poja rahwast. Me söänd römusta, Sa werre
palge! armsast. Edsta pühhä Waim Palget mei-
je pääl, Anna rahho meil.

2. Niüd wötkä rahhoga Suandmist önnega,
Wötkä seddä wasta, Me Önnisteggijast, Ke sääl
tuus meije häddä, Kel me wanne eest Mörro
surma wäest Süddä sulli tööst.

3. Eest Jesast, kel se poig Kallimb kui om-
ma järg, Nink se poja perräst Rif, mes ta
perräst om, Kui latsi toitap armust. Poja per-
rändus Saap ni hoijetus, Et ei kao juus.

4. Eest pühhäst Waimust ka, Ke meid taht
römusta, Oppeta nink hoita, Nink Jesust kittäp
ka, Mi kui om pißlin nätta, Meije Edämen,
temmä lasse suun, Hawu leppingun.

5. Niüd töstke armsaste Kui üts Heng selgede
ülles omma häle, Me henge söbrale Rittusses
laulge päle Armsid laulo siin Ütten temmä een;
Ta om meije man.

67. W. So heng ob Jesus tekko mo. (260.)

Jesuse arm nink hallestus, Jumala Esha armastus, Nink pühha Waimo ossaus, Jägo iks meije önnistus.

Meije Jäsanda Jesuse Kristusse Esästä, ke ka meije Esha om.

68. W. Niüd, olgo ikses, iggawes. (261.)

Sest et se Jäsand hamuga Käst jüngrit, kutu-tada: Se mannu ma nüüd ülles lä, Ke mo nink teije Esä; Sest heikap nüüd se koggodus: Ter-re! wotta meist aumustust, Sa koggodusse Esä!

2. Ke wastset ello tirrefest Om Jesu surmast sanu, Se töstap omma sõänd sis — Ni kui täl lubba antu — Esä pool, ke meid armastap, Häid andit annap, önnistap Meid omma poja läbbi.

69. W. So heng ob Jesus tekko mo. (264.)

Sa sait meil esäs armolift, Kui Welles meil sai Jesus Krist, Sest ainult so pääl lotame, Nink iggawes so fittame.

70. W. Meije Jumala wonaken. (265.)

Esä! nüüd om parras aig Aumusta So poiga; Se man woip ka sinno poig So meil selletada:

1. Lemma tulli ilma pääl Meil hääs — nüüd

Meije Jäsanda Jesuse Krist. Esästä, n.t.s. 39

saap selle, Ke ta sisse ussup tääl, Jggäwenne ello.

3. Jggäwenne ello, tööst, Om kui temmä rahwas So woip kutsu esäkest, Teddä ommas lihhas.

4. Ta ei olle ilma pääl Ennäm mitte nättä, Pand neid jüngrid sääl ja tääl, Nink läts essi taiwa.

5. Ta es wotta ärrä neid; Seperräst neid hoija Kuratist nink ilmast nüüd, Ke so perrält omma.

6. Neid so tötten pühhändä; Lemmä om neid säädnu; Kui sa teddä; nink kui ta, Mes sa käst-sit, tennu.

7. Ta sai ohwis neide eest, Nink kand hoold weel muido, Et ta sissen nemmä tööst Woisi pühhas sada.

8. Jüngril sai se önnistus, Nink saap neil ka fama, Kumma, jüngre tunnistust, Lemmäst, wasta wötwä.

9. Nink kui ta üts sinnoga, Ni so nink ta sissen, Peap luggu ollema Lemmä koggodusen.

10. Et se arm, kumb pojale Sinnust tronin näütäs, Neil jääs, nink ta esike Neide sissen elläs.

71. W. Minno waisus om ilm arm. (271.)

Meije Jēsa, ke sa ollet taiwan! Pūhhā aum-
so nimmele; So riik tulgo; Mi kui sūnnip
taiwan, Sūndko maan so tahtminne; Me päi-
likko leiba anna täämbā; Anna meile andis meije
südā; Ärrā las meid kiusada; Pāsta kurjast kog-
gona.

72. W. Üts wonnakenne kandma lāt. (238.)

Ma, sinno wāhhemb allamb ka, Siin astu sinno
ette. Oh lasse allandusfen mo Mo palwet so
een tettä; So wallisus iks jägo mul, Ma olle
maan mo palge pādā, So waine waggel olle, Nink
jä so armo hoolde.

2. Hoold kanna, murrese iks weel, Ja walli-
se kst armun. Las Jēsu armo ikke al Meid
ellādā iks rahhun. Ma rōmusta so saatmisest,
Nink Jēsu welles samisest; Mo ärrā arwa wāljā,
Meist, ke so rikin omma.

73. W. Mo Edānd anna kigest. (850.)

Mes Jummal teep, om selge arm; Rik tijāp,
moistap ta; Mes ma pādā nink mes taiwan om,
Rik loom taad kummarda!

Jummal Pojast, meije Jēsandast nink
Önnisteggijast.

74. W. So heng, oh Jēsus, tekko mo. (58.)

Kes woip nüüd esä kitta kül, Et hawatuil nink
Lōbbitsil Za armsat poiga lähātāp, Ke meije
hengi süttitap.

2. Ei mitte meije õigusfest, Enge temmā halles-
tusfest; Se arm om teddā ajanu, Kristust meile
lähātānu.

3. Za lasse põlwest otsani, Me waisus lits ka
teddā ni, Et ilman täl es olle maad, Kus ta wois
panna omma pādā.

4. Ne kolm kummend kolm ajasta, Et ilman
olli-olliwa Täüs pudust, hättā, waiwa täl;
Nink kōli me eest risti pādā.

5. O maggus Önnisteggija! Sa saiet pūhhā,
pattuta So puhtast emmāst sündinus, Mes meil,
adami latxil puus.

6. Meil anna so pūhhāusfest, Waggausfest nink
õigusfest, Nüüd armolikkult ossaust, Ze terwes
meid me haigusfest.

75. W. Nüüd pūhhā waimo palleme. (89.)

Jummal täüs armo nink hallestust, Mi sammute
ka, täüs kannatust, — Eht kül armun palli —
Wois sisti ota Taiwan nelli, tūhhat ajastaiga,
Kunni aig täüs.

2. Sis sǎetu ajal tulli ta, Jāt troni mahha
nink auwo ka, Tulli Jēšā ūsǎst Ja ellust wǎjā —
Sest ta om ello — et ta wois koolda Se ilma
eest.

3. Se lihha, kumba wōt hennele, Olli ta ainus
warra nink hā. Tāl es olle mitte Siin ilman
paika, Kun temmā olles pāād woinu panna, Ja
hengāda.

4. Kif waiwa, mes latse tunnēwa, Om tem-
mā tǎwweste tundnu ka; Teddā kaswateti, Mi
kui mu latse, Temmā op kottun nink wǎljān hǎste
Sōnnawōtmist.

5. Kif kirjān lōwame selgede, Kui sōnna wōt-
lik ta allast Wannambille olli, Reid orjas fi-
gin; Et tǎl om figi een ka se sissen Hā tun-
nistus.

6. Kui ta kolm kummend ajastēga Sallajan
usfutawusēga Olli mōda saatnu, Sis wiimselt
teddā Juttusē ammetis pūhhendeti Sest wai-
must ka.

7. Sārāne Prowet es olle weel, Re innimissi
siin ilma pāāl Pāst ni mitmast hāddāst. Kel
hāddā olli Nink sega temmā man usfun tulli,
Sel abbi sai.

76. W. Nūūd paistap meile kaunistē. (212.)

Oh Poig, sa Jummal iggāwest! Se olli õnnis
luggu tōōst, Kui sinna ollit nǎtta. Mes illo olli

filmile, Mes awwustus neil kōrwule, Oh mes
arm olli tutta! Mitto wōrsti Nink proweti
Õmma tahtnu Nǎttā, kuulda, Mes neil jūn-
gril olli tutta.

77. Sesamma wiis. (258.)

Halleluja! me anname Auwo nink tenno wonale
Meid walliti ta sissen. Ta om meid ostnu werre-
ga, Segā meid mōsknu, ristnu ka, Nink kih-
lanu meid usfun. Pūhha, Rōōmsa Om se sō-
brus, Kumb nūūd tunnus Meije seān, Nink
meid kostotap sen ilman.

78. W. Es ma peās Jummalalle? (268.)

Sest et tukland nūūd ei olle, Jummal! sinno
armule; Oh sis tōōsta ma so pole Omme kāsfi
rōōmsaste; Palle: mulle armo anna, Et ma õōd
nink pāiwā so lūmbre wōtta armoga, Siin ni
kawwa kui ma ellā; Senni kui ma sinnā sa, Kun
arm, fittus lōpmatta.

79. Esi wiis. (285.)

Henge pōijoken! Jēsus Jummalā woon! Wōtta
tenno, auwo, fittust, Et sa tōōmsit selgest ar-
must, Henne pole mo. Minna tennā so.

2. Kui ma Nisti al Peā ilma tǎāl, Rōmus-
tat sa minno esfi; Sinno fibbe filmā wessfi; Peā
lōppetap, Mes mo furbastap.

44 Inmmal Pojast, meije Isbandast n. t. f.

3. Kui mul jälle rõõm Henge sissen om, Rõ-
mustat sa hendä ütten, Senni kui mul aiga pit-
ten, Laiwa siesen om Jäädwa henge rõõm.

80. W. Oh Jeesus armo walgus. (278.)

So tundmisen nink armun, lass meid siin kas-
wada, Nink saista ikkes usfun, Waimun so or-
jada, Ni, et ka meije südda Se maggusust saas
tutta, Nink so iks himmustas.

Pühhäst Waimust, temmä andist nink
tallitamisest.

81. Eesi wiis. (297.)

Nüüd pühhä Waimo palleme Dige ussu per-
rast-päle se; Et ta meid se sissen Otsani hoi-
jas, Senni, kui pääsеме üts kerd siist häddäst.
Kürieleison!

2. Sa walgus! palsta meil selgede, Et Je-
sus Kristust me tunneme; Et me kindmäst jame
Jesuse mannu, Ke meid õige esä male om saat-
nu. Kürieleison!

3. Sa maggus arm, anna armolikkust, Et
meije tunneme so armo tuld; Üts tõist figest hen-
gest Siin armastame, Nink rahhun ütte meelde
iks jame. Kürieleison!

4. Sa rõmu andja, oh awwita, Et teotu

Pühhäst Waimust, temmä andist n. t. f. 45

nink surm meid ei hirmota, Et ka sis ei heidi
Me siesen mele, Kui mainlane kaibap me ello päle.
Kürieleison!

82. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (304.)

Oh palleige, et se pühhä waim, Ke meid satap
armo. oppusfen, Toos nüüd sõamette Neid õn-
nistusfi, Kumma läbbi Jesu leppitusse Meil wal-
mistet.

2. Oh pühhä saatja, so tennäme, Et sa sõand
satat esäle. Mes nüüd temmä pojast Sõamen
kulus, Kik seddä tallitap meil so oppus. Me
tennäme!

3. Me waise es tunne kophalt so, Senni, kui
sa kutsit nimmelt jo Seddä oiget pattu; Et meije
es ussu Jesuse Werre nink Hawu sisse, Kumb
leppit meid.

4. Kui seddä häddä nüüd tufime Jungwat läb-
bi meije sõame; Ja armo nink ussu Palsime
ikken; Annit sa mölembat meile rühfen Nink
heldeste.

5. Nüüd jame so koli allasi Ammak esä nink
poja järgeni. Tunnistä nüüd meije Hengen nink
waimun Nink meije sinnust pühhändet ihhun,
Sest kindmäste.

6. Heika nüüd abba me sõamen; Sis saap meil
esä õige tutwas siin. Täütä terwet herge Jum-
mala pojast, Te neid luliikmisfi hennelle hõnes
Nink kerfus ka.

83. Sesamma miis. (305.)

Oh Waim, ke koggodust wallitsep, Nink täl
essi teenrid walmistap; Rae nüüd ka armun
Siin meije päle; Me waim, heng, ihho, kif
olgo sulle pühhändetu.

2. Kui ümbre kaetas lajale Näütap Jesanda
auw hend selgede. Koggodussekeisi Saap itkes
ennämb, Kummil se wona rist om tige armsamb.
Halleluja!

3. Sa ello jöggi, oh jõe nüüd Nink murra
lääbi kif sullengid, Sütrita kif haigid lääbi
so öli, Ke ökwa romawa rist pole. Se om so
tõ.

4. Et mul om lubba; sis sõrwa ma Sinnuse
hääd sullast (näitsikut) minnust ka. Hennele its
ennämb So ajamissi, Nink pühhä happe, kumb
pattaste sisse Jääp allasi.

5. Nink wona ragwast lass waiwa man, Sag-
gest Jesu sõänd nättä siin. Lass wonal neist hen-
gist, Ke ütten läwa, Meijega lõpmata rõmu
näтта, Jesanda waim!

84. Sesamma miis. (306.)

Suur hääbi jääp melle tigille, So koggodusse
luliikmisille; Me ei moista mitte Middake tet-
tä Muud, kui himmoga wasta wõtta Jummal
arm'.

2. Se päle kät sinnul anname, Et me so

latse its olleme; Olle meije saatja, Nink ja its
armun; Kaitse nink hoija meid sinno warjun,
Kig' kahjo eest.

3. Me toetame sul sõamest Siin sõnnawõtmist
nink usutawust; Senni kui me taiwan, Tenno
nink auga, Sinno, nink essä, nink temmä
poiga, Kummardame.

85. W. Oh armas kae tennä. (313.)

Jummala Waim! so saatmist, Waiwa nink
kaswatamist, Mes meile näütis sa; Ei moista
kül me moistus, Ei woi ka, ni, kui õigus, Ütsif
se eest so tennäda.

2. So kummardame tolmun, Se eest, mes
meije ussun Seft ärrä moistame; Häbben nink
allandusen, Nink latselikun melen, So silma
wega tennäme.

86. W. Meije Jummala wonaken. (314.)

Wõtta so saatmisese eest, Pühhä Waim! meist
tenno. Anna sõnnakuulmisses Meil ka wastset
armo.

Jummala armo kutsõmissesest, pattatse
pattufäännisses.

87. W. Mes titrus om meil Jēsand. (320.)

Oh oppeta meid ristil fallausi, Nink kule sepe-
rāst me pallemisi.

2. Sa näütat meil weel täämbä seddä armo, Rumb sinno taiwast aije, me eest surma.

3. Sa heitsit ristii kullen: — mul om janno! — Nink nüüd weel, armas Jeesus! om sul janno.

4. Kas wiighaliste werre perrä, Jeesand? Ei mitte; sinna tahhat neide sõand.

5. Es tahhas sa, et ütisk kaus ärrä; Sest sinno armo nool lät neide perrä.

6. Sest tõstwa tunnistaja omma häle: Oh innimisse, käändke Jeesu pole!

7. Teil om se lubba, wona mannu tulla, Mes henge põlw teil eäle wois olla.

8. Ehk olgo pattu häuga kohhast täüdet; Sis om ta südda armust siski läüdet.

9. Ke omman lomun pattatses om jänu, Nink ommašt wäest ei olle terwes sanu.

10. Nink heitap hendä Jeesu jalgu ette, Kui kolu, se ei sa kül hukka mitte.

11. Kui kahro saarnane; — saap temmä wonas. Kui külm, kui eä; — sis saap tulle kirres.

12. Kui kolu om, kui kiwvi, — täl saap ello, Nink iggawenne ello antas tälle.

13. Oh opke Jeesu jalgu neäl tundma, Et temmä pididi meije pattu fandma.

14. Nink kui täl woimust sai fig' pattu ülle; And temmä esämaal meil woimust jälle.

15. Ja minna, ehk ma kül se man es olle; Sai siski ka sel tunnil armo ello.

16. Nüüd peap pat mo jalgu alla jama; Sest wona werren woi ma woimust sama.

17. Ja, mõle ma se werre hinna päle, Nink hoiha Jeesu hawun omma mele;

18. Ei minnul sis kif ilm, nink temmä karrä Woi seggäda mo meelo nink mõttid ärrä.

19. Kui armas om üts pästet südda nättä! Jo ilman woime õnsas fittä teddä.

88. W. Oh kittas nüüd eggämees. (321.)

Oh pattatse, tulge nink kaegi wona, Ta sõand, ta hawatu kehha, ta kroni. Oh jätke kif katside mõtlemist mahha, Nink wõtke, kui latse, kif hääd temmä käest wasta.

2. Ke henne man otsnu nink löidnu kif süda, Woip Jeesusse hawule julgede tulla. Ni peä, kui kaup me õigus nink tarkus, Sis tunnep me terwe walm rõmo nink warkust.

89. Eski wiis. (322.)

Ke waiwatu nink koormatu om tääl; Zulgo mo mannu — se om Jeesu hää, Taad tahha ma armun kostotada; Ke saap mo mannu tulla, Om wastawõtlis mulle.

90. Essi miis. (323.)

Jesús wót wasta pattatsid, Meid, kumma pat-
tu koorma waiwan Ei löwma abbi kusti mitter',
Ei ilma pääle ei englist taiman. Kel kirsas
fik se lagja ilm, Ke hennel nink lojal hirm,
Ne, feddä Moses *) ärrä wandnu Nink pör-
gutte jo kophalt sundnu; Neil tuwwas neid hääd
sönnumid: Jesús wót wasta pattatsid ;:

*) Säduše perrä.

2. Käl armsamb weel, kui emmä meel Täl
olli, taiwast mapha tulla Nink pattatside as-
semel Siin kanda essi neide wallo; Et wötas
neide südä tääl Nink neide nupstlust henne pääl
Ja neide lunnastusse hinna Siin omma werd
nink ello anna. Kik ilm, se om nüüd leppiter.
Ja wöitap wasta pattatsid ;:

3. Nüüd lödwa temmä üsjan siin Käl rah-
ho waise hengekesse. Ja ütlep: kaddogo fik piin,
Nüüd jäge minno, armo sisse Gesti teije pattu
tahha ma Mo werre sissen uppota, Kumb neid
kui merre, üllekattap, Mo waim teid armo
te pääl satap, Nink kulutap neid sönnumid:
Ma wöitap wasta pattatsid ;:

4. Oh, kui sa temmä söänd näes, Kumb
pattatside perrä waidlep, Weel sis, kui neil om
pimmedus, Nink ka, kui silmä mega kaiblep.
Käl müüritikkulle rühhip ta, Zakeo maja ön-
nista, Ja temma pühhip surest armust Wet

Maarja Maddalena filmist, Ei arwa temmä
pattu mitter'. Jesús wót wasta pattatsid ;:

5. Kui armsast kaije Petre pääl, Eht rassess
saddanu kül olli. Es te ta ütsindä ni tääl, Kui
allandusen ilman elli. Ja om ifs ütte suggune,
Ni helde, armsa, töisine, Kui olli ilma pääl
sin waiwan, Ni om ka aumustusen taiman.
Ja kutsup figi koormatuid. Jesús wót wasta
pattatsid ;:

6. Nüüd tulles, waine rõhphoto, Oh tulles, tul-
le ni kui ollet, Eht koorma kophalt litsnu so,
Kui sa ka romaten weel tullet; Woon tulles was-
ta heldeste, Näüt armsat söänd sinnule; Käl
om so perrä ammo käänu, Ja ootnu, önsust
wötma sinno. Oh tulles, waine waggel, nüüd;
Jesús wót wasta pattatsid ;:

7. Oh tõmba meid sis armsaste, So armule,
oh maggus Jesús! Nink tunnista nüüd kigile,
Kui suur om sinno laste önsus, Ke armo oot-
wa himmoga, Nink sinno werrest elläwa,
Nink kui me tunnem' henge hädä, Ei mitte
enne rahhul jädä, Kui eggäuts woip ütteldä:
Mo Jesús wöitap wasta mo ;:

Uksust Jeesuse sisse.

91. W. Mes ollet sinna armas Jeesus. (343.)

Oh Jeesand Jeesus! kui sa mul es olles, Nink kui so werri minno eest es palles; Kõhhes ma waine; hädälinne henda Sis kül wois käända?

2. Es tijas, kõhhes minnul murren minnä; Kes om ni helde, armolik, kui sinna. Sa jäät mo ainus lotus siin, sen ilman, Ni kui ka taiwan.

92. Eesi wiis. (346.)

Mo silmi kuiwat weest, Kui mul om ik mist; Hoold kannat minno eest, Surmani heldest. Nink minno ihho läap lotusfen hauda, Et sinno ihkul saap Saarnatfes sama.

2. Mo ossa Jeesand om! Ni mo heng üt lep; Ta kääst lik mo ön Nink mu hä tul lep. Ei holi minnate Sis maast, ehk taiwast Kui minno ennege Jfs temmä lõitäs.

3. So hoolde anna Hend, ke mo tonu, Nink ke ni armoga Mul õnne tonu: Sa ollet werrega Mo hennel õstinu. Et ma wois elläda; Ollet sa foolnu.

93. W. Kik mes terwe ma pääl. (356.)

Jeesus! Ka sa minno wõlga Masfit omma werrega, lasse mulle, kallis päästa! Sedda

õnnes siggida. Nink et sa ni ollet lödu, Nink mo pattu pu pääl kandnu; Te sis minno wab-
bas ka, Et so ommas kõhhalt jä.

2. Sinno werri, hawa, nagla, Ribbe kroon, rist, wallo, piin, Sinno risti lödu jalla, Päästa kigeft häddest siin, Naije, jone, werre-higgi, Kik, mes sulle waiwa teggi, Sinno küllemul nink haud, Nõmustap, oh Jeesus! meid.

3. Sinna tijat miano wallo, Minno waiwa tunnet sa. Minno sissen muud ei olle, Kui so surm, ilm jätmata. Minna anna sulle, Jeesand! Minno katski murtu sõand, Kumb so werrest ziugutu, Mes sa ristiin wallanu.

94. W. Kus om mul minnä kül. (360.)

Sa ollet ütfinda Mo rõmu kõhhi ka, Ma tija, mes mul sanu, Kui minna sinno nannu, Kui mo pat wirgu ülles, Nink teggi sõand halles.

2. Nüüd jä ma sinnule, Mes põlw mul eäle; Et ma so hawon olle Nüüd lõidnu õigust jälle; Ma sai nüüd täppe päle, Se te jääp wallal mulle.

3. Siin om mul rõmustust, Ma jä täus allandust; Kui hirm tagi päle täkki, Sis rõhhi ma, nink kätti So pühhä külle sissen, Se om mo taplus ussun.

95. W. Arm tähhane nüüd. (363.)

Oh, lunnas ma sa, Mo särki et ma Bot
Jummala een Nink Jesu een saista, Kui ta
mõrsjafen.

2. Ni puhkfi ma siin, Suur olli mul piin,
Enne kui se sai Et Kristusse õigus Mul sär-
kis ka jäi.

3. Waiw olli mul kæn, Et allaste maan,
Mo werrega foon. Täi olli mo halle; Kui hä
om se woon!

4. Ta kaije mo sis, Se usutaw mees, Mo
wallo ta tuus; Ta and mulle ello; Mes mul
nüüd siin puus?

5. Ma eäa nüüd jo; Woon awwitap mo, Et
rõõm mulle jääs, Nink mõssep mo werren Kül
puhtas nink hääs.

6. Suur om se arm sis, Nink illus mu liist,
Nink suur minno rõõm, Et Jესusse õigus Mo
reiwas nüüd om.

7. Nüüd sündinu om, Mul reiwid om kæn,
Ma ehkita jo; Se Esä nink Poig nink Waim
awwitago!

8. Kui kofto päiw kæn, Saap walgusse
een Kül nättama tõõst, Kuis werri neid rei-
wid hois puhtas nink hääs.

96. Eest miis. (372.)

Maggus pääsja! sinno armo Ei moi ärrä
mõttelda, Kui sa omma werd nink surma
Waglal mõttat awwaida.

2. Kui üts kurblik süddä mõtlep: Oh, et peh-
hi teda saas! Nink ei olle, ke täl ütlep, Kes
neid hengi tõmbap taas.

3. Nink ta kulep koggematta, Et se Jესus
Kristus om; Oh kuis ligup temmä süddä, Oh
kuis rõõmsas jääp se waim.

4. Eäärne waine lats, kumb mõtlep Hendä
kohhalt kaddonu, Partun tännitap nink õiglep;
Näep nüüd hendä pästetu.

5. Arm keep Jesu hamust wälja, Et woip
abba ütelda Nink sest tunnist sani hendä, Ar-
mo latfes nimmita.

97. W. So heng, oh Jესus, tekko mo. (373.)

Mes Jummalat saap meije kääst, Et ta hend
waiwap ni me eest? So armo wastawõttame
Oh Jესus! nink so tennäme.

98. W. Oh laulkem süddäme! (374.)

Se woon om tappetu Nink õnsus satetu;
Ke nüüd siski kolep, Jääp hukka ütsindä, Eest,
et ta ärrä põllep, Et woon armoga Meid taht
lunnasta Omma werrega.

2. Kui hengel werre woon Hend näutap rist-
ti puun; Elläp kolu süddä Nink nakkap pal-
lama; Sis otsan om kif hädä; Näep Jum-
malat, Walget werrewat Pöigmeest ollewat.

99. Sesamma wiis. (378.)

Nuw olgo wonale, Ke tulsti ilmale, Tuus siin
mörro waisust, Nink kannat päle se Kif meije
pattu saifust, Kumb rasfeust Lemmä armo-
list Kandnu meije eest.

2. Se illus saja särk, Kui tullep auwo
järg, Patstap wona werrest; Ja õigus, min-
no märk, Se suggu ristti kannust, Satet
pattatfil, Tullep siin hädas mul, Masfap tai-
wan kül.

100. W. Ma kae illes mäele. (380.)

So rahwal, Jესus! anna Sen usfun elläda,
Kumb teddä ööd nink päiwa, Woip ainult õn-
nista. So werri nink so surm Se usfu
pohhi om; Seperräst las meid puwra So kül-
len meije õn!

2. So kannatus. meid saatko Woon! sam-
must sammuni, So ristti kōjo paistko Meil
sōamen allasi. Se hoijap meid sis tööst Kig'
kūsatusse eest, Nink meije saja särki Puh-
tas so päiwani.

Pattu andisandmisest.

101. Eßi wiis. (381.)

Arm üts maggus sõnna om, Maggus hõlli
neide hengin, Kumb murren, Arräriskmist
tundwa nüüd, Nink kif süüd, Kumb sisfen
nemma oluu, Enne, kui neid Jესus kutsnu Om-
ma armo rikile.

2. Arm, kui suur sa ollet tööst Neil, ke pat-
tates hend tundwa, Armo otswa; Neide ainus hen-
ge rōdm Jესus om; Seft ke temma mannu tulnu,
Omma temma armo tundnu. Wasta wōttap pat-
tatfid.

3. Kif ta rahwas tunnistap, Et, kui me
hend tutta sanu, Tunnistanu: Woon! täus pat-
tu olle ma, Pimme ka; Seddamaid sai ello meile,
Nink ka õigus antus jälle, Et nüüd õnsa olleme.

102. W. Nüüd paistap meile kau. (382.)

Dh jädas se arm mul wastne sest, Kumb Jესu
usfutawusfest, Mo rōmus mul sai tutta. Kui
palsi, üttel mulle ta: So esitust nink süda
ka, Ma olle matnu hauda. Mes ma Nüüd
ka, So eest kandnu, Nink sul saatnu, Toop
sul ello; Pat om andis antu sulle.

103. W. Kui illus Jესu mōrēja om. (393.)

D meije fige armsamb pä! So sisse meije us-
sume; Meil näuta naglu asfemist, Et wallisfir

meid iggawest, Ja ommast lahki listu küllest ka
Meid wälja, läbbi, sise juhata.

2. Se om üts assi imme täus, Kumb ees-
mält latfil kerge näüs; Ja perräst saap kül mi-
hele Sest usku ammat surmani, Se om se
üllemb tarkus taiwan ka, Sest peap wäikest kar-
ja tuttama.

3. Ni kawwa, kui weel rahwast om, Nink
Jesús neide pästja maan; Jaap se sest armo op-
pusfest Se A nink D ka iggawest; Nink et se
om se tarkus tõtrest, Kif teije tõtte tundja ti-
jate.

4. Kui üts om ommast melest hä Nink lat-
sest sani laimata, Ei tija lihhasi, werrest weel,
Ei ka, mes ahnus, torre meel, Woip essi ki-
gin henda awwita; Om siski waine, sögge, för-
wuta.

5. Kui keäke näep walge man, Ei temma
ello kurri om, Ja wõttap mitma wiisiga Hend
essi pattust parranda; Se saap kül wäljaspiddi
w. ggaust; Ei oska siski Jesu lunnastust.

6. Ent kui üts waine pattu loom, Ke kaddo-
nu nink hukkan om, Sest p. ttu unnessi ärränep,
Om hoige, oigap, tännitap; Ei kõhta henda siski
awwita, Se mannu tullep Dnisteggijä.

7. Kuis kási káup? — oh kurri om; Ma
olle omman werren maan; Sis ütsep henge
söber: — poig! Ma anna sulle andis kif,

Mo päle kae, ussu, tõsse nüüd, Ja rõõmsas,
fatta henda, jõe siit.

8. Heng wassfet waimo saap nink teep, Mes
Jesús kássep, ja usk näep; Näep wona, wai-
mo silmiga, Om temma wátke tundnu ka;
Heng tõssep naggematta sártiga, Om tutwa sed-
damaid se wonaga.

9. Se wággi, hábbi, allandus, Me sawa
ni ühhendetus, Kui wellitse, sis sõamen, Ei
lahku ennám úttest siin, Ei ja ka ennám mah-
ha, mes há om, Sest neide tõ om iggawenne
ón.

10. Heng kástas enne hengáda, Hend toita,
sis tõõd tallita, Sesamma ussu wáega Woip
heng kif háste tallita. Heng teep sis omma tõõd,
nink unnetap, Kui tettü om, et tál sest palka
saap.

11. Ent kui heng ommast armo-tõõst Ka
wahhest essi rõõmsas jáás; Sis nakkap pühhá háb,
bi tál Ni mitto wikkü náütma weel; Ei tem-
ma tennáp kóphalt Jummalat, Kui muud ei nde,
kui Dnisteggijä.

12. Nink nida saisap usklik meel Jks ütfinda
se armo päd, Ja mõtlep d nink páiwa ka Poig-
mihhe armun elláda, Ke tedda surmast árra päst-
nu om, Nink auwo kroni saatnu üllewán.

104. B. Maggus pästja sinno armo. (395.)

Oh se murre Jesu perra, Kumba ta waim
satap meil, Kurbastap meid mönne päiwa, Mön-
ne ööd nink tundi tääl.

2. Sest se ülle silma joostwa: Kus ma löw-
wa Jesufest? Minno heng nink südda iskwa:
Oh et ta mul ommas jääs!

3. Seddamaid woon näütap henda Wallal tet-
tu küllega. Täl om janno, ümbre wötta Meije
hengi armoga.

4. Sis läap heng se kae sisse, Kumb om läb-
bi kaiwetu; Armsamb om ta täl sest esfi, Et
ni kallist ostetu.

5. Nink kui pattu andisandmist Pallep; —
antas temmäl, Nink woon annap henda ar-
must, Tälle söbras päle se.

105. B. Oh oppeta meid rišti falla. (396.)

Rust rööm nink aww meil waisil ilman tulles,
Kui wonaken me rööm nink aww es olles.

2. Mes ommist asjust woifime kül löida, Mes
temma öige kohto een wois saista,

3. Res om ni hä, ni weata nink rikkas, Et Jum-
mala een temma assi masfas.

4. Res eäle om Jesu riki nännu, Kui se, ke
hawu usfe läbbi lännu.

5. Üts waine pattane, kel henneft häbbi, Saap
Jesu latjes temma werre läbbi.

6. Meil tedä om, et engli römufawa, Kui
pattast Jesu mannu' rühkwat näewa.

7. Ehf ta kül fatte möttega hend waiwap; Ent
siski werre armo perrä iskap;

8. Se ülle taiwan om suur rööm hõlli, Nink
fittus laultas armo kunningalle.

9. Ent heng, ke Jesu armo weel ei moista, Om
eesmält siski kurbusen weel nätta.

10. Et ka taad rööm, kumba ta jo maitfap Täl
tulla, pelgiffkult weel wasta wöttap.

11. Täl siski tödmeel jääp, nink ilma asja,
Nink lust täl ennämb middake ei masfa.

12. Za armun rahhame sis röömsa olla; Se
woip me hengel figgidusfes tulla.

13. Za warrast sawa meije henge toitusf, Nink
temma kallist hawust waffet rõhkust.

14. Kui meil nüüd figest sest om ossa sanu,
Nink Jesu werri meije söänd kastnu;

15. Sis heikame häd meel ka muud rahwast,
Et neil ka ossa saas sest surest armust.

16. Ne mötte eggäst pattastest meil omma: Se
heng saap ka weel armo latjes sama.

17. Olles täl eunege arm Jesu hawust, Kül
temmäst pea ennämb saas, kui minnust.

18. Sest, ehf kül armun meije südda rööms,
Siski me filmi een om ifs me waisus.

19. Jo eembälle arm meid siin weel saap saat-
ma, Jo ennämb same tenno tälle laulma.

106. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (399.)

Kristusse werre digus om Mo ehte, aumo säät nink rõõm; Segä ma tahha saista ka, Kui Jummalalle taiwa lä.

2. Ma ussu Jesu sisse tääl, Ke ussup ei sa kohto sääl; Sest et ma pattust pääsetu, Nink minno wõlg om tasfa jo.

3. Sest ristlin om mo wõlla täht Jeesusse werrest kistotet. Neist nagglust, mist woon hawatu, Om wanna sädus rikkotu.

4. Se pühha nink ilm süta woon, Kumb kooli mõrro ristil puun Mo pattu nink mo häädä eest, Om minno Jeesand Jeesus Krist.

5. Ma ussu, temma werri om, Se lige kallimb hä nink rõõm, Ja taiwa warra täroweus, Nink masfap taiwan iggawes.

6. Se perräst Jesu werri om Siin nink sääl minno ainus rõõm. Ma lota ellun surman ka Se werre päle ütsinda.

7. Eht wona armust ellä ma, Ja tenistus-sen weata, Kif kurja wärä pälefe, Ja pattu surmani ei te.

8. Ent siski, kui ma taiwa sa, Ei wagauft ma nimmita, Enge, et ma kui pattane, Sa werre läbbi taiwate.

9. Sääl loulap Abram wonale, Nink kif ne pühha hengeke; Kui ramat tettas wallale, Eis nättas, et ka pattatse.

10. Kui nakkatas mult küssima: Mes teit sa ma pääl? kosta ma: Ma tennä omma Jeesandat, Kui joufi, tet ma rõõmsast hääd.

11. Ja, et ma tefi, et kif pat Om Jesu werren uppotet, Nink nüüd jo woiinos minno läen; Eis olll rõõmsa hennesen.

12. Kui himmo tulli; tensi ma, Et minno es woi sundida; Ma üelli wihhal, kõrkusfel: Se eest poi Jeesand ristil pääl.

13. Es taple ma joht neidega, üts lühhem nouw mul olll ka: Ma käibsi sedda wonale; Eis pääsi ma neist wallale.

14. Se õnnis rahwas saap sis kül Suurt rõmu moga tundma sääl, Nink Jeesust kirma lõpmatta; Ka minna laula neidega:

15. Kif aum nüüd olgo wonale, Et temma me eest tappeti, Nink kaut pattu iggawes, Ja teggi Jummalal meid hääs.

16. Mi kawwa, kui ma ilman weel Siin ellä, om mo terve meel, Taad armo, kumba werrega Meil Jeesus saatnu, kuluta.

17. O Jeesus olle kittedu, Et innimisest sündinu, Nink iggawetse hinnaga Mo õstnu, nink ma ilma ka.

18. Meid awwita nüüd kuluta, Nink hawwast wälja tõmmada, Ke armo sõrowap hennele So werrest, kui üts pattane.

19. Sa aumo Jeesand, Jeesus Krist, Sa Jum-

mala poig iggawest, Kik ilma päle hallesta, So ommatšid kik õnnista.

20. So hawust tahha tutta ma, Et wallitse mo armoga, Sädal surusta so õigussen Nink sinno werre särki seen.

107. W. Maggus pästja, sinno armo. (402.)
Tõtest; pattane ma olle, lomust Jesu wainlane, Rõnnelege ikkes mulle Waiſte sõbrast, wel litse!

2. Muust ei tahha minna kuulda, Kui mo Ennisteggljast, Ke werd walli nink wõt koolda, Saat mul jäädwat lunnastust.

3. Olgo tundminne eht oppus, Olgo pühha ello ka, Kik hä, mes siin eäl kulus, Ei woi minno rõmusta.

4. Ei muust, kui mo Jesu armust, Lemma werrest ütsinda, Om mul pattu walgat õigust, Õnnistus nink kik mu hä.

108. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Mes sõänd täutap siin rõmuga, Mes Henge waiſtastap ütsinda, Nink mes meije ikkes Peame tundra, Om se, et wõttit meid leppitada So werrega.

109. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Kui meil weel olles tetta middäge, Iggawes hukkan me ollesse; O pästmisſe õnsus! Et nüüd ei

waja, Hend essi hädda seest amwitada; Se eest om woon.

2. Mis wona werri meil teggi jo! Ta õigusſega olleme kattetu. Mes me ikkes otsnu; Es lõwwa ſiski; Olleme nüüd sinno hawun lõidnu, Sa õhwri-woon!

3. Sa ärra wäärdſit; se tullep meil Nüüd hääs — seſt anname kittust ſul. Tenno Jummalalle! so omma jame Siin nink sääl, kun me so nätta ſame. Halleluja!

110. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (89.)
Jo ſuremb so andisandminne, Jo enuänd sinno armastame. Sinna ollet paljo Meil andisandnu; Se perräst om meil ni ſuur arm jännu So wasta, woon!

Soäme ärra andmisſest Jesusſelle.

111. W. Kes Jummalat ni laſſep. (411.)
Oh wõtta mes ſa minnuſt pürowat, Mo ſõänd, armas Jesus! nüüd, Kumba ſa essi ſures arwat, Nink waiwaga taad lunnastit. Ma anna ſulle rõõmsaste; Sa oſſit tedda hennelle.

2. Kel es ma sõänd annas ennämb, Kui ſel, ſe omma annap mul, Ke minno hengel fige paremb, Ke ſurmani mo armaſt tääl; Ei muile anna minna ka Mo sõänd, kui ſul ütsinda.

112. Eesi wiis. (417.)

Sel werre wonal, Kumb minno häddä eest Rül hawu hennel, Ja surma saatnu tööst, Sel wörs-til, ke ni wallo tundnu, Rui pat ta söänd om läbbi jungnu.

2. Sel anna minna Hend täamba jällefe, Rui werre hinna, Nink risti ommane. Ja tetko moga, mes täl tutta, Ja wörko mult, mes ta ei woi nätta.

3. Rül om mul nörkust, Mo pästjä tijap käl; Wikku nink pudust Om wäega paljo mul; Mo kõrge preester peap joudma Nink fik mo hawu kin-ni leütma.

4. Mo wikku mössep Ja omma werrega, Kumb küllest joesep Mul hääs ilm löpmatta, Se om nüüd allasi ta mötte, Reid hengi puhtas nink selges tettä.

5. Oh kallist ormo! Rui mötsep minno meel, Et sa mo pörmo So mannu kutsnu weel, Nink mo ni heldest pattust haardnu, Ja et so werri mo söänd wäardnu.

6. Sis südda wajup Nink om ni immet täüs. Et moistus kaup; Ma mötle jälle sis: Kuis woit meid nida armastada? Ke sinno wötnu ni kurbastada.

7. So film om minnuft Hoold kändnu täambani, Ma olle sinnust Kik sanu rohkede; Se arm om tööst ilmarwamatta, Kel ei sa tutta, ei us-su sebda.

8. Ma, nink mo südda Sul jägo koggona; Kik minno hädda, Waiwa nink walloga. Mo himmo jäap ifs, sinno kitta, Nink latsekkust so päle kaija.

113. W. Önnistä meid :; Jesus. (425.)

Armas Jesus :; Meije korjus sa! Eesinu fik :; Sinnust olim' ka; Dige te pääl saatit jäl, Nink meid juhhatat se pääl sinno jälgi :; Perrä käw-wä nüüd.

2. Oppa käüma :; Ni kui täüsit sa, Nink meil tetta :; Ni kui teijet sa. Kik me sönnä, teggoga las meid sinno römusta; Et me sa-me Nink ifs jäme, Woon! so saarnatfes.

114. W. O pä täüs werd nink joni. (875.)

Ma olle Jesust pandnu Mo söämette hääst, Ke omma werd om andnu Mo waije walga eest; Mo sega ärrä pästa Pattust nink kurratist. Kas arm woip suremb olla Siin ma pääl iggawes?

2. Amen! nüüd teme ofsa, O Jesand! pal-wele; So werre läbbi mötta Reid kophalt pen-nele; Sis om meil fik siin ilman, Mäs meid jo römustap. Se ön, so nätta taiwan, Meil töc-teste ka saap.

68. Sõame ärra andmisest Jeesuselle.

I 15. W. Sa pattaste armastaja. (1356.)

So kätte wõtta wastsest mo, Kust middäge ei sat-
ta Re mitto wallal pästnu jo, Nink saatnu läbbi
ilma. Nink ärra lasse iggäwel Mo henge sinno
hõlmast, Ja hallesta its minno pääl; Te sedda
selgest armust.

I 16. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (1457.)

So werd ma olle masnu sul; Eis wõtta mo nüüd
hennefel, Rõmus eht murren, armas woon! Ma
tahhas kül, et sul saas rõõm.

Henge ühhendamisest Kristussega.

I 17. W. Oh wõrkem Jummalat. (432.)

Jeesus, mo henge rõõm! Ei olle sinno saarnast;
Ni om ka sinno arm, Se suremb ligist armust.
Mo parremb sõbber tõöst, Re its mo mannu jädäp,
Wõttap mo sõamest, Mes minno kurbastap.

2. Mul säärne sõbber om! Kui hä ta ande
ommal! Kumbega temma mo Taht ifkes kostu-
tado. Mes ma sest tija weel, Om ülli armas jo;
Weel ennämb näe ma sääl, Kui temma mannu sa.

I 18. W. Woon, woon, o woon! (440.)

Heng, ihho, waim :: So perrält om, Jägo
ka ni, Et ilman :: kophese So mant, o wallo

Henge ühhendamisest Kristussega. 69

mees! Mo meel ärra es lääs, Es lääs; Enge
et mul Eggäl tunnil Jääs mele seen, Ja sõ-
amen, Woon, werre lunnastus, Nink rist
koggodus.

I 19. W. Sel werre wonal. (442.)

Mo armastaja! Ma olle sinno äts waim
nink süddo. Mul õnnes ollit sa Siin ilman
hädan, surma waiwan; Se masap minnul
kül siin nink taiwan.

2. So heng käüp armsast J'es ümbre minnoga;
Ma tennä rõõmsast Nink palle se man ka: Olle mo
karjus tääl, nink anna, Et ma so hädäb ifkes
tähhel panne.

I 20. W. Arm lähhine nüüd. (443.)

Üts palwe om mul; Oh et minna tääl So
rahwaga siin Wois olla nink jädä its oesaus-
sen!

2. Heng ihkamist täüs, Et mul se õn saas;
Et muust mintist ma, Kui Jeesusse hawust, hend
its rõmusta.

3. Et ilm käskmata Nink hämelega Jääs
maddalusen, Nink wäikene melen, ni kui tol-
mosen.

4. Oh et mo meel tääl Jääs ainult se pääl,
Et heng, ihho ka So terwelt, mo pästja! wois
its rõmusta.

5. Mo ossaus ka Sinno rahwaga, Mes wallit-
sid sul So rõmus sin ilman, Se om kallis mul.

6. Ni saije ma so kullikmisjes jo; Sa an-
nit mul suud; Et rahho nink õnsus mo hengel
om nüüd.

7. So jummalik arm, Mo hääbi se man,
Läut mo henge ni, Et südda sest palli nink el-
lāwās sai.

8. Ma arnasta kül So, sisti jään mul Suur
pudus se man: Oh pallas mo südda so perrā
armun!

9. Mo lunnastaja! Oh anna et ma Jlm jät-
mata jääs So man, nink mo südda so külle-
iks poos.

121. W. Ma kae üles mäele. (444.)

Oh kike kāsī tōsten Nink suga Jummatat,
Ke Jesu hamu paisten Nakkat nink lõppetat. Ia
sai innimisjes Nink meije saarnatses, Nink rah-
hap üttes waimus Meid tetta hennega.

122. W. Mo sõänd anna tigest wäest. (445.)

Oh Jesus! mes suur arm om se, Kui meije sin-
noga Siin ühhendetu olleme Henge nink ihhoga.

2. So rahwa toja ollet sa, So kae tō olle-
me, So kāest om meije õnsus ka, So sissen
ellāme.

3. Kui meil me lihhā rasses lāap, Nink tem-

ma nõrkus ka; Sis meid se sissen rõmustap, Et
lihhān ollit sa.

123. W. Müüd pihha Waimo palleme. (446.)

So liggi tullet, o Jesus Krist! Satap meil
rahho nink rõmustust, Nink so armo palge
Teep meid ni õnsas, Et heng nink ihho sest
sawa rõmsas, Nink tennāwa.

2. Ehk ihholikkult me kül ei nāe So heldet
palget tāus armoke; Sisti heng woip sinno
Jo nida tutta, Nink sa woit henda ka tutwalt
nāuta, Nāggematta.

3. Ke ööd nink päiwa iks himmustas Et
sinno tutta nink maitsa saas; Se wois sedda
õnne Jātmatta fitta; Ja heng nink ihho iks
ütlep sedda: Kes om, kui sa!

4. Sa ollet armolik, kannatalik, Nink annat
ikkes meil andis kil, Süttitat me wikku, En-
nistat, lāutat Meid armun, nink hend kui sõb-
ber nāutat Me hengile.

5. Oh anna meil eggā päiw armolist So kat-
list õnnest iks ossaufst, Nink las meije hengi
Ehk hāddāst aija, Ehk armo perrāst, so perrā
kaija, Jlmjātmatta.

6. Kui meil om ikmist, sis waikista Meid
sinno koolmisjes palgega: Laad las meile ikkes
silmi een saista, Nink, et sa meije seen ellāt,
paista Ni tutwalt ka.

7. Üts latsele südda, nink maddal meel, Ogo me ehte siin eggäl luul. Sinno werre läbbi Hoiija meil sedda, — Kui meil om römu, eht kui meil hädda, — Jfs allale.

8. Sis jääp meil se man, kui latsele Hämeel, kunni läme taiwatte. Eht ka meil kül waghst Om wesst silmin; Kui südda ennege woip so kullen Hend waikista.

9. Künita meile so werri kät, Kumb meil jo tennu ni paljo hääd, Et me häbbelikkult Nink filmä wega Siin jäme saisma nink se eest wäega So tennäme.

10. So walge huulde su andminne läütap me söamid sinnule. Kui meid sinno werri Kastap, sis sawa Meije heng, ihho, waim, meel nink mötte So saarnatjes.

124. W. O tige pühhämb puhtamb Jeesus. (448.)
Lase so söbrust mo iks nätta, Kui mul siin asja rasesse läwa Nink minno söänd waiwawa; Oh sis lasse mo ikkes tutta, Et sa mo tige üllemb warra Siin ma pääl, nink sääl otsata. Oh Jeesus! anna mul, Et minno heng nink meel sinno perrä Jfs himmustas, Nink ma kui lats iks sinno armo hõlma jääs.

125. W. Mes ollet sinna armas. (449.)
So helde armo palge paistko meile, Kui päwal, ni ka ööl, nink andko meile So armo

maggusust iks selgest tutta, Meit kostotada.

2. Et meid so kallis rahho ümbre wõttap, ihho nink heng so tenistusfen ellap, Et me kui rosi lille ülle käume, So man iks jäme.

126. W. Mo söänd anna tigest wäest. (452.)

Jeesusse filmä weest om tääl Me päiwlik mälletus, Kunni me üts körd kottun sääl, Kun taiwa foggodus.

2. Mes Jeesu ello olli siin Muud, kui surm eggä päiw? Wäest sai täl waimust joud nink rõõm, Wäest tulli jälle waiw.

3. Kui ilman peap keäke Jfma nink letnama; Sis Jeesu waiw om temmäle, Rõmus, eenkojus ka.

4. Ei olle meile middäke Ni waiwas ilma pääl, Ni mõrru hengel, ihhule, Kui pat, kumb meil om weel.

5. Kui pühhä waim meil awwaldap, Mes meije perrinu, Et südda kurja himmustap, heng ärrä rikkotu.

6. Kuis joostwa sis me pöske pääl Me silma pisfara! Kui sis es tulles meile tääl rahho kulutaja.

7. Nink näutas pibli ramatus, Mes söänd rõmustap; Et Jeesus pattu hukkatus Kannap nink häetap.

8. Sis ikkes henda kolus tööst üts pehme hen-

gelen: Ent kui ta kaep wallo meest; Om rah-
ho sõamen.

9. Ent kel se armas wonaken, Om sõbber,
feltsi mees; Sel om se õige henge õn; Se
lät ka ihhul hääs.

10. Kui sure pühha rõõm om se; Kui tem-
mä tunnistap; Et temmä omma olleme, Meil
temmä rahho saap.

11. Se man se waine pattane Ta perrä it-
kep tääl, Mi kui ta armust esfike Om iknu
ilma pääl. *)

*) Jan. Ew. 11, 35. 36.

12. Me filmä joostwa otsata Jესuse perrä
sitr, Senni, kui temmä, hawuga Saisap me
filmi een. *)

*) Hebr. 9, 28.

127. Eßi miis. (453.)

Me kaeme ülles mäele, Nink meije Jესuken
Zóost kaep meije päle Nink saiap meije een.
Silm enne kinni om, Sa meije ainus rõõm!
Sest meije südda tunnep So liggi ollemist.

128. W. Mo sõänd anna tigesti wäest. (455.)

Mo pengi las so hengega Jეს ulla ütten
foon; Sis me sin käume sinnoga Rõmun nink
õnsusen.

129. W. So heng, o Jესus, tekko mo. (457.)

Eht meije ihho filmiga, Et moi kül sinno
kaeda, Siski saap meile armo kül So nägge-
misse assemel.

2. Kui termitat, sis kuleme, So su and-
missi tunneme, Waimun me sinno näeme Nink
sinno hawu maitfame.

130. W. Miid olgo itkes iggäwes. (206.)

Ma kitta sinno sõamest Nink tenna filma
wega, Et wallitsid ifs särätsid ümbre käumis-
ses soga, Kui ma nink Maarja olleme; Me
olleme kül pattatse, Ent fiski sinno omma.

2. Oh kui hä luggu waisel om, Kui sinno
hawu tunnep, So werrega ifs kastet om Eg-
ga päiwa nink tunni; Nink jääp sul liggi allasi
Homungust ammak õfeni; Se satap õnsat es-
lo.

3. Kui temmä sakramentin ka Hend esfi
meile jaggap, Nink omma kalli werrega Meid
kostatap nink jotap; Sis meije Õnnisteggija Meil
usfun ilm näggematta, Om ütlematta liggi.

Rahhust nink rõmust pühhan Waimun.

131. Esi wiis. (461.)

Roggodus! Jssandan Sinno rõdm olgo; Ta tullep sinno man; Se perräst jägo So südda ootmisen Ta armo päle; So söbber tullep siin, Loop rahho sulle.

132. Esi wiis. (465.)

Ma henga sis So hõlman, armas Jesus! Sa peat minno rahho ollema, Ma mähhi hend so armo sisse ka, So hallestus om minno ainus ello; Nink sest, et minno henge söbber ollet sa; Mo waim woip sinno rahhun hengäda.

133. Esi wiis. (472.)

Nüüd om mo waim mo Jesu hawun julge; Sest arm nink rõdm kääp sääl kui waiklik tuul. Ma lä nink jä ifs omma Jesu külge, Sest sääl om hä nink selge rahho mul. Ma istu Jesu hawun Hääl meel ni kui warjun Nink toita henda sääl. Ma olle waik, ka pitse ilma hirmun, Nink henga ni so rahho siwu al.

134. W. Näggematta pühjoten. (476.)

Pattust, pattu palkast ka. Olle minna wabbas sanu. Minno himmo Wõt mo Jesus armust mul Wasta kül. Nüüd ma olle armo sanu;

Rahhust nink rõmust pühhan Waimun. 77

Oh et ma wois sedda hoida, Mes ta armust andnu mul.

2. Oh werrine wallo mees, Ke hend moga tokko leütap; Tedda wõttap Mo meel ümbre, himmoga, Armoga. Minno meel, se immeretlep, Lemmä armo ülle mõtlep, Minno südda pallap ka.

3. Lenno sulle, kallis pä! Et mo pelglik o nink nõrka Wõttit wasta. Lunnastaja ollet sa, Pästja ka. Nink, et ma so laste seltsi Was, ta woeti, om essi Uilematta armas mul.

4. Olles mul läidetu feel, Sinno armo immet kitta, Olles tutta, Kuis ma sul, Karjus nink woon! Olle siin Sinno waiwa palkas senu Nink kui sa mo henge wõtnu, läbbi sinno werre he.

5. Silmä, andke sõnnul maad, Eht kül nõrk, sisti ei minna Woi waik olla; Kui es tahhas ürsik tääl Ilma pääl Werre armust tunnistada, Saas ma waine kittust anda Minno Jesusel se cest.

6. Urge immerellege, Onnis Jesu rahwakene! Et ma ikke; Kui ta lastil sünnip ka, Salsa ma; Armo pisarit ma ikke, Se ei keld rõmu mitte, Jesu armo ülle, mul.

7. Awwitage wellitse! Meije armsat, meije tarka Jesusit kitta. Et ma sinno külge jä, Kallis pä! Rige minno ello aja, Saat sa minno awwitama, Senni kui ma läbbi sa.

8. Näggematta pöjoken! Minna ei woi sin-
no mitte Melest jättä, Runni ma so üts förd
sa Näggema; Tahha minna wäsfimatta Sin-
no surma kulutada. Taiwan om hengusfe paif.

135. Eesi wiis. (—1142.)

Oh et so hawatu kägea Sa wöttas önnista
Meid sinno rahhoga üllewäst armoga.

Jummala laste önnelikkust saiussest.

136. Eesi wiis. (486.)

Kui illus om, täl lambakesfes sada, Nink tem-
mä armsan hólman hengäda. Ei olle suremb hä
siin ilman eäl löida, Kui wonal perrä káwma
liikmata. Mes terwe ilm ei anna siin, Saap
temmä lambaken Karjusfe heldusfen.

2. Siin om se tige maggusamb sööt löida,
Siin saap üts pühhas látte awwatus, Ei woi
üts film kif sedda armo nátta, Kumba siin
rohkest südda maitfap sis. Siin saap meil ello
jaetus, Kumb löpmata ifs jááp, Karjussest an-
rus saap.

3. Kes elläda, häid päimi nátta tahhap, Se
hoidko hend karjusfe keppi man; Sääł karjus
tedda maggusaste toitap, Kui ilm täl enne mör-
ru andnu om. Siin ei pu häást meil iggáwel;
Sest et karjusfe káest Kil warra tullep tööst.

137. W. Kui illus Jesu mörsja om. (488.)

Mul ennám, kui kif ilma ma, Ollet, mo
armsamb söbber, sa, Mo walge, werrew pöi-
joken, J's jáädwa paasja wonaken, Mo ainus
táht, mo ehte, auws kroon, Mo warjo paif,
mo iggáwenne ön.

138. W. Sa pattaste armastaja. (489.)

Se arm om ütlematta tööst, Se öigus arwa-
matta, Me waisfe waglekste eest, Ke ülli
wáega helwa, Ent siski Jesu werre wáest,
Pattu süüft wabbas tetru, Nink iggáwetfes ön-
susfes Lemmaga ühhendetu.

139. W. Mo südda walwa jálle. (490.)

Kui latse röömsa omma Nink önsast figginewa,
lábbi se wonakesfe Armo nink kaemisfe.

2. La waiwan henda toitwa Senni kui kod-
do láwa, Et náewa, mes siin usknu, Kel nem-
ma henda andnu.

3. Sen lotusfen sis omma La lunnastetu
röömsa, Dotwa se öinne päie, La man iggáwes
olla.

4. Mi lááp se ello hádda Ka öige hólpsast
möda, Kúl woip üts önnis südda Laad pea
unnetada.

5. Me förge preester tulgo, Meid armun
ümbre wötko; Lemmast saap hengel, ihhul
Rööm eggäl simapilful.

6. Se man jääp meije südda Nüüd saisma; meel nink mõtte Om ni, kui me jo taiwan ollesse temmä hõlman.

7. Ta rahho sõamen maitzen, Tahhame, mes sen waisen Ellun, meil rasse, matta Jeesus-se sõamette.

140. W. Kus om mul minnä kül. (492.)

Tõöst, se om selge mul, Et Õnnisteggijal Ma lastest sani olli; Sest minna sedda tust, Kui mitto ajastaiga Mo sõänd tõmmas temma.

2. Ma tija kindmast ka, Et minno heng ei sa Siin lahutetus temmast, Eht kistus temmä hõlmast, Ei auwo, ei ka hääbi, Eht muide asju läbbi.

141. W. Minno waisus om ilm arm. (494.)

Es mo südda kül täus tennämisse Peäs jama iggawes: Milles Jummal tuli liha sisse? Südda kostap: minno eest. O mo päästja! eht sa kül fik ilma Päästet, siski kaewa mo silmä So pääst; õese ni, kui sa Minno olles üstinda.

2. Kui ma güüd siin üstinda koon olle Minno henge sõbraga, Tunne, et ma temmä perält olle: Sis kui taiwan olle ma, Nink fik waim, fik pelg nink murre lõppep, Eht kül hääbi minnust mulle tullep, Waikistat mo kurbust sa So man ollemisega.

3. Nink kui minno südda se pääst mõtlep, Et ta esfi innimen, Ke fik minno lullikmisfi kanap — Oh kui suur om kül se õn! — Sis ma kae omma ihho päle, Kui ta omma olles, sõwma tälle, Et ta saas nink ifkes jääs Jesu ihho saarnatfes.

142. W. Oh kige pühhamb puhtamb Jef. (513.) Jeesus! ke sa meile saatnu, Kui risti külles me eest ponu, Lunnastust, õlgust, kostotust; Sinno lamba, ke so tundwa Nink ommas karjusfes so kutswa, Ne ootwa sinno õnnistust. O õnnistaja sa! Tulle meid õnnista, Tulle, tulle, Me otame Nink palleme: Oh õnnista meid sinnule.

2. Kige õnnistusse lätte, Meid õnnista weel eddispäide, Ni kui sul mele perrä om. Nif. kotu olleme lomust, Ei jõwma middäke pääst teust, Enne kui sa meid arrätit. So wäggi om, kumb toop, Nink meije sisfen loop Wastset ello. Ei jõwma me Siin middäke; So surma päle lotame.

3. Oh et meije südda ilman Jfs hengäs sinno armo hõlman; Sa armastit meid ammo jo. Armust ollet sa meid otsnu Nink ristin me eest arrakoolnu; Kes heldusfen om ülle so! Me tahhame sis ka So sõamest armasta; Ent, oh läuta Me sõänd ni, Et allast So perrä pallas otsani.

143. W. Müüd olgo ikkes iggäweš. (277.)

Jesanda arm nink hallestus Teep mul mo ello armsas; Sest, et mul ma pädal kostotus Iks saap Jesanda majast. So rahwa man nüüd olle ma, Nink kui ma üts förd koddõ lä, Kristusse man ma olle.

144. W. Jesus, ke mo lotus om. (387.)

Kui ma omma õnust sa Üts förd digest maitse sama, Kumba Jesus surmaga Mul ni heldeste om saatnu; Oh kui rõõmsast laula ma Taiwan sis: Halleluja!

Kristusse perrán tullemisest nink temmá kannatamisese ossaussest.

145. W. Näggematta pöijoten. (534.)

Oh sa henge pöijoten! Kik ne henge, ke so tundwa, Ommas kutswa; Ne ei oti ilman muud Wörast teed; Sinno perrá om se himmo, Henge kunningas! sest sinno Perrált melje olleme.

2. Ilma rõõm nink himmustus Risti rahwa rõõm ei olle, Enge tälle Om se kutsminne nink õn Ilman siin, Ikses Jesu perrá káwáwá, Iabbi mitma sugu hábbe, Ritsa te pädal taimatte.

146.

Eessi wiis. (538.)

Se wona omma olleme, :: Ta waiwa paš om heng nink ihho; Kas se ei teni selget wišha, Ke henda ::; Kelap pöijule.

2. Mo kunningas! kes om, kui sa ::; Kené perrált om sis melje südda? Kel mas ta kü ni paljo hádda? Sa otšit ::; Tedda werrega.

3. Ma olle temmá perrált jo ::; Mi nõrk nink waine, kui ma olle; Ent se om tedá mul nink muile, Et Jesus ::; Jääp mo A nink D.

4. Taad kummarda ma sõamest ::; Ma mõtle saggest kurbast melest, Ja ütles saggest kurbast hālest: Oh olles ::; Ma tál melehdās!

5. Mo kunningas! oh kirjota ::; So tahtmist minno sõamette, Et ei sa muidõ joudõ náttē, Kui sinno ::; joudõ ütfinda.

147. W. Õnnista meid, ::; Jesus. (539.)

Minna julgu ::; Henda terweni Wonal anda ::; Ke mo hennele Dstnu omma werrega, Pattust pāstnu koggonā. Jesus jääp mul ::; Rige üllemb hā.

2. Müüd ma julgu ::; Eggäl päiwal ka, Temma sisšen ::; Henda rõmusta. Armo aig om nüüd mo káen, Rõmo paif om üllewán. Usu julgus ::; Jāgo minnule.

148. W. Maggus páfija, sinno armo. (543.)

Eddimátsil armo páiwil Rannap woon meid
hólma páál, Perrást peáme sis waijel Esi op-
ma káuma táál.

2. Mönni förd om waiwalinne, Ritfas ohpa-
finne te; Sisti ei já jalla finni, Wotmus
saap its káujille.

3. Wotkem omma saatjat titta, Se eest,
mes jo möda om, Se eest, mes weel tullep ette,
Ja se eest, mes nüüd om káen.

4. Kúl om ilman mönd weel nátta; Sisti
tál om wákke kúl, Nint ei wássi abbis tótta,
Seni kui há ots saap meil.

5. Arm, siin om heng, meel nint südda;
Ze meid so seen wailikkus, Awwa táwweusse
látte, Anna armo tarwidust.

6. Ze meid kigin asjun selges, latseikkus, mad-
dalas, Walmista meid ommas palges, Ze meid
óige töisitses.

7. Woon! me sattame so ette, Kule tassast
laulo hááld, Anna eggá sóamette Armo pais-
tust hennefest.

8. Eft me koggodus om waine, Pólletu nint
wáikenne, Sisti temmä tunnep ónne Gest, et
ta jááp sinnule.

9. Anna, et kíl lullikmisse Sinno kullen,
wina pu; Wihjalikko osse jáásse, Nint sul
rómus eggál luul.

Jesuse armust innimiste, nint essidárd-
liffult ommatside wasta.

149. W. Jesus, minno ello. (553.)

Oh! kes ni, kui sinna Armastap? — ei min-
na Iijá keddáke. Sinno latse náewa Sedda
egga páiwa Ennám selgede. So suurt armo,
Jesus Krist! Eál káke ei kóhta Ni kui sünnis
titta.

2. Wotta tenno andmist So pástetu latfist,
O sa wallo mees! Meile tullep hábbi, Et
me pattu lábbi, Rannatit me eest. O imme-
lik ohwri woon! Wotta nüüd so waiwa pal-
kas Me sóánd sul ommas.

150. W. Mo sóánd anna kigest wáest. (554.)

Jesus ját omma aumo sáál, Et kannas meije
süüd, Wot páhhá kroni assemel Ohhaka
wannikut.

2. Ja wiinne surma ohho háál, Ja sil-
mä pissara, Ja werre hawa náútwa meil, Et
meid wót armasta.

151. W. Kui illus Jesu mórja om. (562.)

Suur henge mees, mes armastat, Mink kál-
len sa hend rómustat? Mes sinno armo kih-
hotap, Mes sinno sóánd kostotap? Sa ol-

let, pühha, wäffew, auwolif, Nink sinno nimmi om meil immelik.

2. Se kostus seddamaid se pääl Om ni, et allandus jääp meil: Ma armasta so, pattane, Sa satat rõmu minnule, Eht ma kül rikkas, suur nink auwolif, Nink sinna waine, paljas, häädäht.

3. Me tunneme hend selgede, Nink siin ei ole kedäke, Ke middäke wois nimmita, Et peäs meid armastama; Nink siski so leppingun olle me. Kül allandusse perräst sullame.

152. W. Oh armas, kae tänä. (567.)

O werre wonakenne! Kuis minna kül, ma waine, So rahwa mannu sai? Kumma onsusse pohhi Om sinno surm nink werri; Mes sulle minnust se eest sai?

2. Ma röije sulle nõrkust, Sa annit mulle õnsust. Ja minno sõamen ka Es olle tahti löida, Mes pallama wois läüta, Siski so wallust pallap ta.

153. W. Ma tennä so, et ollet mo. (572.)

Oh et kii rahwas Jesusfel Hend tahhas kohast anda; Sis Õnnisteggija saas täl Jaggawest ello andma.

2. Ne samma, ke so ommas jo Nink waiwa palkas sanu, Siin kumwarden so tennäwa, Et werrega neid õstnu.

154. W. Oh armas, kae tänä. (575.)

Sa werre leppitaja, Nink koggodusse saatja, Sa meije henge mees! Me heitame so ette, So jalgu ümbre wotta, Ni paljo kui usk jowwap sees.

2. Me olleme so latse, So ärrä õstet waise, Ke sinno rõhkust ka, Kumb sinno hauust joosknu Nink meije pengi kasnu, Iks usku wden immewa.

3. Lööst! pühhide suur wäggi Om se, et neide teggo Me Õnnisteggijat Ei kighota, eht aja Neil armo ülles näüta; Arm immelikult ajap taad.

4. Ei moista meie mitte Muud küsida, kui seddä: Kas ni? o kunningas! Et sinna perris rahwast Zeet pattu teenmäst wabbas, Et ta so riki perrändas.

5. Se teep meid armust hales, Et südda ärrä sullas Nink jääp kui tolmoken. Ne silmä jooskwa armust Ei tija ka muust rõmust, Kui sest, et tappeti üts woon.

155. W. Jesus, minno ello. (576.)

Werrine leppitaja, Koggodusse saatja! Kui ma saa kõrd jo Suud so jallul anna, Iken, et ka minna, Olle wallitu; Sest ei sa weel kül, mo pä! Wotta mo nink tuhhat ommas, Hannel waiwa palkas.

156. B. Maggus pāsja, sinno armo. (798.)

Res om sārāst armo löidnu Ilman, innimiste man, Kui se, kumb meil Jēsus näütnu; Res ta saarnane om maan?

2. Res kıl omma ello jättas Omma mōrs- ja ello eest? Mi kui Jēsus seft se nättas, Re hend ohwris and me eest.

157. B. Jēsus, ke mo lotus om. (1135.)

Ennāmb Jēsus murretesep Meist, kui karjus karja perrāst, Arowap meil ta tawweust, Et me same henge toitmist. Temma ost meid wer- rega Ommis lambakeisis ka.

Tennolikkust sōāmešt Jēsus se innimieses samisse nink surma eest.

158. Eest wiis. (63.)

Jēsus! kuis ma so woi kittä; Sinno armo tawweus Om mo ainus önnistus, Arrā las mo sinnust mitte Eäl arrā es siä, Wōtta om- mas sōānd ka. Wōrkem henda rōmustada! Kris- tus wōttap meije hädda. Rōmu perrāst laulge päle! Temma toop meil armo jälle.

159. B. Ohoppeta meid risti sallausst. (580.)

Mo heng! nüüd naffa Jēsandalle laulma, So kunningalle tenno, kittust andma.

2. Ke taiwast tulli minno waiše mannu; Mo hädda om ta armo kışhotanu.

3. Mo hädda esfi enne minno sündmist, Moist kōsto minnule nink hukka pandmist.

4. Se hädda, kumb fik innimissi waiwas; Et satan neid jo ommas sakis arwas.

5. Ent Jummal lähhat omma armsat poiga, meid kurrati nink pattu kablust pästma.

6. Se tulli nink wōt meije waiše lışha, Re nõrku rōōm nink kange ärrāwāārdja.

7. Nink kōli kiti eest, ke ma pāāl omma, Et henge tālle waiwa palkas sawa.

8. Ta leppitus and armo meil nink woimust, Et meije woime jätta pattu orjust.

9. Ta olli pūphā nink ka ilma süta, Se läbs bi kattap temma meije wigga.

10. Me südda temmā melega saap üttes, Jıpho nink heng ta werre läbbi puhtas.

11. Jummalas rahho, se om ütten sega, Se ärrātap meid temmā hawu kitta.

12. Nink tedda tennāda ta armo perrāst, Eäl ellāda, nink orjada taad rōōmsast.

13. Oh, et ei middāke meil meelde tulles, Kui, et me temmā nimmel auwus olles.

14. Sel pattatside sõbral olgo kittus, Ke tennu meid Jummalas acmsis latsis.

160. W. Müüd pühha waimo palleme. (581.)

Uuo sel, ke latse sai sündinus, Jät mahha
kik Jummal auruustust, Sai me arwollisest
Edest kigin asjun — Patuta siski — kand om-
man ihhun, Me hädä ka.

2. Ütsil es woi meid lunnasta, Ei ilma sis-
sen, ei taiwan ka. Kui hend esst pāsta Meil
olles kāstu; Sis olles ärrā sunnitu olnu, Mes
sündinu.

3. Müüd poja mannu meid juhhatetas, Ke
kirjan meil ette malitas, Nink et temma esä
loodasjust auru Wasta ei wotta ütike muido,
Kui poja seen.

4. Kel Jeesus Kristus müüd sõamen Kui ön-
susse pohhi selge om, Ke neid hawu küllen,
Kāen nink jallun Üts fōrd om tundnu nink nān-
nu waimun; Se tunnistap:

5. Mo Jeesand nink Jummal! pühhānda So
nimme, tulle so rikiga! Oh et sulle pea
Saas kittus kigist! Sa ärrā ei pōlle eāle pat-
tast, Sa ilma ön!

6. Müüd istup ta omma järke pād, Nink
temma hawa ne paistwa mell. Ja nell foggo-
dusil, Ke tedda ootwa, Annap ta selgede
maitfa nink tutta, Et neide man.

161. W. So heng, o Jeesus, tekko mo. (582.)

Se Jummal woon risti puun, Ke foggo-
dusse Jummal om, Se olli Abrahami pä, Nink
temmä suggu Jummal ka.

2. Neil kallil kannatajille Nink kigille pro-
wetile Olli sesamma Jummal ka, Ke meije eest
wōt kannata.

3. Se tōtteste om temmä ka Pattaste Ön-
nisteggija, Kumma weel osfast ilman tād, Nink
osfast omma taiwan sād.

4. Esst wonast om meil waisil kül, Ke
muud siin ilman tahhap weel, Ei kōlba meije
seltst man; Et meil kik kigin om se woon.

5. Suur kittus olgo wonale, Et ma ta pās-
tet pattane, Kui mul om muud, se kaddogo; Hā
mul, et temmä ostnu mo.

6. Oh te mo eggāl tunnil ni So hawun
rōõmsas otsani, So werre õigus jägo sis Mo
sārt nink ešte iggāwes.

7. Mo juttus foggodusse man Om sinno
sündminne nink surm Nink sinno werri üt-
finda; Laad kuluta ma ilmal ka.

162. W. D kige pühhāmb puhtamb Jees. (583.)

Meije heng so üllendago, Sa meije ainus
rōõm nink ello, Mi kawwa, kui me ellāme.
Oh kui himmustap me sūdä So kigest wāest
nink rōõmsast kitta, Sa meije werre-ommane!

Oh tödse rõmu waim Jeesusse luttusen. Hal-
lelujä! Me laulame Jummalalle, Nink inni-
misse pojale.

163. W. So heng, o Jeesu, tekko mo. (584.)

Oh terre, puhhas hengeken Siin innimisse
korjusfen; Et tullit töddo otsma meid; Meid
pattu wannest lunnastit.

2. Kuis meije kül so tennäme, Nink meije
rõmu näütäme? Jofanda palge—mõtleme: Om
hukkan—sa es mõtle ni.

3. Me engli tawast tulliwä Nink rõmuga
kulutiwa, Mes suur ön innimistelle Om antu,
nink fig' ilmale.

4. Kui se lats olli ruhhen sääl, laulti jo:
rahho om ma pääl! Me südda ümbre lei-
tati, Kui Jeesu eesmäit hawati.

5. Ma ussu, et, mes temmä siin Tei, kön-
nel, rõmun, kurbusen; Kik sündi innimisil
hääs, Nell rõmus, õnnes, õnsuses.

6. Kui paastja wona werri teep Kosent maal
ni imme tödd; Mes Jesu werri essi siin Woip
tetta meije sädamen!

164. W. Käwa weel.: (591.)

Wõtta aaw :.; Woon, so surma waiwa
eest! Oh et kif me lullikmisse Nink kif soon-
de tulkmisse Wõttasse ifs sinno titä, Ja et
heng so perrä iggäwes Waldles tööst. :;

165. Essi miis. (592.)

Werre woon! Sääl risti puun, So nagla
täppe, kannatus, Sinno piin, Wallo nink
surm, Jägo so rahwa oppetus. Sinno he-
ga pestä Meije säänd koggona, Mes so ha-
must joostku om, Ilgo meije joud nink rõdm.

166. W. Kui pat teep waiwa mulle. (593.)

O werre arm! mist tullep Se kange liifmin-
ne? Kui minno südda mõtlep: Arm saat so
surmale, Nink et mo terwe õnnistus Sest
sammast werrest tullep, Siin nink sääl iggäwes.

3. Ni kawwa, kui ma ella, Jääp se mo jur-
to rõdm; Ma kumarda se alla, Kui waggel,
tuhk nink põrm. Se jääp mul melen iggäwes,
Et se sul werd om masnu, Et ma sai päste-
tus.

3. Ei woi ma melest jätkä, Ni kawwa, kui
ma weel Üts pattane—mo südda Sais
armun ifs se pääl; Et säärne waine waglaken
Om iggawetsses ajas So armas latseken.

4. Se ülle joostwa filmist Kül tuhhat pis-
sara. Ma tunnista sest armust Mo wäiko jow-
woga. Jä sa mul heldes ennege; Sis orja
ma so nida, Et sul sest melehä.

5. Oh teije armsa hawa, Ke lasti kistsotu!
Mes kaunist asfend löwwa Ma teije sissen jo.
Ma jä nüüd tolmus rõmuga, Et ma ka olle
sanu Se wona risut pä.

6. Kui wabhele henda jälle Seft kånåp minno loom; Eis tijat sa, mes wallo Mo südda-melle om; Seft sulle minno iggämes So kulle mulku sisse, Et ma so külge jääs.

7. Mo südda pallap armust So perrä, woken! Nink waidlep surest himmust So perrä, põijoken! Sul elläda, ke minno eest Hend las-sit risti lürowa, Nink leppist mo sääl.

8. Müüd peap hengen mulle So surm ifs hengäma. Rif kaddogo, mes wallo Zeep mul nink sulle ka. Ei woi ma muust siin rõmusta, Kui lunnastusse hinnast; Se om mo ainus hä.

9. Oh jä meil sõamette Ra ifs kirjotetu, Et armo man ka tõttet Sult tunnistas me su: Et eggäuts, kui pattane So pitsatit pä otsan Wois kanda surmani.

167. W. Maggus päästa, sinno armo. (596.)

Jesu kannatussen toltap Henda Wiladelwia; Se laodikeän ellap, Kel mu asja armsamba.

168. W. Ma tennä so, et ollet mo. (599.)

Oh jä mul ikkes filmi een, So kannatusse kojun, So naglu-tähte paistussen Ma ellä rahhun, rõmun.

2. So kannatussen pohjanda Mo henge en-nämbeste, Se sissen toltko otsata Mo südda henda häste.

3. Kunni ma hawu tähhile So pühhan käen nink jallun, Kui minno armo märtille, Wot põiwil maan, suud anda.

169. W. Kus om mul minnä tüü. (600.)

So filma nink so su, So ihho hawatu, Rumb siin mo kindma lotus, Saap mul sääl nä-tä antus, Meid hawu sa ma putma, Suud an-den ümbre wõtma.

2. Nink fenni fae ma Mo ussu filmiga So orjawiisa kroni So hawu nink so joni, Kui so su walgas lännu Nink filma kinni jännu.

3. Ma näe ussun ka Kui so käe mõllemba Nink jalla risti külge Naglati, nink so külge lts odda wallal tennu, Mi kui Jaan sedda nän-nu.

(Jaani. Ev. 19, 35.)

4. Mi waimun näe ma Werd joostwat wäe-ga So käsist, jallust, küllest, Mo lunnas-tusse perräst. Täüs himmo om mo südda Ziltu sest ülles wõtta.

5. Oh armas Jummal! ma Es tijas koolden ka Tõist päästjat muud, kui Jeesust, Ke mo eest koki armust; Ei iggäwetsen ajan, Ei ilman, ei ka talwan.

170. W. Müüd pühha Waimo palleme. (601.)

Rif kirtus sünnis sel wonale, Et temmä meije eest tappeti. Se hä wonakenne, Se ilma loja, Ke werre hinnaga lunnastust tõije Rig ilma eest.

2. Iass meid so armun ifs kaswada, Nink sinno tutta, o armas pä! Et saisme ussun, Orjame waimun, Ifs sinno maggusat leppitust maitfen; Iaad ihkame.

3. Oh et mul so mõrro kannatus Es kaos mo melest iggawes; Et ma ifkes mõcles, Mes se sul masnu, Kui tigest kurjast sa omme lood asju Kik lunnastit.

4. Ma olle neišt naglu assemist No üts kõrd nannu, et iggawest Mo walliti armust; Se om ifs melen, Nink hawu paistus mo henge jällin, Kui foddos läap.

171. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (602.)

D kallis kehha sääl risti puun, Sa meije werrine põijoken! Ütle mata õnsust Nink rõmu saatiwa So pühha kannatus nink so hawa, Me hengile.

2. O Jummal nink innimise poig! So werre nink waiwa kallis palk, Sinno waine risti Roggodus kaep So hawu, mist südda pallama lähháp, Nüüd rõmuga.

3. Já sinna nüüd ma pääl meile sis; Ni háste, kui taiwan iggawes, Ifkes filmi ette Selgede nátta, Kui illust paistwa so pühhá hawa, Waiwatu woon!

172. W. Mo sõand anna tigest wäest. (606.)

Runni ma so sa naggema, So man hend rõmusta, Saap mul kiti kigin ollema, Mes mo eest teijet sa.

173. W. Eht käl ütle mata. (603.)

Heng nink ihho elláp, Meije südda rõõmsas jááp, Kui hend meile náutap Kristus, ke meid õnsas teep, Kui ta hengel paistap, Ni kui risti pääl Werri temmast jofep, Kui ta kōli sääl.

2. Kik mu auw nink kittus Iggawes nüüd kaddogo. Oh et ma ifs olles Kui üts waine pattane; Sis jáás mul ifs õnsus, Rahho sõamen. Mo wáagl om Jesus Minno nõrkusen.

174. W. Oh armas kae tãnnã. (609.)

So surm teep armust haiges Nink kalge sõand pehmes Já annap julgust ka, Nink annap wastset ello, Et anname kiti tälle, Henge nink ihho keelmatta.

2. Se hoijap wáikus, wáises, Se werri mõssep puhtas, Teep pattu wiškama, Láhhendap meid ka nida, Et meije woime paista Kristus se werre ehtega.

3. Ni om se werre luggu, Se kannap kiti háád suggu Me pattatside man. Me olleme ni waise, Kui werrest pudus meile; Sis puus meil joud nink rõpfus ka.

4. Mes paljo hoold om temmal, Sel usfu tawal, armsal, Me pattatsidega, Ke muido pid-di foolma, Iggawes hukka sama. Oh jõwwas meije tennáda!

5. Me kittame so saatmist Jo norest latse põlwest. So armo leppingut Ollet sa kindmāst fāādnu; Mes õnsust meil sest sanu, Sest an- nap me su tunnistust.

6. Nāuta mul its so armo Nink sata sam- must sammo So waist nink nõrka last. So kāest ārrā lasko Iggāwes minno kisku, Kui sinno perris ommandust.

7. Me palleme so, kule, Sa rahho Jesand! tulles, Te omma rahwakest ūts tõisele eenkojus Nink pūhhāl waimul kerkus, Nink sinno es- sāl melehāās.

8. Et figin forin kuultas, Ja figin seltsin laultas: Woon, woon, nink jālle woon! Me ollim' sunnit rahwas, Sa wõttit meid so om- mas; Sest et meid õffit risti puun.

9. Woon, wõtta nūid kif auwo, Kif taiwa hulk so kiefko Nūid ūtten meijega. Tennāden sinno jalgu Rastame silmā wega; Meil paljo ollet tennu so.

175. W. Oh laulkem süddāmešt. (610.)
Et meije olleme So wasse pattatse; Jāgo meil its armas; Nink seddā tahhame Ka kulutada ikkes, Määrne wāggi om Sinno werrel, woon! Pattatside man.

2. Woon! meije palleme: Olle meil figille Nūid nink ikkes liggi, Nink wõtta heldeste, Meid ūmbre, armo lābbi. Jā its, wonaken! Meije silmi een. ∴

176. W. Kui illus Jesu mōrsja om. (611.)
Sel kallil wallo mihhele Auwo nink tenno anname, Et temmā omma surmaga Meid wõtnu pattust lunnasta. Kui Jesus meil es olles armolik; Me olles weel kurrati wangi kif.

2. Kui nūid ūts süddā tutta saap, Hend waist nink kolu ollewat; Sis werre wolas tul- lep tādā Nink jōsep henge pohja pādā, Ja mei- je hādda, pat nink hukatus Saap Jesu wer- rest kinni kattetus.

3. Kui wona werd es olles meil; Sis olles rasse ello tādā; Ilm lāās meil kiefas kōggona, Meil kōhto pāiw tees peljo ka: Ent Jesu ha- wu lābbi olleme Nūid õnsa siin nink sāl igga- weste.

4. Nūid tunnistagem, wellitse! Jeesuse wai- wast rahwale, Nink armastagem wonakešt, Se om me Jummal iggāwest. O Jesus! iggāwest so kittame; Kui sa es olles, kus me jāsseme?

177. W. Kui pat teep waiwa mulle. (620.)
Ma nāe, kui temmā süddā Mo eest wārri- se- nu, Keel kuiwi jonnust ārrā; Ni om ta tap- pelnu. Enne kui kōli risti pādā, Sa temmāl surma hāddā Jo tutta sõamel.

2. Ma nāe kui temmā itnu, Ja süddā sul- li tõõst; Kif seddā om ta tundnu, Mo waise wagla eest. Ma nāe, kui werre piggi tāl Ja kallist palgest joosknu Sāāl õli mae pādā.

3. Mes ligutap mo sõand, Zeep tedda haiges ka? Oh se, et minno Jeesand Mo läbbi furma sai: Ea ohho pää! — Oh mo Jummal, Kuis sa mo mahha jätnu! — Zoop mo nüüd liggi täl.

4. Ma waiwa eht ma magga; So wallo melen om. Kui minna hõngo tõmba, Mõtle ma so pääl, woon! Oh et kif soonde tuimise So waiwa eest so tennäs, Se saja päiwani.

178. B. O pä täis werd nink joni. (621.)
Jesús! mo ello ello, Nink minno furma surm, Ke wõttit henne päle Mo rasfe pattu foorm Nink lãrsit furma sisse Mo perrãst armolift. Wõtta mo tennãmisfi Se sure armo eest.

2. Mo waim lãp soga sinna, Kun mo eest kannatit; Oh sãal, sãal nãe minna, Mes sa mo õnnes teit. Siin ma so umbre wõtta Sõame himmoga Nink minno silma jooskwa So waiwa ille ka.

3. Ma nãe õli maen So ma pääl palwusen Nink rassan furma ohhun, Jffen, weren nink heen. Se waim, kumb siin sul tullit, Om minno pattu süüd, So piggi om se õli, Kumb süttitap mo nüüd.

4. Mo Jesús antas ärra Sundusfes pagganal, Sãal temmã tufhat kõrre Waiwa nink nãro al Kannat, nink hirmsast pesti Nink tem-

mã kallis pä Meist orjawitsust fisti. Mo sü eest sündi se.

5. Nãts innimen! ni nãutas Eaad wagga wonakest; Nüüd tedda risti potas, Kui wanne, meije eest, Ma ilma leppitusfes. Rãest, jallust, küllest ka Ea kallis werri joses, Meid sega lunnasta.

6. Wainlaste eest sa pãsit; — Mes olli minna kül? — So sõbru eest hooib kannit; — Oh mõtle ka mo pääl! — Sa annit rõõwõll armo, Nink paradisi ka; Se tãutap pattast rõmo Nink hã lotusfega.

7. Sa kaibat furma ohhun: Mo Jummal jãttap mo! Sa jannonet so waiwan; Oh wõis ma jota so! — Nüüd kannatus om ot-san; Sa heikat: tãudet om! Nink annat Eesãl taiwan So waimo — tãudet om!

8. Mo süddã armun sullap, Kui Jesús furman nãe, Kui koolden pä tãl wajup. Mo õnnes sündi se. Mo kãe-meis lãts furma Mo eest! kel furma süüd, Ma ellã, mul saap armo. Ma anna tãl hend nüüd.

9. Ma wõtta umbre waimun Mo usfu kãega So, ni kui furma põrmun Mo perrãst ollit maan. So werre päle saipap Mo lotus üfinda, Se päle mo heng lãhhap Siist ilmaft rõmoga.

10. So rahho anna mulle Jks tutta sõamen, Ni kawwa, kui ma ellã Siin ilman

nõrkusen Senj kui sulle auvus, O mo lep-
plitaja! So järke een sääl kulus Minno halle-
luja.

179. W. Minno waius om ilm arw. (622.)

Minno nõet nink waine hengekenne Rühhl
sinno hawu man; Sest ta lõwaw kostotust
nink õnne, Rõmo, rahho, neide seen. Kui so
kannatusse - palge illo Minno filmist kunnake
ei kao; Sis ei pu mul eäle Õnsust, kunni kod-
do lä.

2. Sinno latse, kumma koon sin omma, And-
wa kät üts tõisele, Sinno waiwa pääl — et
tahtwa olla Usutawa sinnule. Lähhes, et sul
meije meel nink kõnne Wastawõtlis om, o põi-
jokenne! Ütle: amen, amen ja, Rahho olgo
teljaga.

180. W. So heng, o Jeesus, teffo mo. (1110.)

Oh olles meije sõamen Se sõnna ikkes kuul-
da sin: Me Jummal, se sai innimen, Nink
koll me eest ristil puun.

181. W. Mo sõänd anna tigest wäest. (1679.)

O sa! ke häddän, mulle hääs, Mes ma sul
tennus te? Joud pudup; wõtta sis se eest Mo
sõänd hennele.

182. W. Mo südda waiwa jälle. (85.)

So sündmisest nink surmast, Mist melle tul-
lep Õnsust, So pääsetu hend woiwa Rõmusta
õöd nink päiwa.

183. W. Ma terwita rõmuga taimast. (90.)

Me Jummal, ke meil hääs innimen sanu,
Meil saarnatjes, welles nink sõbras om jänu,
Nink me eest om koolnu — Sel sago ta rah-
wast Nüüd iggawest auwo nink tenno nink kit-
tust. :;

Usklikkust kaemisest Jeesuse hawu päle.

184. W. Oh armas tae tännä. (628.)

Jä meil, o woon! jä ikkes, Et ütsinda üts
paistus So armust meil ei jä. Ei joht — last
sinno hawu Meid eggäl tunnil tutta, Nink
sinno waiwa - lehhä ka.

185. W. Runnas ma so nättä sa. (629.)

Jesu surm nink kannatus Om mo Ello; üt-
sit suremb rõõm nink lust Mul ei olle, Tem-
mä waiwan toita hend Õöd nink päiwa Min-
no heng nink südda.

2. Waikista mo iksamist, Wonakenne! Kal-
da werre zilkatest Mo pääl tännä. Anna hen-
da ilman jo Mul ni tutta, Kui sa olles
nättä.

186. W. Minno südda rõmustelle. (634.)

Jesu hengäminne hawwan Rõmustap mo figin murren, Temmä kallis filmä wessi Ajap ärä hämmeruski.

2. Muud, kui waisust ei sa nätta Minnust; eh et minno südda Jesu kallist werrest pallas Nink hend iggäwes täl annas.

3. Mes ma mõtle, te nink sõwma Puttup kif ta surma waiwa. Temmä hawu man ma sata Omma aiga õnsast möda.

4. Mes mo waimo film on nännu, Kui täl su om walges lännu, Nink kif temmä oht Nink hädda, Sedda melest ma ei jätta.

187. W. Kus om mul minä tül. (635.)

Se wona rahwaken Rääp hawu oja man Jo rõõmsast, nink näep ette, Mes õnsust sääl saap kätte, Kui antas suud neil hawul Jesuse käen nink jallun.

2. Ei olle siski ka Meist kawwen film se ma, Se sõde meist tunnus läbbi; Meil om sest rõõm nink häbbi. Meil paistwa Jesu hawa, Kun henge asfend sawa.

3. Mi õnsa olleme, Kui taiwan eäle, Kui filmi een ne hawa, Ke wonal lödu, jäwa, Nink naglu täppe käen, Meil ifkes fäiswä welen.

4. Üts waine pattu loom, Täüs ohto sõas men, Kumb omma hädda tunnep, Nink Jesu

mannu tullep, Woip temma hawun pea Kif pattu andis sada.

5. Kui faet wonakest; Om südda wäärtu rõõst; Käl läggünep külm südda, Kui wonakest saap tutta, Mi pea, kui ne hawa Me hengel tutwas sawa.

6. Sest sammast werre wäest Sest hawu rõhkusfest, Rääp südda ihkamissen Ja ifken henne sissen; Ent rõmun ka, et löwwap, Mes wona surmast püwwap.

7. Se südda waidlep ka Ja perrä löpmata; Käl täphtetas ifs tedda, Et rõõm saas temmast nätta. Kui pilgutap meid enne, Sis tulleme nink jome.

8. Ja melle ifkes ni, Sest rõõm ei olleke, Kui sinno ümbre wõtta, So hallestuski tutta. So hawu rõõmsa näggo Meil eggäl tunnil jägo.

188. W. Mo südda waiwa jälle. (637.)

Oh kuulge, minno arma! Mes henge armas-taja Kif hääd om tennu mulle: Taad juttusta ma teile.

2. Ma olle Jesu hawust Nüüd löidnu usfun õnsust, Kui Tomas hawust tundnu, Et Jesandat jäl löidnu.

3. Sest sammast päiwast sani Kui minna tedda tusi, Mo waine südda pallap, Kui Jesu hawust kulep.

4. Kui ta mul ello andnu, Mo waimo ärrä-tanu; Sis om mo waimo ello Joudo ninf moistust sanu.

5. Nüüd waimo filmä omma, Neidega Jesust nätta. Za waitwa oppust kuulda, Kõlbawa nüüd mo kõrwa.

6. Ma tunne temmä sammu, Kui tullep minno mannu. Za kannatusfen wol ma Mo sõänd ninf meelt toita.

7. Se paistus hawu walgest, Za sõamest ninf palgest, Annap mo waimul selgust Ninf õige tõrte tundmist.

8. Jesusse pühast werrest Saap mulle selgest armust, Armo ninf andisandmist, Ello, joudo ninf õnsust.

9. Zaad wõtta ümbre waimun Ninf waitsta mo himmo Za liggi ollen nida, Etse kui näes ma tedda.

10. Mo päästa! sata sinna Ni läbbi ilma minno, Et mulle eggä tunni So hawuga jäät liggi.

11. Ias minno wait ninf põrmo Jks tutta sinno armo, Ninf et ma ni kui Tomas So hawu waimun puttus.

12. Kui me jo siin ni õnsa, Za hawu main ni rõõmsa, — Oh arma! — woime olla; Mes rõõm meil sääl woip tulla.

13. Kui meil se õn saap kätte Jesust sääl

essi nättä Ninf temmä hawu same Naggewalt terwitama.

14. Mo Jesand ninf mo Jummal! Mo rõõm, fik figin minnul! Ma jä nüüd waiti essi; Kõn-nelgo filmä wessi.

189. W. Henge püjoten. (638.)

Minno rõõm om se, Ni kui ma nüüd näe: Kui mo haigi filmi ette, Ke jo weidi woiva nättä Malitas üts woon, Ni kui tappet om.

2. Oh sis ikke ma, Kui ta wallo näe, Oh kui maggus om se werri, Kumb joost jallust hüwi ärrä, Oh, kui anna ma Suud ta kael ka.

3. Oh kui süggäwest Om mul mõtlemist Tem-mä külle hawa ülle Kumb sis poja täht om jälle, Kui saap tullema Kõhbut piddama.

4. Esäl, Pojale, Pühhä Waimule, Olgo kittus, et me sanu läbbi Jesu werre hawu, Armo, lunnastust, Õane izzäwest.

5. O sa wallo mees! Werre zikkafest Wal-la minno sõamette, Astu minno filmi ette, Ninf jä neide een Päiwal ninf ka õöl.

6. Ni kui risti pääl, Jä ifs filmin meil. Sinno teenja filmä wessi Jägo meil üts kal-lis asfi: Kasta werrega Mõttit, tekko ka.

190. W. Müüd paistap meile kau. (641.)

Kul illus om se laulminne Nink Jesu haru
kitminne, Kumbet me eest sanu. Mo süd-
da henda rõmustap, Nink sinno õnsast tutta
saap, O wonaken täus haru! O ma Tahha
Sinno kitta Ööd nink päwa, Et sa armust
Mulle saatnu armo, õnsust.

2. So hawa kostotawa mo, So kitta neide
eest mo su Jks iggawesjes ajas. Mo Jummal
nink mo loja sa! Ma kutsu so hamelega Bai-
wa, nink wallo wonas. Wespi Esfi Jofep
filmist Surest rõmust Müüd se ülle: Waiw
sai sulle, ent õn mulle.

3. Ma tija, kuis halw olle ma; Ma tahhas
saggest kaffi ka Mo, allanduse perräst; Ent kus
mul parremb asse om Kui wonakese sõamen,
Sääl ja ma rahhul tõrtest, Ja ma Tahha Us-
sun sinnä Sada, jada Eggäl ajal, Eggäl päi-
wal, eggäl tunnil.

4. Sega ma laulo lõppeta, Teid, Jesu hawa!
tennä ma, Et rassedaste masnu. Suud iggawes
ma anna teil, Teil kallil haru assemil, Re
küllen, kaden nink jallun. Kel nüüd, Om
maad, Jesu harun, Ei sa ohhuni üts kõrd
itma, Mäe katmist hennel sõudma.

191. W. Müüd paistap meile kaunisje. (645.)

Me hawa paistwa selgede lunnastetu pattatsele.
Oh teije armsa hawa! Kes woip teid kül üllen-

dada, Oh wois ma weel sel tunnil ka Te sis-
se koddos minnä. Oh ma Jhka Teije perrä,
Et, kui ärrä tä süst ilmast, Te mo wasta
mõttat armust.

2. Kui wäega rõõmsa olle ma, Et Jesu piggi,
werri ka Mo sõänd pestanu. Ma olle tem-
ma ommane; Sest et ta minno hennelle Om
perrändusjes ofinu. Müüd ma Sõwra Luuwus
tälle Jkkes ellä. Eunnämb õnne Ei woi il-
man sündi mulle.

3. Sul elläp minno süddä siin, Nink waidlep
ütfinda, o moon! So nink so werre perrä.
Jks ümbre kawa sinnoga, Om kif, mes min-
na himmusta, Nink sega lä ma ärrä. Külle
lahke, Senni kui ma Suud sul anna, Hoiä
minno, Sinno tuwikest nink põmo.

192. W. Ma tennä se, et ollet mo. (646.)

Mo südda pallep tõtteste, Ehk ma küt tõlmo-
kenne. Tä küllen istu õnsaste, Mi kui üts tu-
wikenne.

193. W. Kui pat teep waiwa mulle. (649.)

Ei tahha me muud teda, Kui wonast ütfinda,
Ta jallule suud anda, Et ristin kofi ta,
Nink et ta sure waiwaga Kif meije waisit
hengi Wõt häddast tõmmada.

2. O Woon, sa helde südda! Kuis se man
sis saap meil, Kui mõtteldas, mes hädda So

arm om saatnu sul, Kumb sinno surma
ajanu. Sega om pattafille Nüüd önsus sa-
detu.

194. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (650.)

So merri jockto nüüd figile; So risti pole
mohhaleme, Iitsu meid so rinna, So hawu,
sisse; Sis olleme önsa nink rahholitse. Woon,
woon, o woon!

195. W. Oh armas, kae tännä. (651.)

Jesús sai risti lödus, Waiwatus, teotetus Tuh-
banda wiisiga; Mo südda armust ikkep, Kui
se mul meelde tullep; Ea hawu päle kaegel!

2. Kui ma lä wode päle, Eht ülles tööse
jälle, Eht mes ma tallita; Kui söma lä, eht
joma, Kui haige, eht lä kääma; Kif te ma
Jesu hawuga.

3. Se woon nink temmä hädda, Jääp se
kül, kunri südda Weel tulkap, eht kui jo Se
ello ärrä kistnu; Kun odda tedda pistnu, Sääl
olle minna assonu.

196. W. Oh kui önsa omma pühhä. (370.)

Roggodus, ke Jesu hawu kirtäp; Sest et neide
sisfen südda elläp, Nink armsast laulap Wonal,
ke mell omma rahho annap.

197. W. Mo südda walwa jälle. (1107.)

Oh önnista me laulmist So pühha hawu il-
lust, Et südda tööst ifs tunnep, Mes su
neist hawust laulap.

198. W. Kus om mul minnä kül. (656.)

Sega löppetame, Eht me kül näeme, Et sin-
no aawust, pästja! Weel ennämb olles laulda.
So rist, so surm nink hädda Om suremb,
kui weel tedä.

Armust Jesusse wasta, nink himmust
temmä perrä.

199. W. Ma sinno Jäsand armatse. (658.)

Jummala woon! ma armasta So, ni kui ris-
ti kannun sa Mo perräst ollet ponu. Silm
ikkep, südda römustap, Kui sinno nida nättä
saap, So kannatusse kojun. Se om, mes min-
no ajap ka, Et ma so tööstse armasta, Kui
wäega, sedda tijat sa; Ent siski kif se armo-
ga, Ei olte kül, Immanuel! Sest ennämb weel
So werre perräst sünnip sul.

200. W. Ma kae üles mäele. (662.)

Dh pallas arm so wasta Jks minno sõamen! Sest om mul sagedaste Suur kurbus hennesen; Sest sinno werre eest, Kumba walit mo eest, Sünnis, et ma so wasta Jks pallas armun tõdšt.

201. W. Tulle Jesu hamu süse. (663.)

Dh et minno heng nink südda Jesu armust täudetas! Dh et minna ainult tedda Död nink päiwa himmustas! Dh, et se iks olles tõtte, Et mo ihho, heng nink waim Röömsa jummalan om nättä, Minno õnnisteggijan.

202. W. Dh leinakem. (665.)

So arm, se teep, Et mulle keep So hamust ikkes õnsust, Röömo, rahho, kostotust, Kui om mulle kurbust.

2. Ma sõrwa sest, Senni kui süst Ma sinno mannu päse, Et so surm nink kannatus Mo lotus iks jäässe.

3. Mo kunningas! D himmustas Ma sinno perrä ikkes; Sis mo henge rööm nink õn ütlematta olles.

4. Se maggus hool, Jks sinno pool Mo sõänd armun käända, Woip so liggi ollemist Mul jo tutta anda.

5. Sa safsat tõdšt, Kui silma weest So perrä armun joostwa, Jo mo waise henge een, Tedda kostutaman.

203. Eesi wiis. (667.)

Jesus! mo heng röömu tunnep, Kui ta sinno päle mäetep, Ent kui sinna liggi tullet, Sis om taiwa õnsus mul.

2. Middelake ei olle laultu, Ei ka armsamb hõlli. kuultu, Kumb ni henge süse tüknu, Kui sa, maggus Jesus Krist!

3. Ni kui Maarja, ihka minna, Iä ta hamwa mannu warra, Kae ikken temmä perra, Oma waimo silmiga.

4. Jesus! imme wõršt nink pälik, Kel kit rahwas allahetlik; Ni, kui sa, ei olle ütfit; Kit so kullen maggus om.

5. Jä meil liggi, armas Jesand, Walgusta sa meije sõänd, Jä sa meile tige armsamb; Sis so wäffe maitfame.

6. So maggusat sõänd tundma, Teep meid ihkama so perra, Armo perräst silma joostwa, Südda puhkap: hallesta!

7. Jäso saap neil, le so maitswa, Janno sinno werre perra, Kit mu himmo lõppep dra, Heng so tahhap ütfinda.

8. Tuhhat kõrd ma tahhas sinno; Runnas

tullet minno mannu, Nink teet soänd mul täüs rōmu, Toitat henge hennega?

9. Rigin paskun, kun ma ella Minno karjus! ma so nõrwa. Rōdm, kui minna sinno lõrwa; Jēsus kui sa ollet mul.

10. Sinna lārsit Esä mannu, Ollet ennist auwo sanu; Minno waise henge himmo Rūhhip sinno perrā ka.

11. Senni, kui mu sinno mannu, Minno assemelle sanu, Kumba sa mul walmistanu, Jā siin ikkes minno man.

204. W. Jēsus, ke mo lotus om. (669.)

Jēsand! imme, et kif ne, Kumma jo so kullen powa, Sinno perrā ommete Jkkes ennāmb himmustawa. Sinnust, kige ūllemh hā! Ei sa lijalst kunnake.

205. W. Kunnas ma so nāttā sa. (670.)

Ūts kōrd and ta armust mul Suud jo eši; Sed-damaid sai pōlletus Kif mu asfi; Ei woi olla temmāta; Ei ka minlist Sa mul muijal hengust.

206. W. Kes Jummalat ni lassey tetta. (673.)

Oh et kif rahwas tāhpel pannes, Kumba oft Jēsus werrega, Mes kahjo om, kui heng es

annas Jo tādmba tāl hend foggona, Nink kui hā om! ifs sinnoga, Koon olla, Önnisteggija!

207. W. Ma tennā so, et ollet mo. (677.)

Sa, lunnastaja! ūtsindā Mo armo pole ajat, Nink armo = himmo waimule, So perrā, eši sadat.

2. So teotus, oht, hāddā, rist, Ne hawa, ke sul lõdu, Omma mo soänd wōtnu tōöst, Nink sinno kølge keütnu.

3. So armo-tulle paistusfest Om minno sūd-da lāutet, Ma tusi, et mo pattu eest Sa risti pu pād kolit.

208. W. Ma terwita rōmoga tairwast. (693.)

Ma kitta hend ainult neist werreisist hawust, Mist Jēsus sādā waiwati kāsist nink jallust: Ma tahha siin neidega mähhitu olla, Sis ellāda õnsast, kui Enok, *) woi minna ;:

*) 1 Mos. 5, 24.

209. W. Nūnd pūhha Waimo palleme. (704.)

Ei Önnisteggija armastap; Za wāletu werri tunnistap. Tālle omma armsa, Roggodus; lasse, Tāl omma armsa ne waise pattatse, Nink minna ka.

2. Mi kui armastetas ilma pädal, Armast ka Jeesus neid ommatset tädal. Iazarusel, Janil, Martal nink Maarjal Saije se suur ön tem mäst tol ajal; Za armast neid.

3. Mi tahhas sa, o Unnisteggija! Ka mo, ni, kui Jani armasto. Mi kui Maddalena Suud jallul anna, Nink ota, senni, kui kaet sinna Mo waise pädal.

4. Ma ikke, kui sa iks minnule Ei olle, kui emma latsele. Kui so ümbre-wötmist Nink sinno heldust Ei tunne sõamen; sis om mul kurbust Nink kisas kääne.

5. Mo pattast sõand, woon! tunnet sa, Kumb mitto waiwa saat sulle ko. Kui sa minno perrä Es olles tulnu; Minna es olles so otsma lannu, Kes om, kui sa!

210. W. Kus om mul minnä kät. (705.)

Ei minna himmutse Muud õnust hennelle, Mi kawwa, kui ma ilman, Ei iggawes ka taiwan, Kui sedda, kumba sinna Mul saatset läbbi surma.

211. W. Oh leinakem. (157.)

D Jeesusen! Mo rödm nink ön, Ma passe silma wega: Anna et ma surmani Waidles sinno perra.

212. W. Arm lähhäne nüüd. (368.)

D Jummala woon! So pallaw arm om, Mes meid läütap ka, So — meije ön! — sõamest armastada.

2. Se armoga me So kummardame. Aww, wäggi, kirtus Saap sulle meist walsist, so lunnastetuist.

213. W. Minno waisus om ilm arm. (1157.)

Meije sõamen las meid so hädda, Jeesus! tutta süggawest. Las meid sinno jalgu ümbre wötta; Meije silma joostwa weest Sinno perrä, kui so mannu läme, So nink sinno hawu illo näeme. Wötta silmä pisfarid, Anna meile sinno werd.

214. W. Kašwa weel :. (1538.)

Päiwlik leib :. Ello lätte täwweus, Sinna tullit taiwast mahha, Sest et hengel ello puus, Nink taht nälja perräst koolda. Oh et heng so perrä isfones Iggaues :.

Wellilikust armust n. waimo ütteusfest.

215. W. Jees, lige ütlemb hä. (711.)
Ühphenda me sõamid, Ärrä lasse lahku neid;
Keüta omma käega Welle armo keütüst ka.

216. W. Tulle jesu haru siäse. (713.)
Üts iks kihhotago töisi, Et sel werre wonale
Armo te pääl perrän kääsi, Ke me eest lats
surmale. Üts iks ärrätago töisi, Tälle lige jow-
woga Mele hääs iks olla otsi, Eggä päiwä
jätmatto.

2. Arm ke sinna ollet kasknu, Et arm si-
gen wallitjes; Oh sis te ka neid, kui kolu, lais-
ka waimo, ellämäs. Iäuta armo kirge nida, Et
eggäüts nättä saas, Et me, kui üts heng nink
südda, Saisame ka, kui üts mees.

217. W. Ma tennä so, et ollet mo. (717.)
Wellilik arm jääp allasi, Ei rikkü häddä ted-
dä; Sest et me Jssand surmani Meid kasknu
armastada.

218. W. Sa pattaste armastaja. (729.)
Oh Iäuta, waim! me sõamid, Ke sinno
perrält omma. Me tunneme, et meil om süüd,
Nink allandame henda, Eht säratse kül olleme;

Wellilikust armust n. waimo ütteusfest. 119

So perrält siäsi jäme, So nimme aumo otfi-
me; Te, et hend parandame.

219. W. Oh laulgem süddamest. (730.)
Jä henne waijel sis, Jks armun, foggodus!
Werre ajamisfen; Sest sa sait wallitus. Se tar-
bis taiwa sissen, Sul om kinkitu, Et woiit ar-
masta Söbbra, wainlast ka.

2. Sest armust ütleme, Rumb Jesu rahwa-
le Sest sani ehtes sanu, Et temmä heldeste
Nink armust me eest koolnu; Sest om meie
arm; — Siski temmä arm Paljo suramb om.

Jäddwast hennest tundmisest nink puh- kamisfe armo perrä.

220. W. Ma tennä so, et ollet mo. (734.)
Kes helduksen so saarnane, Kes kannatap kül
nida, Kui sa, mes wölgo jäijeme, Nink an-
dis arnap süda.

2. Se om üts helde südda tööst, Ke meid
ni armastanu, Eht me kül teddä süggawest,
Nink paljo kurbastanu.

221. W. Es ma peäs Jummalalle? (736.)
Pattane jä mina ikkes; Siski Jesu werre wäest
Ei te kahjo pattu haigus; Sesi mo aet om

liggi tööst; Ta ſaap mulle abbiſ rūhtma Om-
ma kalli werrega, Nink ta waiwa kehğa
Kif mo wiſtu parrandama, Ke mul ſanu Ada-
miſt Nink ka minno ommast ſüüſt.

222. W. D pä täüs werd nink joni. (737.)

Dh, meije pattu többe, Kaiſagem wonale;
Ta moiſt nink tunnep ſeddä; Nink täl, me ars-
tile, Om ello-rohto rohkſeſt Neil haigil jagga-
da; Ke ta man otſwa terwüſt, Reid woip ta
ſüttita.

223. W. Dh armaſ, kae tännä. (744.)

D Jėſus, te mo önfas Nink ſinno hawun
röömfas; So ſurm, o kallis woon! Mo hai-
guſt ſüttitago, So werri ſdänd toitko, Sis
om mul kif, meſ waja om.

224. W. Eht küt ütlematta. (749.)

Dh, mo waift nink pattast! Tööst ma olle ſe.
Kui es olles ſäräſt Meeld mo pädſtjale, Et ta
ei woi jätta Minno hengekeſt; Olles ta jo wöt-
nu Armo minno kaeſt.

2. Seſt ma kae enne, Meſ ſa moga teet;
Selgeſt minna tunne, Et ſa ſe pädſtjäd, Sen-
ni kui woit täüta Omma wandmiſt mul: Et
ma pea ſama, Woon! weel römüſ ſul.

3. Kui ma ſe pädſt mötie, Kaup pelg nink
plin, Nink kif mu mult ärrä, Minna ſulla ſiin

totuſeſt nink römüſt, Et mul öñ ſaap weel
Nink et ſa ſaat armuſt Kaema mo pädſt.

4. Amen! kae tännä, Armaſ wonaken! Mees,
kel tötte ſonna, Minno pöijoken! Wötta mo,
mul anna, Meſ woip aumusta So nink ſin-
no Eſä, Pühhä Waimo ka.

225. W. So heng, o Jėſus! tekko mo. (750.)

Anna andiſ ſo laſele Ta eſſituſt nink pattu-
ke, Nink poiſa död nink päiwä häädſt Taad
fige ilma häddä eeſt.

2. Olles ma iks mo ſdämen So waine,
ſinno tolmoken; Sis olles minna warjun
tööst Kig' kiuſatuſe häddä eeſt.

226. W. Müüd paiftap meile tauniſte. (754.)

Kuiſ wäega häłwa olleme, Nink ſe man öige
ommete, Se om küt ütlematta. Ke ſeddä uſſup
ſdameſt, Ei olle eſſt henneseſt Taad uſſu ſanu
kätte, Ei joht, Se täht Tullep waimuſt,
Ke meil armuſt Seddä läütap, Nink meil ſed-
dä tundmiſt näütap.

2. Kui henda pattatſembat näet, Kui ſiſ, kui
fige ilma pat Weel walliſ ſinno ſiſſen; Kui
küt näet, meſ ſo ſiſſen om, Kui ſe ka koſhale
peedmiſſen, Eht jungiſ waggaufen, Nink ſiſ
Näütas Hengel jeſuſt, Kui ta armuſt Sin-
no pattu Henne päle wöt nink kandnu.

3. Se palge lät ſis werrewas, Müüd walges, ni kui foolja taas, Jääd kumwarden ka peſjun, Nink kaſmetap põigmihhe eest, Jeshowast, kenne walgusest Ne elohimi warjun. Mes wois Jeesus Minno halwa Armastada? Heng! ſa ti-jat: Waiw nink werri Teddä ajap.

4. Kel melen om iſs Jeesu waiw, Sel jääd üts aſſe eggapäiw Ta pühhon hawun allal. Kui ſukſuke täl ommast hääſt Ei jä; ent Jeesu werre wäest Saap wannest pästet wallal. Ta hädal Käüp ſääl Tronist wälja, ütlep: näüta Roh-hus! armo, Näüta werre palkal armo.

5. Ma jä, mo päſtja! rahhule; Ent minna ſaiſa ommete Weel walloga ſo ſilmin. Ni kawwa, kui mo rikkut loom Mo peap wõra ikke man; Om mõrru ſik, kui pällin. Eht mul Teiſt kül Hawu lätte Soamette Joſep werri; Eiſti jääd mul weel iſs hääbi.

6. Kuis ni, ſa uſſutawlik mees, Et ſul nink mulle melehääs, Ma ſo ei woi weel ſita? Kuis ni, et weel ſe waſtne loom Ni pudulinne minnuun om Nink wallitſuſt ei wõtta? Oh woon! Mul om Jks ſuurt hääbe, Kui ei löppe Riſ, mes maine Sinno hawun, Jeeſukenne!

7. Ent ſiſti om, kui kules ma Jo hennesen, et põigmees ta Taht koſtuſt mulle anda; Se põig, ke omma mõrsjakeſt Siin ennämb armas-tanu tööſt, Kui temmä mõrsja teddä. So

piin Jääd ſiin Pea möda, Waiwe ſüdda! Ütlep tõtte: Uſſun ſa ma ſelguſt kätte.

8. Kui wäega rõõmsa olle ma, Et lotus om, et minna ſa Täl mele perrä ſama, Nink omma Jeesukesega, Mo ülli kaſli põijoga Jks kindman armun kääma. Mul om Suur rõõm, Et ma olle Nink jä tälle luliſminne Lemmä ihho külſen kinni.

227. Eſſi wiis. (756.)

Eht kül ütlematta Woon meid armastap; Siſti arwamatta Waiwa tääł meiſt ſaap; Hääke laſe tälle Tewa waiwa weel, Eht ne kül ei ellä Ennämb wanne al.

2. Omme laſte Jummal! Naffa täämbä weel Jkjid kuulma, kummil Muud ei olle tääł. Mei-je palwel näüta Armo üllewäſt, Te henge nink ihho Wabbas ſigeſt hääſt.

3. Woon! ſik meiſe tunni Hennel pühhanda Ehtes ſa meid panne Sinno hawul ka. Anna meile teda, Kus ſa foggoma Saat ſo lun-nastetu Raſhawäſt meiſjega.

228. Eſſi wiis. (757.)

Minno ſüdda himmuſtap: Wois ma armo iſkamisseſſen Lemmä külſen, Ke mo naggematta pä Ellädä. Se al kumwardap mo ſüdda, Et ma wona waiwa waſta Weel ni weidi tenno-lik.

2. Imme luggu minnoga, Et ni káwma olle wistnu, Ei joht rühknu, Et ma seddá wallo-meest Süddamest Weel ei olle armastanu, Enge ennám kurbastanu, Ke mo osinu werrega.

3. Müüd ma tahha julguda Wastfest ussutaw sul olla, Sul hend anda, Ke mo Zummal, Jesand ka Ütsinda. Ke mo hennel árráwoitnu, Mitto armo mul jo náitnu: Ei ma se wáart olleke.

4. Kána henda, wallo-meest! Omma waise latse pole; Minna palle. Pattatside söbber ka, Kule sa: Anna, et mo waisen põlwen Ma so õnne ossausen Ennám hend wois rõmusta.

5. Wõtta minnust, mes om halw, Mõsse werrega mo puhtas, Te mo wáikus. Anna, et ma ni kui lats Ikkes jáás. Minno meeld nink sõand hoija, Mes ei kõlba, wõtta árra Nink mo sõand kõhhal sul.

6. Wõtta mo, kui olle ma, Minno henge armastaja Sinno hawa Jago ikkes minnule Wallale; Sis ma woi kík armun tetta Nink se te páál rõõmsast káwma, Rumma páál ma koddos sa.

229. W. Dh lautgem süddamest. (759.)

Dh, et mul armo saas! — Ma ikkes halledast, Kui es olles Jesus, Ke henda and mo eest, Kand essí pattu nuhtlust; Mo eest sunniti, Nistín tappeti, Hauda matteti.

2. Heita, Immanuel! Armo mo henge páál. Pelglik minna olle, Nink ikke saggest táál; Eest waine põlw om mulle; Sinna náutit kül Paljo armo mul; Halw ma olle weel.

3. Kui minna kelleke Tees seddá eále; Ta wihhastas árrá; Nuhtles mo hirmisaste; Eest tulles mul suur murre, Et woon middáke Mul ei kõnnele Nink ei kaibake.

4. Olgo, et kík pikmeel Saas taiwan nink ma páál Utten hengen náatta: Se olles kassin weel. Jesusse armo wasta. Dh mo armaken! Meije wonaken Paljo heldemb om.

5. Mo Sunisteggija! Mo henge õnnista, Woija teddá armo. Nink rõmu-õliga. Ütle neid rõõmsid sõnnu: „So háddá jááp mul, Mo tenistus sul, Dnsus olgo sul.“

6. Táús armo ollet sa, Táús ussutawust ka; Minna já sis sulle. Mo sõand koet sa, Nink ma já rahholinne; Ei te middáke, Panne ennege So tööd táhhele.

230. W. Dh kui õnsa omma pühhataiwan. (761.) Sinno perrá waidles minno süddá, Õnnista, õ minno pástja! teddá, Nink anna mulle, Et ma meleháás wois olla sulle.

2. Kui mo waimo hááld ei olle kuulnu, Eht ta mannitususi árrápõlgnu; Dh sis om háddá Minno sõamen nink hengen náatta.

3. Anna, kui se minnul ette tulles, Et mo

film nink südda so een sullap, Nink lass sis
jälle Sinno heldet palget paista mulle.

231. W. Dh wõrkem Jummalat. (763.)

Dh arma, kaegi, Kuis Jesu silmä sundwa,
Kui temmä nõrkule Rõmustamist taht anda;
Henne-arm waiwatas, Henne-kittus saap häüs;
Ent wikku, pudust ka, Meid temmä parran-
dap.

232. W. Sulle Jesu hawu sisse. (765.)

Pühha Waim: ma passe sedda Sinno armust
hennete; Kui ma sulle te weel waiwa, Utle
sedda minnule. Kui ma olle tootanu Sulle rõ-
mus middake, Nink ma olle sedda jätnu, Anna
andis heldeste.

233. Esi wiis. (771.)

Woon! sa ollet minnule Paljo ennämb, kui
ma jõwwa Eest kõnnelda; Kui ma omma häd-
da näe, Nink ma lä, Mõtle sinno hawu pä-
le, Kumbi mo eest lödi sulle, Sis ma jälle
rõõmsas sa.

234. W. Dh armas, kae tännä. (774.)

Wõrst hawu täüs, ma tunne So werre perrä
janno; So perrä ihka ma. So kullen ifkes jä-
da, Mes õnsust se woip sata? Se teep mul
haigust tullus ka.

2. Dh nafka kinni heldest Mo sõamest nink
läest, Nink panne pitsat pääl, Mo sõand
sulle kinni, Kui ilmast tullep rülli, Ent te
ifs wallal hennesel.

235. W. Mes ollet sinna, armas Jesus. (778.)

Jummalat woon! ke lödu risti külge, Mes üt-
lewa so waiwe wagla sulle? Kas sõnnuga
kül woiva selges tetta, Mes nemmä tundwa.

2. Meil kigil jääp suur häbbi henne ülle, Et
meije sadame weel walla sulle, Nink aiga wi-
dame, eht meil kül tutta So pallaw südda.

3. Sel waimul tenno, ke meid sinno per-
räst, Nink, et ta sinno henge himmo täütas,
Jo üsjä wõtnu, kui so waiwa palka So
mannu sata.

4. So werri, se om meije ainus tuggi, Kot-
tun nink wäljan tullep se meil appi; Kui se mell
puus, sis kii mu hä ei tahha Middake massä.

236. W. Dh wõrkem Jummalat. (780.)

Kui ma, kui pattane So hawu ifs es maitse
sas, Nink minnul wallale So südda ifs es
saisas; Kus sis ma waine jääs! Mo Heng
lääs hukka tõõst, Ni kui om ihhoga, Kui toi-
dust täl ei sa.

237. W. So heng, 'o Jesu! tekko mo. (784.)
Eht küt mo südda ikkep siin Puduse perräst
Jesu een; Ma rõmusta hend ommete, Nink lo-
ta, et ma siggine.

Henge nink ihho pühhändamisest.

238. W. Jäsand ärrä nuhhelgo. (785.)
Ülle tige illusamb, Armas põig! so pole Min-
no waim hend üllendap. — Sinno haru päle
Raeden haigusfen, Süttip meije többi Pea
neide läbbi.

239. W. Oh oppetameidristi sallausi. (796.)
Oh wotta, woon! meid omma armo hõlma,
Nink iggawetse armoga meid kanna.

2. Ke omma henge tashwa puhtas hoida, Nink
kallis piddawa siin armo aiga.

3. Ne andwa teda kif, mes rahho keldap, Weel
enne, kui sest pat nink lahjo tullep.

4. Reäke ei woi henda puhhastada, Eht pat-
tu himmo essi ärrä sata.

5. Ent kel tõemeel om, hend sest wabba nättä,
Se saap sis Jesu werrest woinmust kätte.

240. Essi wiis. (804.)
Arm lähhüne nüüd, Nink õnnista meid; Siin
olleme foon Kui latse so armun. Oh lähhüne
woon!

2. O tulline wäik, Ze pehmes mes kalg;
Kui pehme kif om, Sis soeta noppest, so pal-
get, o woon!

3. Et puhtus meil saas Nink allandus jääs;
Oh tulli nink tuul, Ze paljas, mes ommast
weel jänu om meil.

4. Et rahho nink rõõm Nink tennolik arm
Meist nättä ifs saas, Nink südda se sissen ifs
elläs nink jääs;

5. Om waja, et me Siin koletame, Mes
omma meel tääd; Nink põigmihhest same töist
meeld hennesel.

6. O põigmees nink hõim, Sa usutaw woon!
Ze passawas nüüd So armo tuld sissest, nink
pesita meid.

7. Et eggäuts meist So ehte nink lust Siin
ilman ifs jääs, Nink foggodus rõmu meist
kigist ka näes.

241. Essi wiis. (805.)

Õnnista meid :; Jesus heldeste, Tulle was-
ta :; Meije palleme. Werrine nink kallis pä,
Sinno sise uskjille, Oh et meije :; So man
jääseme.

2. Ze sis essi :; Ke kif kigin teet, Meije
asja :; Kaitša häste meid. Holja meid sul
weata, Sulle walmis jätmata, lass meid olla,
So een jada, Et sul melehpa.

242. W. Maggus pāstja, sinno armo. (806.)

Lās meid so een werre armun, Puhtas mōs-
tu saista tād, Nink so pitsatit pā otsan Jē-
kes kanda ilma pād.

243. W. Nūūd pūhhā Waimo palleme. (809.)

Se woon, kumb meije eest tappeti, Neil pūh-
hādamisēs fa sāeti; Ni, et Jummalā een Rif
mu ei massa, Sest sani taiwa nink ilma loja
Sai sullasēs.

2. Kui puhtas sada om teije meel; Elin om
wabbausse ramat teil. Se, ke dñsust löidnu,
Jesuse hawun, Saap neide lābbi hengen nink
ihhun Ka pūhhānder.

3. Ni, et mes temmā ellāp siin, Ea ellāp
nink ligup Jesusen — Ni kui ihhun liigwa
Ne tullikmisē — Nink saap ni usfun se wona
sisē, Ea saarnatēs.

244. W. So heng, o Jesu! tekko mo. (810.)

Ni om se Dñnisteggija Neil lihhān ārrateen'u
ka: Kui woime, teeme rōdmast hād, Tennā-
me se eest Jēsandat.

2. Sa mōltit meije hādā pād, Sul olli
sāarne halle meel, Et wōttit lihhā hennēle, Sa
ainus lats sel esāle.

3. Sest sani meije wōttame So teenmist was-
ta ennege; Ni sulle armsa olleme Nink pūh-
hāust perrāndame.

4. Meid hoija hennel weata, Nink kattet sin-
no hawuga; Meid ārrāputko wainlanne, Ei
ārrāpetko eāle.

245. W. Jesu tulle minnule. (811.)

Ne rōom om, o Jesu Krist! Et sa ollet el-
lo-wōrst, Ke om surma, pattu ka lihhān
wāardnu foggona.

2. Kui me mōtleme, et sa, — Eft kūt
Jummal, — kannit ka luid nink lihhā foggona,
Ni kui meil om figil ka.

3. Sis me lihhān sallime, Kui ennege wai-
mule Allāheitlik, pūhhas ka, Sis lāap kōrda
temmāga.

4. Sāddamisē tāht jāap kūt Wāljastpidi
meile weel; Ent se oige pattu haaw Sūtittas
nink terwes saap.

5. Hādā orrun wōttit sa Pūhha wōrust
walmista Meije ūlli waisele Hengele nink ih-
hule.

6. Hoija meid sis laitmatta Jummalikko wā-
ega, Senni, kui kif tettū om, Nink me waim
om hengussen.

246. W. Oh oppeta meid rišti sallausi. (815.)

Ni tōōst, kui minna Jesu perrālt olle, Ni tōōst
ma jā, o pūhha Waim! ka sulle.

2. Oh paistas mo pā otsast nink mo silmist,
Pattaste meel, kumb kastet Jesu werrest.

132 Henge nink ihho pühhändamisest.

247. W. Maggus pästja, sinno armo. (819.)

So heng teep mo henge pühhas, Sinno ihho, minno kä; Et ma üts lu nink üts lihha Nink üts waim sa sinnoga.

248. W. Mo sõand anna tigest wäest. (821.)

Dh nättas minnuft, et tit se, Mes sa teit mulle pääs, So arm, kumba sa minnule Nätit, ifs melen jääs.

2. Ni, et ehk ma kül seltita Eas ilman jätetut, Mul siski es saas puduma Jესuse saarnaus.

3. Jēsanda een ma häbbene, Ta waim mo kostotap, Ta taht mo wõtta hõlmale, Sesi et mo armastap.

4. Ni jä ma allandusfen tääl, Et mo woi armasta — Runni ma wona sajan sääl *) Jggawest rõmu sa.

*) Jan. Amw. 19, 7.

249. W. Dh armas, kae tänää. (1156.)

Leid, Jესu luliikmisfe! Saap uff Jესuse sisse Siin hoidma laitmara. Se aig saap teil ka lätte, Run teddä fate nättä, Nink elläma ifs temmäga.

250. W. Kui minno tund saap tullesma. (333.)

So waimoga mo kinnita, So hawa minno arstiga, So surma heega pühhasta Mo eggäl

Sõame waisussest nink maddalussest. 133

tunnil, pästja! Nink wõtta minno üts fõrd täält. Hään kindman usfun ilma päält So wallitui-de mannu.

Sõame waisussest nink maddalussest.

251. W. Maggus pästja, sinno armo. (839.)

Anna suud, kui mul om kurbus, Rõmun te me pelglikkus; Sis jä minna allandikkus, O sa aowo kunningas!

252. W. Dh kui änsa omma pühhä taiw. (842.)

Säärtse henge omma wonal armsa, Ke ta mannu allandusfen rühkwa, Nink waisust tundwa, Nink ta armo küllel ütsind' powa.

2. Neile tahhap kunningas suud anda, Kumma siin muud nouwo ei woi löida, Kui läwa ifma Wastse armo-kirrekesse perra.

253. W. Dh laulgem süddämest. (847.)

Mes olle nink mes te Siin ilman eäle, Zullep Jესu armust Nink jääp ka minnule; Muldo jääp se pelg ifkes: Mul wois johtuda, Et, mes täämbä sa, Hommen kaota.

254. W. So heng, o Jესus! tekko mo. (851.)

Mo pästja! et ma sinnota Ei middäke woi tallita, Om armas mul — se eest, mes sa Mul pääs teet, mä so kummarda.

2. Et minna sinno wäglaken, So waine, se om minno õn. Ma nde, et sa nidade Iks liggi ollet minnule.

3. Kui middake weel olla siin Ma tahtsi; sis mul tulli piin; Sest sani, et ma wäglaken, Om rõõm nink rahho sõamen.

255. W. Mo sõänd anna tigest wäest. (853.)

Se tige suremb pühhä rõõst Om, kui sa heldeste Suud annat, armas Jeesus Krist! Mul wäglakeselle.

256. W. Minno waisus om ilm arm. (854.)

Laulgem tälle rõõmsast: halleluja! Me olleme päästetu; Ohwris tahhame hend tälle anda, Kumb om täl pühhändetu. Werre hõlma, kumma walal omma Pattatsil, wõrke meid waisid wasta; Usun julgest tullem; Sa kutsut meid hennelle.

2. Minno waisus om ilm armamatta, Suur om minno pudus ka, Tuhhat wigga omma mo man nättä; Sisti õnnis olle ma, Kui mo sõänd Jesu werri läütap, Rõmuga nink rahhoga taad täütap. Selgest armust sünnip se Lemmäst, mulle waisele.

3. Suur om temmä arm; et ei wol moista, Et ta säärtsid pattatsid, Kui me olleme, woip wasta wõtta, Nink ni heldeste ka nüüd Meljega iks ümbrekäup, et sedda Sõnnuga ei olle selges tetta; Ent me sõänd allandap Kik arm, mes meil temmäst saap.

257. W. Oh armas, kae tännä. (812.)

Üts pattane nink waine, So hawwemb latsekenne Ma olle — siski ka So omma, selgest armust, Sa mo Jummal, ke heldest Mo kannap, kaitsep armoga.

Kinnitussest nink kastramisest armun.

258. Eesti wiis. (858.)

So ette kummardap mo südda, O Jeesus! lasse henda löida, Rae so rõmu-palgega Mo waise päle armoga.

2. Mo kurbastap mo pattu hääbi; Oh kole: ta so surma läbbi Taad, nink mes esimelest ma Mo sõamen weel nätta sa.

3. Kül tunne armo sinno wasta, Nink osi ka so te pääl astu; Ent siski näe ma murrega Weel mõllembin suurt pudust ka.

4. Weel ennämb peap sinno waim Mo pühhändama, süggawamb Mo meel so sisse juurdu-ma, Weel kindmamb mo käik ollema.

5. Ent kif se sissen ma ei jõwma O Jeesus! essi anda nõuwo; Kes woip mo sõänd puhhas-ta, Kui sinna taad ei tallita.

6. Ma tunne siski so suurt armo, Sa ollet ussutaw iks jänu; Sest tija minna ka, et sa Mo walmistat sul rõmus ka.

7. Mo henge heald sis tahha minna So kät-te, Jeesus! kophalt panna. Lasz sôamen ifs tuta mo; Et sinnun ônnis olle jo.

259. W. Ma sinno Jëfand armašta, (866.)
Mo ainus himmo ollet sa, Ei maast eht taiwast holi ma, Rui sa mo omma ollet. Rui taiwas olles sinnota, Sis ma jáás ilma ré-muta, Rui ma ka taiwan olles. Es tahhas ma páál olla ka, Rui ma jáás ma páál sin-nota; Sest ilman ei muust middáfe, Rui sin-nust, mul om melehá. O Jესuken! Mo ainus ôn ;: Om, olla ifkes sinno man.

260. W. Maggus pástja, sinno armo. (803.)
Lasz meid sulle aurvus káwá: Nink meid olla ilma seen Sul ifs ennámh usjutawa, Róomsa sinno saatmissen.

261. W. Ônništa meid, ;: Jესúš. (1043.)
O sa kallis ;: Denge pöijosen! Oh et pallas ;: So kirg sôamen. Nana süda andis meil, Sis saat sinna tenno weel. Te meid kindmas ;: Usfun risti páál.

262. W. Sa rômus, ônnis lomaten. (1043.)
Rui saggest ifkep südda mul, Rui kae henne páál Nink náe, o Jესus! et ma sul Weel kurbust sata táál. Rui paljo armo náárit sa Mul jo — kui weidi olle ma Sul rômus oinu; oh ma já So een suur wóglane.

263. W. Niüd pühhá waimo palleme. (1181.)
Me jáme róomfas ilm löpmata, Maitfame, náe-me, tunneme ka So, sa maggus pástja! Nink fit mu oppus, Rumb meid taht mujale káanda sinnuft, Om pölletu.

2. Rui ka úts engel me mannu saas Nink meile tóist oppust kulutas; Rui ta ristist móda Meid tahhas sata, Tóist, meije wannusse teddá árra, Nink oppust ka.

264. W. Mo sôand anna tigist wáest. (1368.)
Te, Jესus! ni kui himmo sul, So waimo káega Mo rinna sisfen afnat sul; Mo sô-and tunnet sa.

2. Eht sinna omman werren kúl Mo mós-sit figest háúst, Sisfi, mes sôand murdnu sul, Weel minno palgest náús.

3. Mul tullep meelde saggede: Oh, et ma latfes saas! Ni káwá, kui ma elláfe, So kúl-ge ifkes jáás.

265. W. Rit, mes terwe ma páál elláp. (1730.)
Lasz mo kutsmist, kallis, pástja! Nink mo wallitsemist ka, Kindmámás mul ifkes sáda; Et so ommatsidega Woi taad kallist perris osfa Raddumatta nimmitada, Senni, kui so wáega Usfun lábbi ilma sa.

2. So man, Jესus! hoija essi Mo, so ndr-ka last, et ma lábbi ussu sinno sisfe Sulle

pühhänderus so. Kif mo murret, kif mo hättä
Matta ma so söämette. Nink kui so man
koddö lä, Sis om otšan itminne.

Ufsu julgusfest n. lotusfest Jummalä päle.

266. W. Jesus, ke mo lotus om. (870.)

Minno pästja tunnep mo, Teed mo römu,
teed mo kurbust; Sest, mo heng, jä murreta,
Rae tääl so heldet karjust, Ke so tunnep, ar-
mastap, Omma lammast nimmitap.

2. Suur om temmä arm, ke meid Temmä-
ga ni ühhendanu, Et ta südda seddamaid Tun-
nep, kui meil kurbust sanu. Temmä om its
meljega, Melje lu nink lihha ka.

267. W. So heng, o Jesus! teffo mo. (871.)

O Jesus, minno pöijoken! Sa ollet kif mo
söämen, Mul kallimb warra ollet sa, Kui
riffus, kuld nink ilma ma.

2. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tun-
nep südda römu kül, Kui mul om lotus sin-
no pääl, Sis kulus mult üts römu hääl.

3. Kus muijale hend känä kül? So perrä sai-
sap minno meel; So man mo südda kostotust,
Abbi nink nõuwo löwwap tööst.

4. Jesus, mo Jesand nink Jummal! Kui
maggus om so nimmi mul. Ei kigen ilman
säärne arm, Kui sinno arm, o Jesus! om.

5. Ma tija, et so tootus Ei jätta minno
armetus's Mul ollet üts hä karjus sa, Ke
iffes saap mo faema.

6. Mo rööm, o Jesus! nink mo aum, Mo
söäme warra, nink mo nouw. Kes seddä wäl-
ja tunnistap, Kui meid so nimmi römustap.

268. W. Näggematta pöijoken. (882.)

Sinna ollet minno täht, Ke mul pea illestös-
nu, Umbrewötnu Minno ello kääki tääl;
Kui se pääl Raetas, sis meel nink mötte Min-
no sissen tähtwa löppe; Sest et neide arm om
fuur.

269. W. O tige pühhamb, puhtamb Jes. (906.)

Kinnita so latfi, Jesus! Te neid so sissen
äräwäärdjiis, Sa ostit neid so werrega. So
me sissen wastfet ello, Et känäme hend sinno
pole, Kui meel täht äräheitida. Oh tenno
Jummalal, Meid leppiteti tääl. *) Mes weel
rasse, Saap otša ka, Nink meile sa Se öigus-
se kroon taiwan ka.

*) Rom. 5, 10.

270. Eesi wiis. (923.)

Woon nink pä! Me ussume, So armo pääl
kif julgume. Palleme lotusfega, Kui me weel
middäfe ei näe. Sinno rahwa jõud om se,
Nida om ka minnule; Et ma saisa armo pääl,
Ehk ei näe, kus ma kää tääl.

271. W. Sinno kæn om minno sädä. (968.)

Kule meije pallemissi, Henge söbber, Jēsus, Dnisteggija! Näuta ennämb dnistusfi, Kui me umbušk ninf me murre usfuwa. Ias so waiši latsekeifi Jēš so armo te pääl kāmwa, Rumman nemmä Usfutaütmišt nätta sawa.

272. W. Immetaolinne. (977.)

Jēsus minno abbi! Sata minno läbbi, Et ma woi sešt tunnistada: Jēsus om mo päšja Riigen häddän olnu, Om mul ikkes abbiš tulnu, et ma woi Sulle auw, Kittušt ninf ka tenno Se eest ikkes anda.

273. W. Jēsuš tulle minnule. (1018.)

Kui se nida kōrda lääš, Kui kül ilm hääl mel näeš; Eis es löitas ma pääl wišt Ennämb risti. innimist.

2. Jēsus jääp mell Jēsandas, Lemmä te iks selgembas, Jēstup Jēša järge pääl, Kaitšap omma rišti tääl.

3. Kui se ilm jo seddä meest Mašha heitnu üllewäst; Kurri põlw sis olles meil, Oh mes kurri luggu kül!

4. Ent ma tija seddä tööšt, Et se Jēsand Jēsus Kristi, Meije kange abbi-mees, Sädäl jääp istma iggawes.

274. W. Sa pattašte armaštaja. (1139.)

Oh et se dige usu-meel, Jēsus sešt tunnistada, Wois meije henge sise tääl Wäijä kallatus sada! Taad armo sul tootame, Kumb ommatšil om tutta, Ninf ello ajal tahhame So orja röömšast olla.

Kristlikkust kerkust, ninf eššärrälikkust
koggodusšist.

275. Eēši wiis. (941.)

Oh kuis ni armas Om so maja nättä, Kun so rahwas, Jēsand! tullep ütte, laulap, Ninf sul auwo annap.

2. Üts päiw om parremb Jēsand! sinno loan, Kun auw sul saap, Kui mu ruhhat omma Ilman, Iaja te pääl kāmwen.

3. Oh taad suurt õnne, Kumba se saap kätte, Reddä sinna Wöttat omma kotta; Taiwas Saap täl sega ommas.

276. W. Se wona omma olleme. (963.)

Oh henge heitke põlwile :; Jēsanda een, ninf olge armun Ja allandusjen ta een tolmun, Rööm, häbbi :;: olgo figile.

2. Meil teggi Jēsand paljo hääd :;: Kuis woisime nüüd römu keelba, Jēsanda liin om

waimun nätta, Nink kif ::; mes südda him-
mustap.

3. Mes sinna annat, wöttame ::; Ei tahpa
henda sulle keida, Me palleme so silmä-
weega: Te meid ::;: So saarnatses, o pä!

4. Oh tulge, meije tahhame ::; Nüüd ütte
pohja pääl siin saista, Nink üttest werre-
ojast jumwa, Meil olgo ::;: Siin üts armo te.

5. Siin käsfi om, meid awwita ::; Me olle-
me so abbilisfe, Senni kui läme taima sisse
Sääl same ::;: Soga hengäma.

277. W. So heng, o Jeesus! tekko mo. (971.)

Leid wöttap wasta foggodus, Kel siin ei fa
weel täwweus, Nink wiffu perräst ikkep weel
Kristusfe henge perrä tääl.

2. Siin wötk wasta Jesu käest Jummalä
laste osfaust, Nink figest önnest, kumba ta
Neil saatnu omma werrega.

3. Kui ilmast ärrä ostetu, Nink temmäst
esfi kutsutu, Olge, kui pöig saap tullema, Kui
tarfa junkro, walmi fa.

278. W. Tulle Jesu hawu sisse. (980.)

Lunnastaja! sinno waine Wäifenne nink pölle-
tu Nisti-foggodusfenne, Kumb sul armsas
peetu, Arwap henda kophalt önsas, Kui so
ristist osfa saap, Nink jääp wabbast armust
röömsas, Kumb so hawust rohkest keep.

279. W. So heng, o Jeesus! tekko mo. (981.)

Kui Jeesus olli risti pääl, Sais Jaan nink
Maarja risti al; Meist sääd ta foggodusfkest
Weel enne, kui ta ärrä läts.

2. Nink weidi aiga päle se, Roggodus kaswi
nidade, Et mitto tuhhat wallitu So nimmel
saima foggotu.

3. Se foggodus om allal weel, Nink saipap
ütte mele pääl; Kristusfe werre öigus om
Weel temmä aumo särk nink rööm.

280. W. Meije Jummalä wonafen. (988.)

Üts om, kumba tunnep ta, Armas karjaken-
ne! Nink kui sünpis nimmitä: Önnis rahwa-
fenne!

2. Üts om meil fa Jesandas, üts om meile
pästjas, Ke jääp meile ommatses Iggawetses
ajas.

3. Soame pääl kannap ta Mitto tuhhat hen-
gi, Kumba Esfäst armoga, Tälle ommas anti.

Jan. Ev. 17, 24.

4. Römusta hend, foggodus! Et ta wallits
sinno; Sest ta peap iggawes Ömma armo
nouwo.

281. W. Kui pat teep waiwa mulle. (994.)

Se olli wona mötte Jo enne, kui täl luust
Nink lihphast ihho tetti, Et temmä foggodusf

Wois sada waisist pattastist; Nink tuus jo sed-
dä ette, Kuis saas, nink förda lääs.

2. Mes rofke rõõm om meile Se pattu
hädä man, Jummal palge ülle, Et woon
meid pästnu om. Woon! immeline wonaken!
Mes sul se mõesja masnu, Sa henge-põijoken!

3. O armsa tunnikesse, Kummil se paistmin-
ne Meist hawust teggi essi, Et meije lõisime
Teed läbbi hädä orruke; Et kergeste nink wal-
gen Nüüd käume ossani.

4. Se hawu werri hoisap Meid koshalt üt-
sinda, Se armo-jõe man maitfap Koggodus
õnnega, Mes tedä siin jo rõmustap, Nink
mes täl iggaweste Weel üts förd kätte saap.

282. W. Se wona omma elleme. (996.)

Se koggodus, se kõnelep, Se mõtlep, ikkep,
rõmustelleg; Ent kui woon-essi üts förd tulleg;
Mes rõõm nink õnsus sis täl saap!

283. W. Oh laulgem süddamest. (1477.)

O Jesand Jesus Krist, Ke sinna armolist
Nisti-pu pääl koolnu, Nink omma koggodus
Se läbbi hennel saatnu; Sinno perrändus Rit-
tap so se eest Rigest sõamest.

284. W. Meije Jummal wonaken. (1478.)

Rae tädä so rahwa pääl, Kumb so armun
ellap, Nink hää meel henda sul Perrändus-
ses annap.

2. Mäuta meile armoga Sinno kallit Hawu,
Ni, kui sa so werrega Rif me süda masnu.

3. Wõtta essi heldeste Meid so hawu sisfe,
Keuta ello kimpõhe Meije hengekeisi.

285. W. Minno südda rõmustelle. (1484.)

Oh et sinno rahwas olles, Jesand! kigil ar-
mo täpkes, Ni kui wikkferarin muste Ilmal
annit armo täpke.

2. Tulle eggapäiw meil abbis, Et so taht-
minne ifs sünnis, Kui meist täütetus om sanu,
Nink tardis meid lähätanu.

Koggodusse laulo.

286. W. Minno waisus om ilm arm. (1025.)

Terre, terre, rahho, terwüs olgo Jesu rah-
wakesele! Armo haigust pühä Waim ifs hoid-
ko Sõamelle allasi. Esjä! sinno poja peträst
fata Lemmä hullakeisi läbbi ilma. Woon täus
hawu, wallo, mees! Oh et sa meist rõmu
näes.

287. W. Sa pattaste armastaja. (1026.)

So kummardame sõamest, Sa koggodusse wan-
namb, O woon täus Jummal auwustust Ke-
henda me eest alland. Üts ei mõtle katfide; Sa
saat ifs hõle kandma Koggodusse eest heldeste,
Ni kui so wiis jo ammo.

288. Esä wiis. (1027.)

Arm kae heldest Eggäutte päle, Roggo armust
Meid so hõlma jälle. Lasse Meid so armun
kaswa.

2. Se hone, nink ne, Ke siin käuwa, sago
Auwus sulle, Arm ifs neile jägo, Nink sis
Hä laste meel nink wiis.

289. W. Dh laulgem süddamest. (1034.)

Jesusse rahho seen, Rumb meije rõdm nink
õn, Meije arma käuwa Kaugel nink lähhuden;
Neid terwitame waimun, Jesu palge lääp Nei-
dega, nink jääp, Mes neid õnnistap.

290. W. Rāggematta pñijoten. (1039.)

Mõmusta hend koggodus! Andke sõsare nink
welle! Isfandalle Auwo, kittust, tenno ka,
lõpmatta. Kummardage tolmun teddä, Ke teil
ni suurt armo nättä Andnu, senni päiwani.

2. Tõrtest, ni suurt õnnistust Es wol alg-
misen kül ota, Ei ka lota, Mes so rahwaal
nüüd siin om. Dh mes rõdm! Et so rahho
wõime maisa Sinno jalgu ümbrewõtta. Enne
kawwen ollime.

3. Melles sis ei kuulta weel Meije suust ifs
rõõmsat laulu: Halleluja! Enge et weel laultas
ka: Hallesta: Se om sest, et hābbeneme Tem-
mä armo-ande üle. Mes se eest meist Isfand
saap?

4. Dh kui paljo immet om Temmä arm jo
meile saatnu, Tutta andnu. Se eest tolmun
kummardap, Allandap Henda me heng stānā-
weega Temmä een; — weel mitto hulka, Te-
wa seddä meijega.

291. W. Sa pattaste armaštaja. (1040.)

So orjawištust wannikut Neil panne auwus
päle, las maisa meid so leppitust, So werd
te ehtes meile, Nink peä eggäüttele, Kel süd-
da nõrkas lānnu, So kallit hawu wallale, Kun
me ifs rõhkust lõidnu.

2. Suud tõine tõisel anname Jesu man-olle-
misen, Ja saap meid toitma armsaste Se ar-
mo aja sisen. Ja kätte päle kaeme Nink wõt-
tame ta sõnna, Ja temmä hõlma heitame,
Kui ihhust meil om minna.

292. W. D pā tāūs werd nink joni. (1042.)

Sa heilä nink ka täämba, So rahwa kun-
ningas! So ommatse so tundwa. Eggäpāiw
armsambast; Sest eggäües heng maisap So
heldust sõamen. So kallis rahho kaitšap Nink
kostotap meid siin.

293. W. Sa pattaste armaštaja. (1055.)

Sa koggodusse armas pä, Nink eggä henge
toitja, So sullaside kep nink te, Nink meije
ihho hoidja! Me waise nink ni põlletu, Ent

lääbt sinno armo, Meil immes, ärräwallitu;
Oh wotta meid, so pömo.

2. Mes meije kawwa möttelden Weel hongel
waiwa teme? Sa näet, mes wallo soamen,
Kui haiges meije jame. Sa tunnet meije him-
muustust, Kumb ütfinda so perrä. Kif jättame,
ent koggodust Ei anna meije ärrä.

3. Siin näet sa wäifest koggodust, Se om
üts fojo surest. Oh näuta tedda armolist So
esäl; ütle heldest: O pühhä Esjä, kae tääl,
Se waiwa palk sai mulle. Nink jättä pühhä
Waimo meil, Et kaswatas meid sulle.

4. Sa illus pöigmees, läphüne, Meid heldest
ümbrewötma. So puhhast armo tunneme, Kumb
wasine iks nink jaädwa. Sa ollet me eest tappe-
tu, Nink wöttit ello jälle. Sa hä nink öige
wina-pu! So osse sisse tulle.

5. Kif sünnip nüüd, mes tahhame, Sest et
so ommas jame, Nink koggodusen elläme, Ja
sinnust wäkke same. Me tahhame so sullase
Nink näütsiko siin olla, Nink wäljäst poolt, kui
sissest ka So soand rönustada.

294. W. Jesu, minno ello. (1059.)

Koggodus, ja warjun Jesu kallin hawun,
Waine, wäikenne, Nink sääl osti hennel Toitust
eggäl tunnil, Kui mehhilenne. Se iks olgo
sinno tö, Kumba armastap so südda, Sen-
ni kui näet tedda.

2. Kunni Jesust näeme Nink temmäga läme
Sure soja pääl, Kumba ommil waisil Pattat-
sil nink latfil Waltristanu sääl; Sis me tedda
jätmata Same tennäma nink fitma, Nink täl
auwo andma.

295. W. Sulle Jesu hawu sisse. (1065.)

Meije rööm om, so iks kitta, Jesus! nink
so kummarä, Sinno hawu man hend toita,
Nink meid jättä koggona Sinnule nink sinno
rahwal, Toine töist arwitama, Ei joht ennämb
ellä hennel; Ent muil hääs hend waiwama.

296. W. Oh armas, kae tennä. (1066.)

O sa usutaw südda! Me palleme: oh kasta
Meid sinno werrega, Meil anna wäsket rö-
kust So kallist kolust kehast, Sul elläda, so
orjada.

2. Nüüd meije löppetame Jesusse werre päle;
Toten se waimo pääl, Kumba ta meile andnu,
Kui ta siist ärrä lännu, Et se meid satas il-
man tääl. (1062.)

3. Se päle ütle: amen, Te eggänütten hen-
gen So nimme selgembäs. O risti podu päst-
ja! So hawu sisfen peeta Meid häste nüüd
nink iggäwes.

Roggodusse pühhi laulo.

297. Eski wiis. (1069.)

Jä, oh jä, So rahwa pä! Oh ärrä jätta
foggodust Temmä ön Nink ainus rõdm Om
finno armo täwweus. Jägo kit mu abbi sis;
Meije abbi om se mees, Kel kit ilma lojusse
Omma temmä sullase.

298. W. Jēsus, minno ello. (1070.)

Önnis Jēsu rahwas! Mõtle sa ka saggest
Armun neide pääl, Kumma rõmsast omma Tem-
mä tunnistaja Ilman sääl ja tääl. So waim
olgo neidega, Mi kui sinnoga ka nemma Wal-
mun ifs koon omma.

299. W. Önnista meid ;: Jēsus. (1072.)

Meije waise ;: ärräpõletu, Armo lääbi ;: sisti
wallitu, Jēsu rikin ellame, Kun me ikkes wõt-
tame; Eest se warra ;: om ilmlõpmata.

2. Tõttest sinna ;: ollet armo täüs, Jägga-
wenne ;: om so armastus. Kes ni kurb om
sõamen, Ke so palge paistusfen Es saas
rõmu ;: kui so mannu jääs.

3. So rist, Jēsus ;: kun ma näije so,
Rihhotago ;: mo halletuja. Kui ka minna oima-
ne, Nink ma kules middäke Jēsu ristist ;:
ärrätas mo se.

4. Anna meile ;: Ke hä melega Tõhhasseme ;:
Sulle elläda, Ke ei päwowa õnnistust Muust,
kui sinno werreswäest. Anna meile ;: So
werd tutta ka.

300. W. Se wona omma olleme. (1073.)

Mo pästja, heitä üllewäst ;: Mõnd armo kib-
benat me päle Nink pestita meid sissest jälle So
armo ;: tulle paistusfest.

2. Sa tijat, et me terwe nieel ;: So nink
so asju päle mõtlep; Nink kui so rahwas
so een saifap; Sis ütlep: Meid wõtta ;: terwelt
hennele.

3. So armo pääl me saifame ;: So taht-
minne meid ikkes saatko, Meil sinno armo
paistus jägo; Eest muido ;: meije esime.

4. Te meil so sõänd wallale ;: Me läme
surest henge himmust Se lätte mannu, kumb
so hawust Keep wälja ;: meije õnsusfen.

5. Kül eggaüts meist hääbenep ;: Et meil ei
olle õigust wõtta, Kui se, mes sa meil tahtat
anda. Me heng so ;: tolmun kummardap.

6. Sa meije õigus üfinda ;: Ke meile pat-
tu andis andnu Nink omma werrega neid kat-
nu. Sul olgo ;: tenno jätmata.

301. W. Sulle Jēsu hawu sisse. (1076.)

Tõsta omma kät nüüd ülles, Rit neid hengi
õnnista, Kumma ussu te pääl käuwa Ütten

melen meijega. Rif me wiffu andis anna, Päs-
ta meid neist wallale, Et me woime englidega,
Pühhä! lauida rõõmsaste.

302. W. Eft kül ülematta, (1078.)

Siin om sinno perre, Woon, kumb tappetu,
Sinno armo firre Neil nüüd pallago, Käu
neid hulke läbbi, Kumb eesä käest Rõmus
sulle anti, Sinno waiwa eest.

2. Sinno teed me käume Mitto aiga jo,
Moistame ka häste, Armas Jesand! so. Ei
woi henda keelda Ennamb sinnule, Ias ka
walmi olla Meid ifs so tõle.

3. Unnis wona rahwas! Wona werd om
sul, Kumb so retwid puhtas Hoijap eggäl luul;
Uhhap rojust arrä, Maidfid asju ka. Wona
mele perrä Ias hend walmista,

303. W. Dh wõikem Jummalat. (1082.)

Mo henge loja sa, Re walmistit mo hiusfi,
Re sa mo filma wet, Zeit rõmu ölis eesi.
Sa koggodusse pä, Esand so sullafil, Au-
wolif wannamb ka So arräwallituil.

2. Kui minna waine näe So jummalifko su-
rust; Sis mõtle ma, ma lä Nüüd hukka; ent
kui Jesus Ni kui üts innimen Hend näutap
minnule; Ei olle — mõtle ma — ni maddal
keäke.

3. So sisse ussu ma, Mo Jummal nink mo
Jesand! So hawa peäwa Jks läutma minno
soand, Nink sinno kannatus, O Jummal,
innimen! Iäap minno kostotus, Runni ma
sinno man.

4. Sääi, kun so werrega Se ma sai hām-
mes tettus, Rif matta mahha ma, Mes sul
om wasta, Jesus! Mo henge, ihho ka Pu-
tas nink pühhas te So kolu kehhaaga, Et saas
so saarnane.

304. W. Dh armas, kae tännä. (1083.)

Ma ota allandussen Ja filmä ween nink
isfun, So tutta soāmen; Nink, kui ma sul
mo hädda, Nink mes mo waiwap; kaiba; Et
sa mo kulet, pöijoken!

2. Süttita tit mo haigust, Mo hengel anna
selgust, Soāmel allandust, Kurbust, kui pat-
ru hättä Ma hennesen sa nättä; Ei tettä, Jum-
mal hoidko sest!

3. Üts maddal waim nink südda, Pürreta-
matta nättä Rig' pattu rojussest. Eo päle
wässimatta, Hääi meel waine nättä, Ja lait-
set rühja mõtte eest.

4. Neil, kumma sedda moistwa, Jks armas,
sedda kaija, Mes kõstap sinno arm. Kurbil
pattatfil rõmus, Muid orjada ifs walmis, Ni
kui so mele perrä om.

5. Iats, nink tõemeselinne, Kindma nink õf-walinne, Kõrw waißil wallale, Armo täüs pehme südda, Kel halle om fik hädda, Kumb jophup lulißmisfile.

6. Üts hirm sel satanalle, Üts warri selle male, Kun minna ellä tääl, Üts rõõm neil pühhil englil, Kostotus lulißmisfil, Üts ras-se koorm neil kawwalil.

7. Üts kofkofeltsja südda, Kumb häddan fiski rõõmsa, Nink tuisun wäärnatta, Üts hel-lis latsekenne, Ke armun lähhambälle So pole tütkip jätmata.

8. O Eßä, kae tänna, Ma olle poja omma. Pühhä Waim õnnista Nink ni kui last mo sa-ta. Mo pattu leppitaja, Mo wõtta hennel foggona.

305. W. Sa pattaste armastaja. (1086.)

O Jeesus, essi lähhüne, Kif wifku anna an-dis Nink pästa meid neist wallale; Neil eng-lille ka rõmus. Oh tõsta ülles omma fät, Kel nagla haaw om sanu, Kumb risti külge wen-nitet, Nink furman walges jänu.

306. W. Kui pat teep waiwa mulle. (1087.)

O õnnis wona rahwas, Oset ta werrega! Jeesuse risti walgus, Se paisiko finnuß ka.

Halw rahwas ollet muido kül; Ent Jummalal nüüd aumus; Se sai ta werrest sul.

2. Halleluja! sel nimmel, Ke fige toitsja om, Kent Ja nink Amen hennel Kif lodu ootwa siin. Se woon, kumb ni kui tappetu Seß püh-häst Janist nätti, Om Jeesus Jehowa.

3. Maddal meel meile jägo; Pühhas heng, allandus, Nink rõmuga meist sago Ja rõ talliterus. Ja satap omma koggodust Jida nink warra essi, Nink rõmustap meid tõdßt.

307. W. Meije Jummal wonaken. (1088.)

So pääl Jeesus kaego, Lemmä õnnis rahwas! Kif tei temmä so eest jo, Wõt so hennel om-mas.

2. Oh kui armolik om ta, Taht so kostotada; Ent sa peat selle ka. Lemmä man ifs jäma.

3. Ja ni temmä koli siin, Peä hendä puh-tas, Kummarda ta järke een, Nink sa ussu-tawas.

4. Et se arm, kumb anti sul Jffes ennämb kaswas, Nink jä kerge koorma al Lemmä rõõmsa rahwas.

308. W. Meije Jummal wonaken. (1091.)

Jeesus, kallis wonaken! Hawu täüs nink joni, Pühhä Jummal, pöhfoken! Oh mes õnsa tunni.

2. Kui so een leon olleme, Kui so latse,

ütten, Sinno haru õnaste; Maitzen, nink neid kitten.

3. Sest Jummal wonaken Elläp meije kesken, Nink käüp haru paistusfen Omman koggodusfen.

4. Ütle matta om se tööst, Parrembaste tutta, Nink sest armo-paistusfest Nõmu hennel wõtta.

309. W. Sel werre wonal. (1094.)

Weel täambä safsap Se õnnis koggodus, Za mannu tullep, Rif, mes sai wallitus. Nink figin neide paifun kulus Se maggus leppitamise oppus. :;

310. W. Oh armas, kae tännä. (1096.)

Et pattatside sean Jummal om nättu lihhan, Nink et ta essi ka, O koggodus! taht olla So wannamb nink so saatja; Za een so teep kummardama.

311. W. Dige pühhamb puhtamb Jesus. (1098.)

Koggodusse pä nink Isfand! Sa näet omma rahwa sõand, Za safsap nüüd so filmi een. Sinna ollet teddä kutsnu, Nink temmä om sul henda andnu, Nink kummardap so, himmusten: Et henda ehgitas Sel pühhäl illusast; Tutta anda, Kui suur me rõom, Et Jesus om Mi tutwal wiisil meije man.

2. Tulle omma kaa siese, Siin awwama so lullikmisse, Sul kõrwu, meeld nink sõamid. Kõnnele me kesken essi, Me himmo kuulda so, ei wässi, So sõnna ligutap jo meid. Me same peljota Nink latfelikkult ka Sinno kuulma; Kui middäke Ei moistame; Eis oppeta meid, palleme!

3. Se jääp ikkes meije palwus, Et essi meije sekka astus, Kui sinno een koon olleme. Ias so haru meil sis paista, Nink meije silmi een ifs saista, Näüta hend eggäüttele. Me sinno palleme, Selleta figille sinno tahtmist, Ze kerges meil, Mes rasse weel; Sest meil om weidi jõudo tääl.

312. W. Oh kui õnsa omma pühhä. (1097.)

Tõsta omma werrišt kät nüüd ülles Koggodusse üle, armas Jesus! Nink heldest täüta Rif taad hääb, kumba meil tahpat näüta.

2. Meije anname hend wastsest täamba Sinno hoolde — ja ifs meije saatja, Me woon nink karjus, Ke meid kaitsep nink meid toita armust.

313. W. Sa pattaste armastaja. (1099.)

Oh olle terwe tullemast So rahwa kesken, Jesus! Ke sinna ollit iggawest; Oh toita meid, me karjus! Me armastame ütfinda So risti,

ſurma, hawu, Nink anname ka römuga Sul ſündwat pühhä auwo.

2. So kää naglu tähhile Suud anname nüüd waimun, Kun meije röömsast näeme, Et wal-
litſit meid armun. Sel kää, kumb jügrid
önniſt ſis Kui ülles läſit taiwa, Nink kumma
pool ſo koggodus Saap kōhto päiwan ſaiſma.

3. O kallis woon, ſa henge-meſs, Sa
meije rööm nink illō; Sa toittat omma rah-
wakeſt, Nink ollet temmä ello. Mes woime
ennāmb üttelda; Me ſüddā om täus ſinnuſt.
Kes woip ſul anda, Jehowa! Kūl armo, au-
wo, kittuſt?

4. O pühhä Eſä, armasta, So poja ſur-
ma perräſt, Ta waiwa palka — arwita Riſ
ſedda täüta täwweſt, Mes enne figi aigu jo
Pühhä kolmainouſſen Ta rahwal hääs ſai ſäe-
tus Ta nouwo-piddamiſſen.

5. O meije Jeſand, pühhä Waim, Sa igga-
wenne Jummal, Sa ollit ikkes liggi man Sel
innimiſſe poja. Sa koggoduſte ſöbber ka!
Kel kerku omma römus, Kun Jeſus ellap —
walmiſta Meid ka ni, muil eenkojuſ.

6. Sa englikeiſte hulkaken, Ke ſa hääł
melel walwat Jeſuſe koggoduſſe man, Nink
teddā ikkes kaiſat; Seſt et Kristuſſe ſallauſ
Täl ſureſt armuſt anti; Et engli ſedda önniſ-
tuſt Ka otſwa ärräoppi.

314. W. Oh laulgem ſüddameſt. (1102.)

Oh olle liggi, woon! So rahwas om ſiin
koon, Oppeta meid tettä, Kui ſinnuſt, kui
ſa maan Siin ollit, olli nättä; Te meid ſin-
nule, Eſäl, waimule Xuruz, palleme.

2. Nink anna armo meil, Et keäke meiſt tääl
Se te pääl ei eſſi, Ke meid ſolgata mäel
Wilt, kun ſo kannatuſſi, Meiſe näeme Nink
neid hennelle Raſwuz wöttame.

3. Kui meil om tunniſta Jeſuſeſt, tijat ſa,
Pühhä Waim! et ſönnā Meil ſaggeſt puduma;
Seperräſt anna ſinna • Eſſi, meſ meil puus,
Et me tunniſtus Zullep, kui ſo ſuuſt.

4. O Eſä, römusta Hend meije ülle ka;
Seſt ſo poja rahwas Se wöttap armasta
Töine töiſt kigeſt jöwwuſt. Allandet ſe een, Ke
ſo pojaken. Nink ſai innimen.

5. O Jeſand Jeſus Kriſt! Ke ſinna armo-
liſt, Waiwa, hawu, ſurma Kannatit meije
eſſi; Nüüd andko Jummal armo, Et ſo rah-
wa kääſt Sul ſaas römumuſt Perrän kanna-
tuſt.

315. Eſſi wiis. (1103.)

Sa pattaste armataja, Eht olgo meſs, eht
naine So wäe mannu tulleswa Me ihho nink
me waimo. Me olleme, ait Jummal! tööſt
Seſſammaſt ſureſt hōimuſt, Kel hääs ſa fige.
ennāmbäſt Sääł pu pääl kolit armuſt.

2. So hawu man me peäme Sel tunnill armo-wörust, So nagglu tähhin näeme, Et wallitsit meid armust. O werrine Immanuel! Anna meil henda tutta, lass henge, waimo, ihho pääl So rōmo-ōli joosta.

316.

Esi wiis. (1106.)

Sa wonast sadu lomaken, *) Ia küllest sündinu, Kui täl ta surma täplussen Ia kül om awwatu. Jesu heng so pühhändago, Zemmā waim so kinnitago, Ia kehā, so eest hawatu, So tēwes piddago.

*) Jesusse Koggodus.

2. Sul om, o armas Jesuken! So latskeisist hāds, ūts hā nink pehme wodeken; Meil omma mōtte fest, Nink himmo, kōnne, laulmine, Weel ennāmbāste tunneme, Kui hā om, sinno külle seen Hengāda, Jesuken.

317. W. Minno waisus om ilm arw. (1109.)

Kui me omma ello kāūti sulle Peäme jutustama; Rige pühhāmb kōrgepreester, kule, Kuis se luggu meijega: Meije olleme kōk kokko lepuu, Sinno wallitsusse al hend andnu, Kigin pain ollet sa Meije saatja ūtfinda.

2. Aww sul olgo! meije henge loja; Meije ihho om so tō, Sinna ollet waimo ettetoja, Sinna tijat selgede, Et so kannatus nink sur-

ma waiwa, So koggodust ainult rōmustawa; Seddā mitma kelega Rittetas nink tunnus ka.

3. Sinno söbrul, Rige kallimb pāstja! Ke so ūmbrel ellāwa, Nink kül tōine tōisest kawwen omma, Ent sul liggi koggona; Neil so hawwa iks ni wassse omma, Ni kui olliwā sādāl ristin nātta. Iaulwa, kui siin saijas ka: Terre nink halleluja.

4. Ent mes teep ūts sūddā, ke so orjap, Kummāl tōiste koorm nink piin, Mitto waiwa, hoold nink murret satap, Kumb ei jā joht mahha siin? Zemmā sōand waikistap se jälle, Kui ta nakkap mōtlema se päle, Mes waim sul sai ilma eest, Nink weel saap ka meije kāest.

Pühhā öddango sōomajast.

318.

Esi wiis. (1126.)

So pūhha kehā, Me eest surma antu, Nis-ri podu, Et melle saas ello, Toitap Taad, ke seddā pūwmap.

2. So werd me jome — Hengele am janno — Meije lāme Sinno hawu mannu, Kun me Hend ni kostotame.

319. W. Minno südda rdmustelle. (1147.)

Armas heng, ehhita henda, Minno ihho, olle röömsa, Wötta walge ette tulla, Naffa illusaste paistma.

2. Jesu armust täütet südda, Taht nüüd wörust soga pittä. Se, kel taiwas temmä kōdda, Taht ömaja so seen wötta.

3. Rühhi nida, kui üts möreja Ommal arm-sal pöijul wasta; Sinno honet ta ei pölle, Armoga so inannu tulla.

4. Se nüüd waimo ust täl wallat, Ütle mag-gusaste temmal: Wötta, pöig! Suandmist was-ta, lass mo sul iks ommas jada.

5. Armust tullit taiwast essi lunnastama in-nimisist, Ja hää meel annit sinna Omma ello me eest surma.

6. Kaldsit omma kallist werre, Armas Jesand! me eest ärrä; Se meid jotap önnistusses, Sin-no armo mälletusses.

7. Innimiste armastaja! Oh mes isfo om mul tutta, Oh kui saggest filmä weega Ihka ma se söki perra.

8. Oh mes janno tunne minna Ello-wörest joki perra; Söwwa, et se minno ihho Jum-malaga ühpendago.

9. Pelg nink rööm om minnu nätta, Kui ma seddä roga wötta. Se om ütlematta heldus, Ei taad moista woi/ki tarfus.

10. Meel nink mötte löppep ärrä, Redke ei

moista seddä, Et ta meil hend essi annap, Ig-gawetfes ellus toita.

11. Nink, kui karrikast siin jumwas, Et sis Jesu werd meil antas. Pühhä Waim wolp üt-sind' seddä Söamelle selges tetta.

12. Jesus! ello leibakenne! Awwita, et min-na waine Ei sa asjanta, eht kahjus Sinno lawmast ossaliffus.

13. Minna satta põlwil mahha, Himmusta nink palle nida: lass mo seddä kallist roga Muk-le hääs, sul aumus, wötta.

320. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1151.)

Oh et nüüd Jesu kōggodus, Rumb temmä lihhast om nink luust, Kik seddä annas surma-le, Mes kurbusses om temmäle.

2. Oh et meil es jääs middäke Weel ommast ellust allale; Enge, kui osse wina puun El-läse ainult Kristusfen.

3. Oh jääseme nüüd kōggona Mi ilma wōra ellota, Mi kolu ärrärikmisest, Kui enne wer-re öigussest.

4. Nink ni, kui saap so surmast meil Üts wastne südda, wastne meel, Mi wanna meelt ka koleta, So kalli kolu kehähaga.

5. O wajo alla hulkaken, Jesusse surma tundmissen. Ja puhhas paasja lihhä teep, Et heng nink ihho puhtas saap.

321. W. Oh oppeta meid ristisallausi. (1154.)
Oh olles selgede mo kullen nätta, Et mul sai,
woon! so kolu kehähäst ossa.

2. Sa tahhas omma hawu perräst sedda Jhs
ennämb töttes minno man siin tetta.

322. W. O pä täüs werd nink joni. (1155.)
Tulge, se ihhun püüdwa Jhesuse riki sääl;
Jhesuse kolu kehähä, Se satap terwüst teil. Mäl-
letage ta surma, Nink melen piddäge; Ta
surm saap ello saatma Ka teije ihhule.

323. W. Minno südda römustelle. (1162.)
Oh et Jesu hawu lätte Kaldas meije söamette
Jummalikko römu waimo, Jäädwat latfelikkut
armo.

2. Et kii meije tö nink kōnne Tälle olles
awu nink tenno, Nink et täl meist iks saas
nätta Üs usutaw maddal südda.

324. W. Oh armas, kae tännä. (1167.)
Jummala woon! so hawa Omma weel eggä
päiwa Awwatu figille. Ke julgup sinnä minnä,
Woip röömjašt tunnistada, Et tühjalt ta so
mant ei lä.

325. W. Jēsand ärränuhelgo. (1169.)
Suur om töttēste se ön Nink ilmütematta
Jesu üsjan, hōlma seen Usun henda nätta,

Nink se man Sōamen Jhs täüs himmo olla,
tähhämbäl weel tulla.

2. Oh kui önnelik om meil, Jēsus! sinno
werri; Seperräst mo heng nink meel Him-
mustap ta perrä; Anna sesti Jilkefest Minno
waijel hengel Nink mo haigel ihhul.

3. Kui ma kae Jhesuse Jummalikko surust,
Nink mo pattu häppe näe, Mo waijast nink
pudust; Eis om kül Kurbust mul; Ent ta
surm toop jälle Rōmu söamelle.

326. W. Müüd pühha Waimo palleme. (1170.)
Immanuel, meije Jummal om Awwaldet lih-
han; sesti Kristusen Olli Jummal essi, Ke läb-
bi surma, Nink omma werre iggawest römu
Meil saatnu om.

2. Se ihho, kumb tetti täl Jummalast, Om
meije henge roog iggawes, Nink ta kallis
werri, Kumb ristin armust, Me lunnastus-
ses joost temmä hawust, Me henge jook.

3. Sesti ussume nink tunnistame ka Jēsanda
surmast hämelega. Jesu kallist werrest Pallap
me südda, Nink kii se arm, kummašt ellāme,
sedda Meil kintiti.

4. Se jāap meil ka eggäl tunnil ni, Meil
om sesti kunningast melehä, Ke weel omman
ehten Nink saja kronin, Nink wiije hawuga
omman tronin Awwustetas.

5. Mi same teddä ka näggema, Rui talwa same ta werrega. Sääl kif lunnasteru Taad kummarawa Nink seiddä laulo löpmatta laulwa lunnastusfest.

6. O woon! kui nüüd jo so hulkafen lau-
lap se kittusse laulo siin; Ehf kül waine hõlli
Nink kandlist pubus; Siski wois laulden jo lah-
kuda ihhust, Mi hä om meel.

7. O wona pühhä nink wabba arm, Pühhä kannatus nink risti surm! Pühhä Jesu ha-
wa! Pattaste hulka, Andwa kummardušt, kit-
tust nink aowo Sel wonale.

8. O wona werri, sa üllemb hä, Einno
tawewešt meije tunneme. O zippotaminne lep-
pingo werrest, Ze omme pattatšid õige rõõmsas.
Halleluja!

327. W. Minno waisus om ilm arm. (1171.)

Uuw nink kittus wona kallil hawul, Et me
waise pattatše, Werre pudulisse eggäl ajal, Nink
ei olle engli ke. Rui sa meil so lihha sötis
jaggat Nink so kallist werd meil jotis annat;
Se woip henge, ihho ka Kostota nink rõmus-
ta.

328. W. O pä täüs werd nink joni. (1175.)

Nüüd wajup mo meel alla So hawun, Jesus
Krist! Ei tahha muud siin teda, Rui sinna

kannatust; Nink minno ainus asfi Jääp: Je-
sus risti pääl, Za kehha pästko esfi Mo pat-
tu jurešt tääl.

329. W. Kes Jummalat ni lašsep tetta. (1177.)
Kui lahkusit sa ommist jüngerist Sel wiimisel
kurbal waiwa ööl, Sis pühhä saframenti sääd-
sit, So surma mälletusfes, meil. Se sure hä
eest usklikko Nüüd tennäwa nink kitwa so.

2. Mi saggest, kui me lawwal läme, Saap
meil ifs wafšes sinno arm; Sest et ifs selgem-
baste näeme, Rui suur nink pallaw temmä om.
So hawa, werri nink so surm Saap meile
ikkes maggusamb.

3. Sest leibast sissemätsel ellul Saap õige
woimus kaswada, So werrest kostotus saap
waimul, Se roog, se arnap jüdo ka, Et,
mes sul armas, rõmuga, Sul aumus woime
tallita.

4. So lihha om meil kihlas antu, Et üts
tõrd meije lihha ka, Kumb fin om häddäst
ümbreantu Saap illusaste tõsfema, Nink aowo-
likkult, weata So ristin ikkes elläma.

330. W. Ešfi wiis. (1179.)

Suur om minno rõõm nink õn, Et ma Jesu
lambaken. Oh kui maggus om se toitus, Kumb
mul annap mo hä karius, Ke mo tunnep, ar-
mastap, Nimmega mo nimmetap.

2. Temmä holen ellä ma önsaste, ei pudus ka, Eht nälg tunnake mo putcup; Kui mul janno om, sis kutsup lätte mannu, hoijap hääst Minno kige häddä eest.

3. Kes woip keelda römu kül, Et ni önnis luggu mul. Wiimselt, kui mul lubba antas Roddo minnä, sis mo fantas Minno armsa karjuse. Hölma siese, önsaste.

331. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1185.)
Lawwale käumist peap ka Se kaswu meile tul-
lema, Et meije kigest söämešt Löine töist ar-
mastame tööst.

332. W. Kui pat teep waiwa mulle. (1186.)
Önnis hulkakenne, Jesussest armaster; Sa
ollit kurblik eune, Nüüd jälle römuset. Mes
arm! et selle mißhele, Kent een Jaan ärräpei-
ti *) Ni liggi tullete.

*) Jaan. Alw. 1, 17.

2. Mo ihho — ütlet temmä — Om sökis
— jünger! — teil, Mo werri jook — nink
nemmä Ustsiwa seddä kül. Ka meije seddä tun-
neme, Nink kui meil se man olnu, Jks melen
peäme.

3. Kas lakkime! — ei mitte, Ta siese roma-
me, Eest, et me luliikmisse Ta ihhušt olleme.
Ni om se sakramenti man: Jummal aawo
peedap Se ohwri wonaken.

4. Kas temmä suud sul andnu? Jesusse
hulkaken. Mes waimul näitä sanu? Se tappet
wonaken. Oh temmä lihhas saminne, Se hoid-
ko nüüd me hengi Nink ihho puhtaste.

333. W. Minno südda römustelle. (1187.)

Saas meil pattatille joundo Söäme tuld wäl-
ja näitä; Kül ep meije englil esfi Omma rö-
mu selges teesse.

2. Eist, et kif meije sönnä Es wois wo-
nal aawus minnä; Seperräst meel alla wajup,
Ni, kui heng nink ihho uinup.

3. Laiwa koggodusse laulge, Söäme oh kum-
mordage! Mees nink pä nink ainus ello, Oh
mes annit sinna melle.

4. Meije siinist, armas päästja! Paistko ed-
dispeide wälja, Mes suurt armo süddä tundnu,
Kui sa hend meil aawaldanu.

5. Hengä omma põhjo warjun, Nisti koggio-
dus! nüüd rahhun. Ustutaw heng, römustelle,
Waiwa hend ka röömsast tälle.

Kori laulo.

334. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (1197.)

So ülematta heldussega Tösta so palget nink
önnista. Koggodust nink kifi seitsi nink kori;
So rahho täutko wannu nink nori Jks armolist.

2. So omma käsfi, se walmist meid, So werrega osist me sõamid, Pühha waim meid satap So mannu armsast, Kui sinno õnsumses kutsutu rahwast Nink koggodust.

3. Se armo perräst peame kül Wanna, noor, suur nink wäikenne sul Ollema its aumus. Oh anna armust, Et waimust, hengest, ihhust nink ellust Sul kitus saas.

335. W. Minno südda rõmustelle. (1200.)

Meije kori arm nink õnsum, Nink fik, mes weel meil om tullus; Pühhäus, kumb pattatšille, Tullep Jesu surmast meile.

336. W. Sel werre wonal. (1204.)

Sa meije ello Nink ainus wäggi ka, So luulimisiš Ei muijalt rõhkust sa, Kui sinno harust — mes neist tullep, Se meije henge nink sõand toitap.

337. W. Oh armas, tae tännä. (1206.)

So liggi, olleminne, Ja so man, olleminne Om tutta tõrtteste; Eest julgume ka õkwa So mannu eest tulla, Sa meije fige armsamb pä!

2. Nüüd fige armsamb welli, Ke sa neid koggodusi Juhhatat õnfast; Sul usutawas jame, Senni kui ärvä läme, Sul kät nink sõand anname.

3. Rõmusta hend its jälle So hullakesse älle; Anna meil andis süüd. Oh õnnista nink woija Me kääti, kallis pääsja! Nink juhata its armun meid.

1) Laste kori laulo.

338. Eest wiis. (1210.)

Jesuken! me ollem' kuulnu, Et sa latseken ka olnu, Nink et sa meil arstis tulnu, Meije wišku parranda.

2. Päle se om kirja pantu, Et sa lasti armastanu, Nink ka saggedaste käsknu, Neid so mannu juhata.

3. Latseken sa ollit eest, Mähhitu mähkmete sisse; Keüta ello kimpõ sisse Meije laste hengi ka.

4. Mõsse neid so werre sissen, Anna andis armastussen, Mes neist tetras rummalussen, Nink ei tulle kurjusses.

5. Kui neist kašrou sul saap nättä Eis lass neid siin ilman jada; Muido neid so mannu mõtta laste riki taiwatte.

6. Lasse woon! so wäikest hulka Sinno kalnin werren puhta, Nink so walgusen its rõõmsa, Sulle aumus olla siin.

339. W. Mo sõand anna tigest wäest. (1214.)

Sa ollit Dnisteggija! Üts lasteken mul pääs,
Nink päästit omma werrega Mo lige hädda
kääst.

2. Sis, armas Jesus! selseta, Mes ma so
armo eest Nüüd sulle pea teggema; Ma olle
rummal tööst.

3. Mo sõand wõtta hennele, Wõtta o Jesu-
ken! So omma olle muidoke, Mo henge pöi-
josen!

4. Jo ristmissen sa ehhitit Mo sinno wer-
rega, Nink sinno lastes kihlastit; Mul sis weel
teedmata.

5. Nüüd hoija minno sõand sa, Et pärre-
tus es saas, Sa mõssit tedda werrega, Ta
om so ommandus.

6. Kui minna peas jäma siin, Nink sures
kasmama; Sis awwita, o Jesuken! Sinno ka
orjada.

7. Kui nüüd ristmisses leppingun Ma õnsast
ellänu; Sis lõppeta mo kääki siin, Suud an-
den wõtta mo.

340. W. Oh oppeta meid riisti sallausi. (1213.)

Üts laste südda, kumb om hoijet pattust, Se
tennáp allandlikkust, armas Jesus!

2. Nink kui täl tullep üts kõrd mõtleminne,
Nink pattu pole sest kihhotamime;

3. Sis näuta sinna üles omma wäste, Nink
häeta ärrä kif wainlasje teffo.

341. W. Oh laulgem süddamest. (1219.)

D laste, üttele, Kas teije ihkate Se helde
wona perrä? Kumb teije hädda eest Sääł ris-
tin koli ärrä. Ärrä keelge sis Täl hend igga-
wes ;:

342. W. Oh armas, kae tännä. (1222.)

So werre arm, se saatto So perrä diget
himmo Ka meije lastille. Pattaste söbber ol-
let, Nink lasti armsast wõttat Ka omma armo
riisile.

2. So kallis werri tulgo Nüüd neide ülle —
teffo Meid wassses, puhtas ka, Et armo lat-
sis sawa, Nink lihha ärrawäärja; So saarnat-
ses, kui ollit sa.

3. Nüüd, arma laste, kuulge, Kui süggaw,
lagja, kõrge Se Jumala arm om, Kumb
Jesu hawust tuttas; Sääł eggal tunnil lõitas,
Mes kelleke siin tarbis om.

4. Jesusse kalli hawa Teil ikkes wallal sais-
wa; Ke nüüd, kui mehhitse, Meist tahhap
toitust wõtta, Se tulgo wiwimatta Nüüd neide
mannu julgede.

5. Saddage mahha, laste! Jesusse jalgu et-
te, Kui waise pattatse, Wõitke neid ümbre

walmun? Pallelge, et ta armun Ze päle laes heldeste.

6. Pallelge andis sedda, Et weel ei olle tedda Ennamb armastanu, Nink päle se weel sages. Täl saatnu mitto kurbust, Nink sõand keelnu temmäle.

7. Ke teije wasta helde, Laad armastage jälle, Ni kui teep foggodus. Täl sõand, käsfi andke, Täl otsani ifs jäge, Kui temmä perris ommandus.

8. Ma näe, et armo-hõlma Jo kunitetu mälja; Meidega wõttap meid. Nüüd otsan om kif wanne; Jummal laste mannu Saap meije nimmi kirjotet.

9. Nüüd, meije kallis päästja! Me ollime kif külma Nink kolu, ellota. Ze meije laste hulke Rõmus nink aumus sulle, Nink et so perrä pallawa.

343. W. Ma kitta ifs henda neist werritsist. (1227.)

Rüßsiminne. D latse, kus woite hend peljota hoita, Kus lõwwame paika, teid digebe toita?

Koßtus. Me olleme hoijetu Jესusse külle, Se foggodus toitap nink kannap meid süllen.

Rüßsiminne. 2. Mes üteldas tunain *) mes lautas nink kuultas?

Koßtus. Ei laulta, ei kuulta muust minlist, kui päästjast. Kui peap me südda siin pallama ar-

*) Koon ollemisjen.

must; Sis olgo se kõnne ifs Jესusse hawust.

Rüßsiminne. 3. Mes illo sis ollate wona man lõidnu?

Koßtus. Me loja poi risti pääl, olli täus hawu, Ne ollima külle nink käsfin nink jallun, Da olli täl kistu, nink jone ta sõljan.

Rüßsiminne. 4. Nink perräst, o latse! tuus temmä kif sedda?

Koßtus. Se ilma nink meije pat teggi täl hädä; Seft Jummal sai wonas, nink kofi me perräst, Nink saat sis, et same kif armo ta werrest.

Rüßsiminne. 5. Mes wois nüüd neil latfil se armsamb siin olla?

Koßtus. Kui lambaken, tuwiken wonale tulla; Kül saap sis se lambaken iggawest sõta, Wõip tuwiken külle ifs rõmu ka lõida.

Rüßsiminne. 6. Kas satan nink esimeel teid ei woi keelda?

Koßtus. Me peame Jummal waimo ifs kuulma; Se tahhap, et Jესusse ette me läme, Nink et me ta warju al jätmata jame.

Rüßsiminne. 7. Kuis sis saap, kui latse täl kurbastust saatwa?

Koßtus. Ei jätta ta seperräst armastust mahha; Kui eunnege sõamid lõwwame jälle, Kül Jესusen pattu sis andis and meile.

Küsiminne. 8. Ent ommete kaswawa latse ka sures, Kes woip sis ni illufas hoita neid ikkes?

Kostus. Ja surembas same, jo wähhämb saap süddä; Kui sures lääp, allandap Jesu piin teddä.

Küsiminne. 9. Sel wiisil, sis olles teil iggawest ello?

Kostus. Ja tööste! mes antu, ei woeta jälle. Meid armastap Jesa, Poig mahha ei jätta, Pühha Waim kaswatap, engli meid hoidwa.

Küsiminne. 10. Mes se eest sis annate wonale tennos?

Kostus. Me sõand, taad anname temmäle ommas. Kui woime, sis tahhame Jesusse hawust Siin ilman ka figille tunnista rõõmsast.

Küsiminne. 11. Kuis sis saap, kui latxil om ihuust siist minnä?

Kostus. O Jesusse nimme! sest om meil suurt õnne, Kui hengäme küllen, nink tö om kii lõpnu, Nink armasten näeme, mes meije siin uskau.

12. Müüd latse, kui sõrowate hennel kii seddä, Sis Jesusse haru man jätmatta jäge, Nink lasse hend ristmisse armun. iks hoita, Sis fate iks ennämbät armo siin nätta.

344. W. Minno waisus om ilm arm. (618.)

Ollesseme kui üts aijakenne, Kumba Jesus saggede Raew, nink kun mõnni lillikenne illes

kaswap temmäle. Eht kül temmä meist ei olle nättä, Siski heng nink ihho tunnep seddä, Nink om selge sõamen; Et ta tööste meije man.

2) Poisikeste kori laulo.

345. W. Minno südda rõmusele. (1231.)

Meist suur luggu kül ei olle; Ent kui Jesu surmast melle Nink ta armust juttustetas, Nink, et pattu andis antas.

2. Et arm tenimatta löida; Sis me poisikeste hulka Maarja poja mannu läwa, Lemmäst armo hennel otswa.

3. Lemmä anti meil eenfojus; Eht ta pühhä kül nink puhhas, Nink jo enne fige aiga Olli, nink ma ilma loja.

4. Siski, õnsas mäletusses, Et ta sai pois lastekesfes; Pühhä Waim õnnista essi Se peräst me poisikeisi.

5. Et eggäüts filmi ette Wõttas, kui Jesusse mõtte, Rõnne, tö nink terwe ello Olli, kui ta weel pois olli.

6. Anna figil perrändusses, Jesu latse mäletusses Kik neid õnnistuski täwwest, Sest et ta sai innimiseses.

346. W. Es ma peas Jummalalle. (1238.)

Amen, arma, se om tõisi, Se suur warra om se wäart, Et kui pudulise waise Ainult tedda himmustat. Oh, et kaake es witäs, Kui näep, et heng, ihho meel Pattust rikkotu om tääl, Nink Jesuse mannu rühhis, Ke hää meel puh hastap, Pattu teenmast wabbas teep.

2. Jesus! kule meie palwet, Neide poiskeste eest, Et me wastet armo immet Neide sean nätta saas; Lass so werd soamid läuta, Önnista so elloga Neid, nink sinno armoga; Et sul iggawes hend andma, Neile om mas õnuseses, Nink sul ikkes mehepääs.

3) Wallaliste welliste kori laulo.

347. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (1242.)

Kui — wabba koor! — ülles tõset sa; Wona tunnistajid mälleta, Palle, et so Jesus Ta tenistusfen Jks hoijas, nink et so henge sisfen Te ellas tõöst.

2. Sis mõtle, kui olles esiste Jesus, se noor mees, so saarnane. Olle ni kui temmä, Palwusfen, teun, Hengäden, mõttelden, süwen, kottun Nink reisi pääl.

3. Kui se ei olle weel selge sul; Ärrä otsko mõttin petlikult, Edämen taad otst, Kas Je-

su werrest Se om süttitet, puhhastet tõttest Nink pühhändet.

4. Küsi, mo armas heng, hennesest: Kas hendä näet lomun häddälist, Kas tunnit neid hawu, Kas armo nink appi Osite nink löisit se teenmises läbbi, Kumb hawust om.

5. Henge! Jesu perräst palle ma, Kui tah hate sõand wailista; Laske hendä pästa Sest pattu häddäst, Nink otske hengel nink ihhul termüst Ta werre seen.

6. Kuis noor mees siin õkwaibat teed lädp? Kui Jesu sõnna pääl toetap: „Te ollete puh ta, Et ma teil ütli.“ Kui rojus nakkap sulle, sis üle: Ta puhhast mo.

7. Ke nüüd sen hulkan woip lauida tõöst, Nink ütelda: mo Jummal nink mees! Sa tijat kiti asju, Sa tijat sedda: So källen, mo ello! poop meet nink südda, Ja tõtteste.

8. Hä sel! ent kel ni ei olle weel! Se üttelego pallelden Jesusel: Ma olle so lojus, Ma saisa, ikke; Mo woeti üts kird so rahwa sekka, Oh hallesta.

348. W. Sa pattaste armastaja. (1245.)

Se om üts õnnis noor mees tõöst, Ke Jesu hawun löidnu Wabbaust, rahho, kostotust; Nink sest, et Jesus osinu Taad kallist, omma werrega, Himmustap nüüd ta südda, Omma ihho nink waimoga Jesuse nimme kitta.

2. Oh arma welle, möttelge, Mes suur aum
meile sündi; Se Jesand, kumma sullasfe Om
taiwas nink kif engli, Se ilma loja esfi sai
Me saarnatses nink lihhas; Meist pattust ütfin-
da ta jai. Püretamarta pühä.

3. Ta läts, kui meije, maggama, Nink tössi
ülles jälle, Ta isofsi, jannosi ka, Ni olli ka ta
kõnne, Tei tödd nink saije wäsinus, Tuus
kif mu ello hädda, Kui meije; meije eenkojus
Woime nüüd wotta sedda.

4. Ei tija meije wimate, Kus rōmu perräst
minnä. O Jesus Krist! me mötleme, Kui ni
om, mes sis wigga Se ihho sissen elläda;
Sest ei woi kahjo tulla; Ke Jesust wõttap kae-
da, Se saap kül kōrda sama.

5. Hä meil! sest meije tunneme, Et waim
sāame sissen Ilmasjanta ei kõnnele, Mes õn
ta teenimissen, Et Jesus mitte middāfe Giin
kõnnelnu ehl tennu, Et meile sest es ollesse Op-
pus nink kaswo sanu.

6. Ni same Jesu saarnatses Edāmeist, hengest,
melest, Nink Jummalā innimises Wāljāst ni
hāāst, kui sisest. Ni lõppep ihho rasseus Laad
kastap Jesu perri; Kui ligup lihha himmus-
tus, Tullep ta surm meil appi.

7. Me ihho forjust moistap ta, Ni kui
tāl parras, hoita, Nink tedda omma armoga
Ka auwus hennel tetta. Re usfutaw om ennege,

Ehl tunnes ihhun hädda, Se woip iks nouwo
hennle Jesuse werren lāida.

8. Sis ihho, henge, sõand ka Sul, Je-
sus! pühāndame, So ārrāteenimisega Teet
sa, et siggineme, Nink jāme sinno saarnatses
Edāmen nink ka palgen, Et mötles, se meid
eäl nāes: Ni olli Jesus ilman.

349. W. Mes ollet sinna, armas Jesu. (1247.)

O Jesus, omma õnša perre Jesand, Kumba
sul koggosit so koggodussen Et ta so sünd-
mist nink so surma ütten Iks olles kitten.

2. So mõrro kannatus satap meil rōmu Nink
sinno surma minneminne joudo. Sest tunneme
suurt rōmustust sen ellun, Nida ka surman.

3. Ehl wāggerw kül so hallestus meil tutta,
Nink sinno arm meid tahhap ümbrewōtta; Sis-
ti ei sa sa meist kül armastetus, Ent kurbas-
tetus.

4. Pohjani omma pattu hädda tutta, Nink
sütitamist Jesu harust wōtta, Se om, ni kui
õige allandaminne, Weel pudulinne.

5. Ja woon! ni omma meije halwa asja,
Ke meile hāppe, sulle wallo saatwa. Te meid
weel tāāmbā kigest kurbast wabbas, So werren
puhtas.

6. Oh pühānda kif meije luliikmisfi, Sest et
sa ollit inniminne esfi; Te meid se lābbi sin-
no arwolises Nink tawwelises.

7. Oh woisime kii waimun suud sul anda,
Nink sinno armo- krig me sõand läüta. Oh
woisime kii sinno hawn nätta Nink umbre
wotta.

8. Ehf meid kül ilm seperräst ütles hullus,
Siski so surma palge jääp meil illus, Nink
kirjotet — kunni so same nätta — Me sõa-
mette.

350. W. Oh oppetameid risti sa lauski. (1248.)
Sa ollet Jesus! inniminne olku, Nink mitto
palge omma sinnust terwüst sanu.

2. Sa ollet innimiste hädda tundnu Nink
kii neid lusiikmiski essi kandnu.

3. Ni kui neid kannap essi meije ihho, Ent
ollit ilma pattuta nink pühhä.

4. Sul auwus peäwa me lusiikmisse Nüüd
pühhas sama, kui sa ollit essi.

4) Tütrikokeiste kori laulo.

351. W. Minno südda rõmustelle. (1251.)
Ehf kül me tütrikokesse Nörka olleme nink wai-
se, Nink kui küsitas: mes teme? Peä hää-
belikkus jäme.

2. Ent kui meile lunnastusfest, Pattu-hädda
wabbausfest, Dnsas samisfest kõnneldas, Nink
et arm meil armust antas.

3. Nink et me ilmentimatta Armo same; sis
kui Maarja, Sedda rõõmsan allandusfen Bas-
ta wöttame nink usfun.

352. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1252.)
Mes junkro Maarja laulnu sääl, Se om ka
meile rõmus weel; Et Jesand kaep heldest tääl
Junkride maddalusse pääl.

2. Kui ikkep üts tütrikoken, Nink woon
näep, et ni sõamen, Nink et ta wifku perräst
ka Ei kārsti ilma temmāta.

3. Sis läap ta südda pallawas, Ta wöttap
hõlma sedda last, Ke armust, auwust hääbenep;
Nink woon ta rikmist koletap.

4. Ei kela temmā tötteste Omma armo sel
latsele, Kumb temmāst pallep hallestust, Appi
nink henge- kostotust.

5. So, armas Jesand! palleme, Oh anna
sedda meile ke, Et meije päiwäst päiwāni On-
susfen ikkes kaswasse.

6. Et sinno ennāmb moistame, So tund-
missen weed wöttame, Kii oppime, mes sün-
nip meil, Nink auwus om so oppussel.

7. Et sõamen so tunneime, Rõõmsaste so
en laulame, Tööd teme, walwam', maggame
Nink sulle rõmus ellāme.

8. Ni et sinna hāmelega Meid tulles saggest
kæma; Ehf meije film so kül ei nde; Me
südda tunnep ommete.

9. Sest ndggemisse assemel. Om sinno heng
ifs liggi meil, Nink sinno tojo risti puun
Eisap me waimo silmi een.

10. Oh et se illus kojoken, Ni kui pãd
nõrgut foolmisfen, Ei kunnake es kaus tãd Me
sõamist pãiwãl nink õõl.

5) Wallaliste sõsarde kori laulo.

353. W. Oh laulgem süddãmes. (1262.)

D Jesand Jesus Krist! Ke sinna armolist
Pu pãd arrãkoolnu, Nink puhtid sõamid So
werre lãbbi saqtnu; Wõtta tennamist So jun-
kruide kãest, Armas woon! se eest.

354. W. Oh armas, kae tãnnã. (1263.)

Woon! mo pãiwlik nink walgus, Rit kigin
mul, mo õnsus. Nãts siin so nõrka last Hãb-
beliktut nink wãifest, Ent siski sinno perrest,
Ehk kãl se fige hãlwemb tõõst.

2. So hool om, eggãutte Meist, tãrweliktus
tettã. Ni om ka minnoga. Sa tunnet minno
pudust, Nink, et ma ei muud õnsust, Kwi
sinnun ainult, himmusta.

3. Ei keddãke sa põlle; Sest tulle ma nink
põlle Ka ilmapeljota: Oh õnnista nink sita
Mo õnsast lãbbi ilma, Kui sinno last, so
palgego.

4. Nes puhhas junkro sõdã, So õnsalik noor
ed, Olgo ifs kallis mul; Hoija, et ei sa kah-
jo Mulle, kui heng nink ihho Tundwa, et
ma pattane weel.

5. Mo hengal anna armo Nink latfelikfo
rõmo, Nink õiget maddalust, Et tasfane nink
waiklik Mo meel; se om mo pãiwlik Taht-
minne, nink mo rõmustus.

355. W. Oh armas, kae tãnnã. (1266.)

D junkro kori! tulge, Põigmihhel aumus ol-
ge Ehk te kãl pattatse, Ke temmã mannu
tõttap, Taad armun õmbre wõttap; Ke jãd-
teep kurbust temmãle.

2. Oh tundke omma õnne! Ke kannap junk-
ro nimme, Se kandko hool se eest, Et mid-
dãke es nãttãs, Mes junkro nimmel hãbbes.
Jesus nãep sõand süggawest.

3. Taad Pawel junkrus kutsup, Ke lunnas-
tajat tunnep, Ta kãllen ainult poop, Ke hendã tãl-
le hoijap, Nink seddã tettã puwõap, Mes Je-
su sõand rõmustap.

4. Oh andke Jesusfelle Hend eggã pãiwã jãl-
le, Tundke mes pattu sũd, Teep waiwa
felle hengal, Kumb' Jesus ostnu hennel, Nink
temmã waimust liguter.

5. Ke rahho perrã ihkap, Se lihha himmo
wiikap; Ei taple temmãga, Ent mes ta tun-

nep; ndep, Kik Jeesuselle kaibap; Eis saap
sest wallal waiwata.

6. Jeesus om meile saatnu, Kui rietin me
eest koolnu, Meist pattust wabbaust; Nink, et
meel, waim nink südda Ta saarnatses woip
sada. Ke kurblik, sel saap rõmustust.

7. Sest neide waište hädda Wolp temmä
õnnes kända, Nink mes meil kahjoliik. Se,
ke saat meije õnsust, Se annap ommist harust
Mes meile appis tullulit.

8. Seperräst ärge wiitke Nink temmä man-
nu riške, Ke tassanu me süüd. Kik junkro
seltsi tulge Nink rõmuga tal laulge Tenno-
nink auwo-sõnnumid.

9. Läutetu temmä armust, Andke heud ikkes
wastsest, Sel, ke teid süritap, Nink teid, — ehk
te kül waise Pattatse, häddalise, — Eisesest
nink wäljast ehhitap.

10. Se hä karjus teid hoidko, Ta tenistus
teid saatko Siin ilman laitmatta; Senni, kui
teije taiwan Saat käume walgen reiwin, Kui
Jesu mõrsja, auwoga.

356. W. So heng, o Jeesus! tekko mo. (1268.)

Dh mälleta, mes Maarja sul So kittusjes
nink auwus laul: Et sul om kaeda hämeel
Mäutsikko maddalusse pääl.

2. Se täutap meid lotussega, Et sinna meid,

so waisid ka, Kumba sul õffit werrega Siin
tallet armun kaema.

3. Me sõamette tulle tääl, Te sulle ello
honet sääl, Jhho nink henge hoija hääst So
armun, fige hädda eest.

357. W. So heng, o Jeesus! tekko mo. (1270.)

Sa ainus pühhas, pühha mees, Dh kae tänna
figil hääs; Ehk me kül waise pattatse Nink
innimisse olleme.

2. Ei engli, ei ka säräts, Kui Maarja olli
sinnule. Se sõnna sinno palwussen Meid
puttup ka: ma neide seen. *)

*) Jaan. Ev. 17, 23.

3. Se olgo fige sõsarde Pä-otsan nätta
selgede, Ni et wois silmist luggeda: Jēsa-
da waine olle ma.

6) Abbi-ello rahwa kori laulo.

358. W. Sa rõmus, õnnis tomaten. (1284.)

Se abbi-ello — Jēsand Krist! — Om sinnust
säetu. Sa ollet eesmäst parifest Esi laulatanu.
Meil rõõm jääp, et meid walliti; Et Kristus-
sest ne wellitse, Nink koggodussest sõsare,
Ürs kōjo ollesse.

2. O Jummal, Jēsand, armas mees! Ke
meid oft werrega, Dh et me abbi-ello jääs Sul

rõmus koggona! Kuis õnša meie ollesse, Kui meist sul olles melehä, Me saisust essi saäd-sit sa; Meid armust awwita.

359. W. Oh armas, tae tännä. (1286.)

Me päästa om se ainus, Ke iggawestest armust, Se henge mees nink pä; Ta om meid hennel lonu, Nink mõrsjas wallitsenu, Et rõmus tälle ollesse.

2. Sa puhhas woon, oh wõtta So armo kirge läüta Me kori sisen jo; So werrega meid kasta, Sest se om meile waja. So nim-mel ollem' kishlatu.

3. Ke rahhu arrājuurdlep Nink eggäst üttest eljap, Kas pattul koli jo; Me abbi-ellun ana Kik õnnistust meil tutta, Kumba meil satit surmaga.

4. D auwolinne Jesand, Ke ristin omma mõrsjat Om saatnu hennele; So pühhä hawu õli Woidko ihho nink hengi; So omma rahwas olleme.

360. W. Ma tennä so, et ollet mo. (1289.)

So kummardame, kallis pä! Nink allandame henda; Kui meie saisust kaeme, Nink mes saäl tähhel panna!

2. Kõl ütten lihhän elläme; Pat olgo kawwen arrä, Ihho, heng', mõrtid, tundmist ke Puhhastap sinno werri.

3. Se tundminne, mes kigil om Eilin kigin asjun tutta, Ei peä abbi-ello seen Joht lihsa himmo toitma.

4. So, wallo-mees! me kittäme, Et sinna kandnu ilman Me ihho nink lullikmisfi, Nink neid weel kannat taiman.

5. So mõrro waiw nink kannatus Om abbiello pohhi. So werrest tulgo siggidus, Se olgo meie abbi.

361. W. So heng, o Jeesus! tello mo. (1294.)

Ehk meie ihho, pühha Waim Kõl ommas kerkus saädnu om, Nink Jesu lihsa-saminne Meid puhtas hoijap päle se.

2. Nink, ehk kõi meid pühhändetas Sel tunnil, kui meil kinkitas Se pattu wõlg, nink Jeesus tääl Ei mõtle ennämb wanna pääl.

3. Sissi pattatse olleme, Nink ei sa häädäst wallale, Senni, kui temmä hawuga Saap pilwin nätta ollema.

4. Kõl omma nõrkust tunneme; Ent Jesu werren lõwame Joudo, täl rõmus elläda; Muudo saas raske ollema.

5. Meil olli waja säräst meest, Kel pühhäus om hennest, Kel ello, armo, rõmu ka Om, pattatfille jaggada.

6. Ta saije õhwril ilma eest, Kumb tullep hääs meil iggawest; Kik hädda, mes ta eäl tuus, Sest tullep meile õnnistus.

7. Ja nõrkus nink ta jõuetus, Ja hen-
ge wain nink kannatus, Ja werre hõggi,
teotus, Hawa nink risti kannatus.

8. Ja surm nink mahha matminne, Hengus
nink ülestousminne; Rik se om temmä rah-
wale Pühhä ärräteniminne.

362. W. Dh oppeta meid risti sallausfi. (1297.)
Sa tahhas sulle meije abbi-ello Pühhanda,
nink meil ikkes liggi olla.

2. Dh et ei ütsike meist olles nätta, Ke sin-
no sõand es wois rõmustada.

3. Ke henda sul so terwe mele perrä, Koh-
hale nink foggona es annas ärrä.

4. Sa tñjat jo, kui armas sa meil ollet, Rik
meije pat om foga mahha matter.

5. O pä täüs werd, täüs teotust nink wal-
lo, Dh õnnista nüüd meije abbi-ello.

6. So hawatu kät tõsta meije ülle, Nink
anna üllewäst so rahho meile.

363. W. Mo südda walwa jälle. (1298.)
Ke sa ni liggi meile, Rae me kori päle; So
pästetu pattatse Õlleme, nink so latse.

2. So innimise ello. Tenistusfi lasz meile
Jes õnnistusfes olla Nink kaswo meil sest tulla.

3. Me jame sulle puhtas Nink same üttes
lthhas, Waimus nink henges sinnun; Hoi-
ja meid sinno armun.

4. last so een sünnitama, Kandma, ilmale
toma, Nink tedda immetama Nink sulle kas-
watama.

5. Ne omma pühhä asja, Kumma meid al-
landawa. Õnnista meid se tarbis So werrega,
o Jesus!

364. W. Mo sõand anna tigest wäest. (1299.)
Käu eggäute pariga, Woon! sammust sam-
muni, Kui so nimmel koon ommawa; Jä
liggi allafi.

365. W. Minno waijus om ilm. wõ. W. (1301.)
Siggine sis, abbi-ello rahwas! Sinno Jes-
sandal, ni kui üts armas kullif, kumma päle
ta Rõmuga woip kaeda.

7) Läsijide kori laulo.

366. W. Dh armas, kae tännä. (1303.)
D sa usutaw südda! So kääst minna wõ-
ta Rõmu nink furbastust, Mes sa mul tutta
annat Nink minno päle pannet, Satap mul
tõõete õnnistust.

2. Ehf kibbe mul kül olli, Et, mes mul ar-
mas olli, Mo küllest woeti, Nink minna ei
woi keelda, Et filmä mul weel joostwa Se
ülle, et lahputeti.

3. Sissi, kui minno südda So päle kaep, sis tedda Rostotat kurbusen. Ehk ma kül ütsind' olle, Jääte sinna siski mulle, Mo seltst mees, mo nouw nink ön.

367. W. Oh wõitem Jummalat. (1307.)

Meil kumma elläme Jესuse rahwa seän, Om teda selgede, Mes läst om koggodusen; Ta käwwe neidega Siin ümbre armoga; Sest om meil armas ka, Meid me man kaeda.

368. W. So heng, o Jესus! tekko mo. (1308.)

Jესand ei jätta lässe mitt', Kui nemmä ontme lotussid latselikko julgussega Tä päle iks toetawa.

2. Seperräst, tenno Jummalat! Me näeme lästi sean kül Jēs ennämb, kumma Jესandan Rõõmsa, kige waisuse man.

3. Jესuse armun elläda Nink tedda rõõmsast orjada, Hääd tetta, ni kui jõwate, Sedä näep Jესus armsaste.

Jēsanda nink koggodusse teenrist.

369. W. Sel werre wonal. (1329.)

Kas meist sis kälbo Om, wona üllenda? O woon! mes auwo Sul om, nink illo ka; Mes meije olleme sis essi? Pattatse, nõrka nink hädäältise, .;

2. Käl sedda näeme, Kui henda kaeme, Et hääbes jame, Kui henda kitleme. Se teep meid rõõmsas, et meil teda, Et tolmul lubba so ete heita. .;

3. Siin, meije Jēsand! Siin om sul meije meel; Sa tunnet sõand, Et weidi joudo meil. Oh sata meid se pole essi, Et figin jame so arwolisfe. .;

4. Tenno, sel werrel, Rumb nüüd keep figile! Kik hä om hengel Üts külmi nink kolu tö, Mes werre wäest ei olle tulnu; Melles sis se me eest olles jooffnu. .;

5. Ent se, mes harust Keep wälja ütsinda, Se pallap armust Nink tunnus wäega; Se om kül waiflik, siski kange, Om teun ussin, allandap henge. .;

6. Ni same jälle Sul walmi orjuskes, Nink jame sulle Jēs parras annumas, Kumman so armo ande häitswa Nink kun sinno tõtte õhwri suitswa. .;

7. Se olgo amen Nink tõisti iggawes, Ma pääl nink taiwan Sel jame ommas tõöst, Re armoga meid äräwõitnu, Se päle olleme kofko lepnu. .;

370. Essi wiis. (1331.)

Woon, woon, o woon! .: Rumb raskest om Meist kurbastet, Nink siski .: Armaster. Mo südda jääp nüüd sul .: Ei mul. Sa heide

woon Sait risti puun So hawu eest :; Mo
waina palkas tööst. :;

2. Ne pallawa :; Hee pisara, Re joosknu
sää Se wannotu :; Ma pään, Ne omma neel-
nu kül :; Mes meil sää ramatun Sest
wannest om Alhwägrdetu :; Kik om leppitetu. :;

3. Ne näutko nüüd :; Ka melle teed Sen
ilman, kun So nimmi :; Enne suun. Sa
armas Jესufen :; Mes piin So latil jääs,
Kui mõtteldas, Kui haiget se :; Teep lunnas-
tajale. :;

4. Se puhhas waim :; Re sõamen Meil
felleatap Nink wona :; Aumustap, Sefamma
õnne su :; Ei mu, Teep selges meil, Mes
pat om tääl, Et sõamest :; Ei us'ta Jესus
Krist. :;

5. Se om se mees :; Re mo wäärđ tööst,
Re tunnist ni, Et ma hend :; Allandi. Jaan
tunnist ka; se om :; Se woon; Mo südda
ka, Se ütlep: ja! Ehk moistusfel :; Se om
pedetu weel. :;

6. Se arm, kumb sää :; Kai Petre pään,
Se näutap sul, Kes sinna :; Ollet tääl. Heng
saisap temmā een :; Kik om kääst lõppenu;
Mi tõ kui nouw Om sunnitu :; Ent wonast
wallitu. :;

7. Mi üteldas :; Sa waine lats, Mo tap-
peti, Ei sa sul :; Wikkake, Ei kole ütiske :;

Kui se, Kel melepääđ Om koolda nüüd, Mul
kurbusfel :; Se koolgo hennel süüs. :;

8. Sis kuulge kik :; Se esša poig, Ketull
meil Nink wõt kik :; Henne pään, Se ell wai-
sussen :; Siin maan, Sai põlletus Nink tap-
petus, Ja lunnast meid :; Nink ka kik ilma
maad. :;

9. Se tšsu pään :; Ja minna tääl Nink
julgu kik, Woon olgo :; Armolik, Et minno
tunnistus :; Sest luust, Toos mitma man
Weel suffu maan; Ma kuluta :; Woon kaitse-
ko armoga. :;

371. W. Minno waisus om ilm arm. (1332)

Minus südda! se peap mo toitus Nink mo õn
siin ollema, Et ma ellä ütfindä sul rõmus,
Sinno nimmel aumus ka. Ehk kül ma ei jõw-
wa paljo tetta; Siski te sa moga, mes sul
tutta, Kallis südda! kunni ma Omma kääki
lõppeta.

2. Mitma suggune om minno pudus; Siski,
kui ma so man jä, Näutap pühhā Waim mul,
et mo õnsus Sest ei sa kül kahjo se. Sēper-
räft ma tahha nüüd ka henda, Oppussen nink
ellun ainult anda Pühhāl waimul koggona, Re
om mo oppetaja.

372. W. Se wona omma olleme. (1336.)

Mes sinna säädnu, anna meil :; Mes sinno latzil peap sama, Rui tahtwa sulle kaswo fata. Oh anna :;: fik mes waja meil.

2. Rahho nink rōmu soamen :;: Kumb ellap sinno werre sissea, Nink usfindust tō teggemisen, Ja parrast :;: haigust armo man.

3. Silm olgo puhhas, selge ka :;: Rōrw, muide hāddā armun kuulda, Su, kurbil rōmu kulutada, Desaus :;: taiwa selfiga.

373. W. Sa meije tige armsomb pā. (1341.)

Sa koggodusse perre-mees! Oh astu meije sekkā sis, Et eggā heng so tutta saas, Hāāl meile sinno tahtmist tees. Nink heika nimmelt sinno sullasid, Ja ütē: tulge, ma önnista teid.

374. W. Mo sband anna tigest wāest. (1344.)

Ues ainus tige seäst om, Re wāärt om armas-ta; Se om Jēsus, Jumala woon; Seddā ma tunnista.

375. W. Eht kūt htematta. (1348.)

Mäfte pāāl mo Jēsus Ollen ütfinda, Kinnit omma juttust Jēs palwusfega. Rui tāl pāis wāl olli Pāho teggemist; Sis ta öse pidid Omme palwusfid.

376. W. Oh armas, kae tännā. (1355.)

Kūl wois mo nōrkus tetta, Et fik mo tō jāās mahha; Sest minna tunnista: Ma olle tōöst tātis hāddā, Ei tija ka muud tetta, Rui Jēsu surma kuluta.

2. Kūl tunneme, et sinna Meid tahhat puh-hastada, Sisest nink wāljast ka; Sest kittame so waiwa, So saatmist eggā/pāiwa; Meil allandus jāāp armoga.

377. W. Oh armas, kae tännā. (1357.)

Mi tōöst, kui Jēsus ellap, Kenk perrā himmo pallap, Re minno kunningas, Mo henge armastaja, Nink temmā waim mo saatja, Ja esjā minno esjā ka.

2. Mi tōöst ma olle waine Pattane inniminē, Mi kui mu pattatse. Ja minno kallis pāstja! Ei kurjembat ma tija, Rui minna olli, tōtteste.

3. Sissi armastit sinna, Mo kallis pāstja! minno; Et tullit ilmale, Randsit mo pattu foorma, Lātsit mo perrāst surma, Wōttit mo latfes hennele.

4. Mūd tahhat sa, et sulle Ohwris nink rōmus olle, Nink sinnul hāljenda, Et ma so rōdmast orja, So waiwa palka korja. Sa koggodusse Jēfand, sa!

5. Se tarbis waija essi Mo pāād nink min-

no kāsfi, So pūhhā werrega, Nink õnnista
mo sõand, Õlle mo walgus, Jēssand! Sen-
ni, kui ma so mannu sa.

378. W. Mo sūddā waiwa jālle. (1369.)

Sa meije kõrgepreester, Sa koggodusse tener,
Kig' ilma leppitaja, Nink sinno laste saatja.

2. So sullasid sa rahhas Ka tetta sulle
parras, So koggodusse tullus; Se om ka
meije palvus.

3. Te meije sõamid rõõmsas, Nink anna
hengil rõhkust. So kannatusse palge Paistko
meil silmist wälja.

379. W. Oh taulgem sūddamest. (1507.)

Nūud minno lotus om So tenistus, o woon!
Ja so pallaw werri, Kumb minno rõhkus
om, Nink teep, et ma ei wāssi. Nink sest tul-
lep ka, Et ma rõmuga Woi kii tallita.

380. W. Mo sõand anna kigest wāest. (1529.)

Eht weidi kül, mes jōwwame Sul auvus talli-
ta; Eisti, mes kāsset, rūhhtime Tetta hāmelega.

Kristusse riki kaswamisest nink temmā
tunnistajist ilman.

381. W. Nūud pūhhā Waimo palleme. (1381.)

Oh jāge ifs hawu leppingun, Kumb kirjan
se ainus pohhi om. Jāge ohwri wona, Nink
neide mannu, Kummil ta hawun nink kül-
län hā luggu Nink õnsus om.

2. Hā meel teil olgo ifs sõamen Se armo
nink werre tundmissen; Eht kii ilma wiha
Nink kurratille; Eisti neid hawu ifs kisse pāle
Ilm peljota.

382. W. Nūud pūhhā Waimo palleme. (1390.)

Nūud pūhha Waimo me tennāme, Ke meil
Kristust nāutap selgede; Et kii tunnistaja, Ke
usfun koolnu, Jābbi ta oppusse wonale tulnu.
Halleluja!

2. Meije ei mātse sest kasside, Et sa, suur
meister! ka nidade Risti koggodusil, Kummil
woon tutwa, Saat eggāl pāwal neid hawu
nāutma; Se om so rõ.

3. Woon risti puun om meil Jummalas,
Eht meid kii ilm ka sest teotas; Se om meile
märkis, Mist selgest tunnus, Kas welle nim-
mi kellese sünnis; Se õige täht.

4. Ke Jesust risti puun kaotap, Kun sur-
ma ohhun ta me eest poop, Ke sõamest, sil-

mist Raotap teddä, Parrako Jummal! sel saap kül häddä Nink põrgu oht.

5. Seperräst saisame ütten koon Se armo nink rahho leppingun, Kui ostetu waise pattatse — näkse: Jummal om Eesä nink meije latse, Woon welles meil.

6. Ke armo tahhap kulutada, Antko hend enne täl ommas ka; lasse neid hawu, kumbe Sa tahhat kitta, Sinno Jummalaga leppitada; Sis kuluta.

7. Meije nink se wona koggodus Tunnistame sest iggawes, Et Jesusse ohwriin ütfinda tõttest Om löida õnsus nink wabbaus pattust Kig' ilma eest.

8. Jesu koggodus woip römuga Omma söbera küllel hengäda, Kun warjo nink toituft Nõmo nink rahho Jätmata löida woip temmā hawun Ebamelle.

9. Kui ellätas, sis tunnistetat, Et se wäggi hengi kinni saas, Kui sest honest mintas, Wonal suud andma; Saap wimäne luggu weel selgest näütma, Et uskime.

383. W. Ma kitta iks henda neist wert. (1391.)
D arm, arm, kui hõlpsaste same so kätte, Neid pattu me lasfeme werrega katta; Ei minna joht põigmihhe filmi eest ärrä, Ei enne, kui armo tööd tallitap temmā.

2. O welle nink sösare pandke nüüd kofko Neid käsfi nink sõamid, eggaüts jägo Sel wonale otsani ussutaw kigin; Eht saädko meid külwis eht põimjis ta rikin.

384. W. Sa meije tige armsamb pä. (1401.)
Se Jesand ajap sullasid Ka omma põimo sisse nüüd; Meil om se meel ka, orjada: Ent lähhüne, sa meije pä! Nink anna ka, et meije tunnistus Saas kigist, ke taad kuulwa, ussutus.

385. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (1405.)
Woon, woon, o immelik wonaken, Ke minno eest tullit koolma siin; Edamette olle Ma sinno pandnu, Kumma eest sa omma werd ollet andnu; Siin paistat sa.

2. Oh kätki so latse hengekest So hawu sisse nüüd iggawes, Te mul seddä armust; Sest mul ei olle Kül miniksuggust siin anda sulle; Üts nouw om weel;

3. Ma panne sõamen tallele So kallist surma nink walloke; Ärrä lasto mitte Mul melest minnä, Mes sulle mo henge tunnastamine Siin masnu om.

4. O kallis kehä se risti puun, O tappetu ohwri wonaken! Tõtteste tuud tullep, Et minna esfi Sinno suud, filmi nink hawakeisi Näe filmiga.

386. W. Oh laulgem süddamest. (1419.)

Oh näutke figille, Et muud ei sõwate, Kui
hend Jesuselle Ipho nink hengega Iks ärrä-
anda jälle, Tedda orjada Nink ka rõmusta. :;

2. Sa, Jesu rahwaken! Jä õnnis hengus-
sen, Dalle, ikke, mõtle, Mes weel saap sama
siin, Kuis paik saas Jesu kätte, Temmä sur-
ma cest Mitto hengekest. :;

3. So surm, o Jesus Krist, So naglu
täppe, rist, So külg, kumb fisti wallal,
So higgi ipho seest, So rahwast hoidko allal,
Werre kerku pä! Runni tullet sa. :;

387. W. Oh armas, kae tännä. (1420.)

Oh minge kulutama, Et woon me cest läts
masma, Nink pu pääl ello jät; Oh kandke
eggä paifa, Kun eäl kuulja omma, Kik, mes
om wonast kannatet.

2. O kallis lunnastaja! Me olleme sul tutwa
Ammust, kui pattatse; Sa tahhat, et me jame,
So asju tallitame, So armo rõ läap kawwede.

3. Anna, et me fik teme Nink mitte rahhul
jame, Ehf hengust tahhame; Senni, kui mei-
je täütnu, Nink tarbis sa meid säädnu, Nink
tettu om so tahtminne.

4. Müüd tahhame sis minnä Waik ollen, kum-
mardada So, meije woon nink pä! Me an-
name hend sulle, Oh sata meid iks päle. Mes
sinna kässet, julgume.

388. Eest wiis. (1422.)

Armas surm Nink werre arm, Se kallis
hind sa ollet tööst, Kumba woon Sääd ris-
ti puun, Om masnu fige ilma cest. Minna
tahha tunnista Jummalikko wäega Kigel rah-
wal ilma pääl, Kes om rahho saatnu neil.

389. W. Sa pattaste armastaja. (1423.)

Oh anna joudo, kuluta, So surma eggal
ajal, So kalli werre wäega, Siin ilman
figel rahwal Neid kishotada armsaste Tulla
so hawu mannu, Et lammes saasse sõame,
Ni kui so jüngril olnu. *)

*) Luk. Ev. 24, 32.

390. W. Waggus pästja, sinno armo. (1425.)

Auwolinne arm, sa ollet Palja hääd jo tennu
meil, Ke sa wäsfimäta tullet Abbis meil siin
ilma pääl.

2. Kae armust neide päle, Ke sinnust tun-
nistawa, Nink se man fik auwo sulle Andwa
allandusfega.

3. Hallestust nink julgust panne, Sulle au-
wus, neide pääl, Iks neid ikkes päle minnä;
Senni kui neil hengus sääl.

4. Omma õliga neid woija, Kummal waim
nink tulli om, Neide keeld nink sõand hoija,
Et ei wäsf tunningen.

391. W. So heng, o Jeesus! tekko mo. (1439.)
Jesanda römün minge nüüd, Nink tekke õnne-
likkut tööd. Se Jeesa, Poig nink pähha Waim,
Om eggän paifan teije man.

392. W. Dh armas, kae tännä. (1443.)
Dh et me figel rahwal, Sel õnnistusfi ajal,
Wois' armo kuluta, Nink paljo tughat hengi,
Kui sinno risti saki, Kurrati wangist aw-
wita.

2. Nink kui woon ni suurt hulka Saap hen-
nele, et sedda Ei woi siin luggeda, Sis satap
ta meil asend, Nink elläp meije kessen, Kui
meije kunningas nink pä.

393. W. Dh taulgem süddamest. (1023.)
Jeesus! mo ehjita Preestre sõamega, Junkro
meeld mul anna, Ja emma armo ka, lass
ussutaw mo olla, Rigin laitmatta; Te mo kog-
gona, Ni kui ollit sa.

Pallemisše, palwusse nink eenpalwe.

394. W. Mäggematta pöijoken. (1455.)
Leppitaja, Jeesus Kris! Kui ma tennoga sa
tutta, Meelde wõtta, Mes sa meil, o wallo-
mees! Tenuu hääs; Et üts pattane — so
essa latses — tophip kutsu henda; Sis so
toimun kummarda.

2. Kui sa preestre ammetin Omma rahwa
päle mötlet, Jeesa pallest; Dh, sis nimmelt mäl-
leta Minno ka; Et so waim mul taphas näu-
ta, Kuis ma sinno hawu kitta, Nink, kui
sünnis, sedda te.

3. Kristus! minno henge lust, Kige ülle kal-
lis pästja, leppitaja, Kige armsamb, illusamb,
Maggusamb! Minno himmo saap so perra, O
mo kige suremb warra! Wäggewambas eggä
päiw.

395. W. Mes ollet sinna armas Jeesus. (1466.)
Kui maggusaste hengäme so hawun! So sur-
ma wälke tufime nüüd walmun; Sest tennä-
me, nink henda allandame, So kummardame.

2. So auwustame, o taiwa Jeesand! Nüüd
sulle finni omma mõrsja sõand, Dh täkki
sinno kalli hawu sisse Me hengekessi.

3. Ne werre pisfara, ke sinnust joostku, Ne
filmä pisfara, kumbe sa ikku; Ne kõnnelewa
pattaste eest taiwan, Kui nemma waiwan.

396. W. Dh armas, kae tännä. (1469.)
Suitsutamisše rohto, Palwusen, sinust oot-
wa, Preester! so sullase, Hääd latselikko jul-
gust, Nink armo tulle walgust, Mes tuul
ei aja laijale.

2. üts kõrw, kumb armo kulep, Üts film,
kumb fik muud põllep, Nink kaep sinno pääl,

Sult pühhändetu hule, Nink jalla, ke ei holt
Ze kääli waiwast — sago meil.

3. Ne kae önnistago, Heng sulle wasta min-
go, Jhho so kerkus te, Waimo ifs soga
täuta, Edänd so armust läuta, Anna meil
seddä; palleme.

397. B. Oh armas, kae tännä. (1474.)

Sa me leppingo Jummal, Ke laste suust ka
hennel Suurt kittust walmistat; Oh anna mei-
le tutta Nink mitmal wisil nätta, Kuis wäga
sa meid armastat.

2. Oh anna jõudo laulda, Nink immet jut-
tustada, Kumbe sa meile teit; Iass meid so
hawust juwra Nink sinno kullen purwa, Ze
latfelikkus rõõmsas meid.

3. Oh anna tuld nink waimo, Suitfutamis-
se rohto So koggodusel tääl, Kui astup sin-
no ette, Nink tahhap palwust pittä, Anna ka
essi sonnu täl.

4. Nink teije, pühhä engli, Ke teije Jesu
latfi Hoijate kahjo eest, Nink iffes näete wal-
gen Se essa palget taiwan, Kaitske meid
eddispäide hääst.

5. Jesusse hawu walgen Tahhame koggodus-
sen Kik selgest kaeda, Dnsambis latfis sada, So
siosen ärrawäärda, Nink ni me tundi löppeta.

Palwe üllembide eest.

398. B. Müüd olgo iffes iggäwes. (1491.)

Suur Jummal! ke täüs heldussid; Ke sinna
essi säädnu, So nouwo perrä, üllembid, Nink
neile woiwust andnu. Iass nēide wallitsusse al,
Meid rahholikkult, auwus sul Elläda sinno
peljun.

2. Anna meil nink muil allambil üts sõnna-
wõtlis süddä, Nink et me, ni, kui kässet meil,
So pühhon kirjan seddä, Me wannambid, nink
kumbe ne Meil ette säädwa, kuleme Nink au-
wustame iffes.

3. Nink et me ifs hämelega Teme, mes mei-
je kophus, Nink anname ilmkeelmatta Nink
aigaste, mes õigus. So sõnna essi kässep
meil, Et tatsinat anname neil, Kel tatsin sün-
nis anda.

4. Kelä kif wastapannemist, Anna, et sin-
no eesmält, O Jummal, kigest sõamest Au-
wustame, nink tõiselt Kik meije armsid üllembid.
So armo käsfi saatko neid Nink meid so tai-
wa rifl.

399. B. Meije Jummal wonaten. (1492.)

Kirjan wannambille hääs Saisap mõnni sõnna.
Meije wannambille fest, Isand! ossa anna.

2. Nink kui nemmä üts förd siist Henguselle
läwa, Et Salemmi forjusist So man ossa sawa.

Hommungutse laulo.

400. W. Oh armas, kae tännä. (1507.)

Rui wodeft tulles wälja, Kae ma Jesu hawu,
Ka tö man neide pääl. Rui öddang saap, sis
minna Jesusse kallii rinna Nink külle man tä
hengusfel.

401. W. Mo sband anna kigest wäest. (1512.)

Eul olgo tenno, Jesus Krist! Sa armo-and-
ja tööst. Oh anna, et ma iggawes Eul tenno-
iffus jaäs.

2. Mötle ka täamba minno pääl, O Jesus!
armolist, Nink anna heldest, et ma sul Ei
sata kurbastust.

402. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)

Jesusse silmin kääma Om selge önnistus, Ta
armo sisfen jäma, Om öige römustus. Re
middäke ei püwä Siin teda, tallta, Rui Je-
su jällin käwä, Woip rahhun hengäda. ∴

2. Se tösfep ülles fängist, Kristusse söb-
russen, Ei pelgä nuhtlust minnist Rik ello-
käämisen, Sööp nink joop armo sisfen, Kan-
natas isso ka, Nink om armastamisen Wah-
hetamisetä. ∴

403. W. Kus om mul minnä tül. (648.)

Rui hendä hommungul Se walge nauäp mul,
Mi pea, kui förw kulep Nink minno film

hend amwap; Sis ndäta Jesus! pea Mul so
hawatu kēpā.

2. O ohwri wonaken, las mo, kui mehi-
len So werre röhfust jumwa, Nink sinno
hawust wötta, Rik kinnitust nink toitmist,
Nink eggäl tunnil hoidmist.

3. Ma palle, Jesus! So, So werren mat-
ta mo, So warjo alla wötta Mo sinno
armo hólma, Nink känd ödd nink päiwä Rik
hädä minnuft ärrä.

Öddangutse laulo.

404. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)

Rui päiw om ofsa lännu, Sis läme maggama,
Panneme filmi kinni Kristussefä käändmata,
Ka unne näggemisen — Rui peas tullemä —
Om ikkes mele sisfen Se Önnisteggiä. ∴

405. W. Eft tül ütlematta. (1566.)

Maage wona warjun; Unnen olgo ta Nät-
ta risti kannun Waiwa illoga, Rui täl
orjawitust — Pā sai kistotus, Nink temmä säl-
gismust Me eest hawatus.

2. Rui ta kae nink jalla Nagglust waiwati
Nink ta sūdä tälle Dast amwati. Maage
maggusaste, Mi kui merre pääl laiwan Jesus
muste Magganu om sääl.

406. W. Minno waisus om ilm arm. (1568.)

Önnisteggija! so armo süllen Tappame nüüd hengäda, Mi kui jünger Jaan so rinna kül-
len. Öddango önnistust ka Anna meil, kui
perre mees, so majal, Sinno siin, nink sääl
pillatu rahwal, Olle ikkes liggi täl, Jeesus!
ma nink merre pääl.

407. W. Henge pöijoken. (1569.)

D sa wallo-mees, Kanna hoold me eest;
Kae armun meije päle Nüüd, kui läme hengus-
selle. Oh önnista meid, Sinno ommatsid.

408. W. Oh armas, kae tännä. (1570.)

Kui ma lä hengusselle Nink mötle sis se ülle,
Mes hääd teit minnule; Sis kittap mo heng
sinno, So arm, se wöttap minno Ka öse
omma warjule.

2. Ma lä nüüd wode päle, Sa tijat, mes
ma palle: lasse mo ka unne seen So risti
kojo nätta, Nink maggaden ka tutta, Et ollet
minno sõamen.

409. W. D Kriste, päim te ollet sa. (1572.)

Sis maggame so nimmen nüüd, So pühhä
engli hoidwa meid. D sa pühhä kolmainous!
Me kittame so iggäwes.

410. W. Mes ollet sinna armas. (1577.)

Oh so ilm arwamatta heldus olgo Mo rõ-
mustus, kui hommungult ma wirgo, Nink ön-

dangult, kui silmä kinni läwa, Mo pehme
wode.

Pühhist englist.

411. W. Sel werre wonal. (1595.)

D önsa hulka! Wäljä lähpätetu Orjama, kaitse-
ma Neid, kumma wallitu, Nink kumma wona
armust sawa Iggawest önnistust perrändama. :;

1. Ke peäp kälma Siin ilman üstinda, Laad
teije hulka Kaitsema nink hoijawa, Mi kui Elias
seddä nännu; Es meije olle ka seddä tundnu? :;

3. Ze tallitate Jummalä kästmisi; Eht ku-
lutate Kik temmä heldussi; Eht jät, töist kōr-
da, kui teil kästas, Tuhhat wainlasse teist är-
räwäartas. :;

4. Ze aumustate, D pühhä wellitse! Nink
kummardate Laad, seiddä orjate, Allandusen,
kumb ütlematta, Nink meist siin ilman ei olle
moista. :;

5. D ausa hoidja! Wötke nüüd meije käest
Terwüssi wasta, Wötke neid melehääs, Senni
kui meije tega ütten laulame taiwan, Jumma-
la kitten. :;

412. W. Mo südda rõmustelle. (1599.)

Kui üts kōrd me waise henge Nink ihho kor-
jusse päle Jesu kalll hawa paistwa; Sis meid
engli aumustawa.

2. Oh mes imme! pühhá engli Katwa ta een palget finni, Nink me waise innimise Raeme ta palge sise.

413. Eesi wiis. (1600.)

Ne pühhá engli saál, Ne laulwa Jummalal — Wággew om neide háál, Kui kítwa teddá auwoga, Kinni katteru palgega — Pühhá me Jummal om, Pühhá ta om, Pühhá suur Jummal om.

2. Nink Jesu wallitu, Lemmä lihha nink lu, Ke rómust táudetü, Ne laulwa siin, kui üts förd saál: Tenno meije leppitajal! Auwo olgo wonale Tappetule! Kittus Jummalalle!

414. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (1068.)

Me same taiwa hulkaga üts förd laulma: pühha, pühha! Om me Jummal — taad laaden löpmata rōmu walgusfen.

Jummala kittusfest, tennust nink kummar-damissfest.

415. W. Müüd olgo ikkes iggäwes. (1609.)

Ei jätta mahha iggäwest Se Jesand omma rahwast, Ta jääp täl ikkes lotusfes Ta õnsusfes nink rahhus. Ta satap emmä káega Meid ilman sinnä, tännä ka. Oh andke tälle auwo.

416. W. Mo perrä, üttep meije pä. (1630.)

Sa ollet, henge põijoken! Rigille armolinne. Ke haige so man tulli maan, Sel annit terwüst sinna. Ma olle sinno putnu ka; So imme wákke tusi ma.

2. Ma tija, et sa essi mo So rahwa mannu saatnu Nink sinno pühhá hengega Siin armun ühpendanu: Nink et sa omma Esä ka Mo henge eest saat pallema.

3. Siin om mo süddä, Jesufen! Rumb sinno sõand murdnu, Kui sinna teddá tappusfen, Surmast nink põrgust päästnu. Oh tulles, láüta sõamen So armo tuld, o põijoken!

4. Ke risti puun teoteti, Nink se man om mast rahwast Weel hirmsast ärräsalati; Eht ta kül teddá armast; Om mo nink mo welliste pä, Ta sise meije ussume.

417. W. Woon, woon o woon. (1632.)

O Jeshowa :: Tõõst ollet sa Taiwa nink ma Jummal :: nink teggija. Sinnust fik peetas ::; Ülles. Mes hukka láts, So werre wáest Om parrandet Nink pühhándet; Me so kummar-dame, ::;

2. Mi tõõst, kui om ::; Sul ello, woon! Nink kerubim So sõanna ::; Luulwa siin, Nink ollet Jeshowa ::; Pástja; Mi tõtteste Pattatšille So werri om ::; Se fige ällemb õn, Nink ggawenne rōom.

418. W. Jeesus, minno ello. (1635.)

Nõmu perräst laulma, Armo perräst ifma, Om
üts temmäle. Se, ke ei woi laulda: Pühha,
pühha, pühha! Olgo rahhule; Temmä tulgo
maddalast, Näätko wonal silmi jilmist, Nink
sõame tuitmist.

419. W. Jumetaolinne. (1629.)

Jummal om siin kesken, Aumustagem teddä,
Astkem kummarden ta ette. Jummal om siin
tutta; Heikkem pölwil mahha, Olle waike heng
nink ihho, Süddä ka. Üstinda Jummalalle
sünnis Meist kii awo nink kittus.

2. Jummal om siin tutta, Redda engli hul-
ka Orjawa iks ööd nink päiwa. Pühhä, püh-
hä, pühhä! laulwa nemmä ütten, Temmä püh-
hä nimme kitten. Jehowa! Kule ka, Rui
me waike sulle Kittust tome, — kule.

420. W. Mo süddä walwa jälle. (1636.)

D awo Jeesand anna, Et me so woiwse kit-
ta; Se tarbis anna armo; Muudo ei olle joudo.

2. Sis tahhame so waiwa, So kannatust
nink surma Neil hengil kulutada, Et sa neid
wõtnu osta.

3. Nink kuis so pühhä ello Neil om üts
hä eenfojo, Ninkga meil ärräteensit, Ni sada,
kui sa ollit.

4. Nüüd kige laste esäl, Nink temmä ainul
pojal, Ke hennelle wõt lihha, Tahhame tenno
anda.

5. O waim, ke Jesu waiwa Neil peat selle-
tama; Me waike hulkakenne Annap ka sulle
tenno.

421. W. Ma kitta iks henda neist werr. (1639.)

Oh kittas nüüd eggauis rõõmsaste waimun, Nink
armastas teddä, ni kawwa kui ellun, Oh olles
me werri me sonin täüs tenno Nink rõmu,
nink meije heng laulas täl awo.

2. Se woon, ke meid werrega hennelle ostnu,
Se söbber, ke ello om meije eest jätnu, Om
iggawes aurous — täl kittuskes laulgo Kii
rahwas nüüd: amen! — awo Jummalal olgo!

422. W. Ep minna tahha jätta. (903.)

Oh kiffe Jeesust suga Nink kigest sõamest;
Suur õnsus om sis tutta, Rui ta pääl mõttel-
das. Kii mu aig huffan om, Kumb satetas
siin möda; Neil peap kätte sama Se iggawen-
ne rõõm.

423. W. Rui neitsi Kristust itman idi. (1538.)

Me tennäme nink palleme: Oh anna waimo
heldeste; Et me sinno moistame, Sinno ha-
mun elläme, Kulutame lõpmata lunnastamist
werrega; Säräst tenno tahhat sa.

Kristusse tullemisest aumustusfen, nink meije ootmisest se päle.

424. W. Kus om mul minnä küs. (644.)

Kui üts kōrd aumoga Se täht saap nättäma,
Kumb innimisse pojat Saap olla weel sel ajal,
Kui kōhtun henda näütap, Sis kif ilm ärrä-
heitap.

2. Sis hawu paistminne Saap sinno lat-
sile Kui tujhat päiwä paistma. Ne sawa so
man saisma, Nink jādwan rōmun henda So
küllen kostotama.

425. W. Oh armas, kae tännä. (1434.)

Res teed, kuis teile olles, Kui nüüd se Jesand
tulles; Eht teile olles hirm? — Ei mitte —
silmä wega Saas jallule suud andma Kif,
mes siin temmä perrält om.

426. Eski wiis. (1644.)

Armas Jesus, minno ello, Jummalä ilmsüta
woon, Re kif pattu kandnu om; Minna anna
henda sulle. :: Põijus tahha ma so pitta,
Sinno mõrjsa olle ma, Kumb' sul ärrätihlat
ka. Res, kes, kes woip mo sest armust keida?
Önnis, önnis, önnis om se :: Re wona saja
nink sõdmaja päle om kutsutu. ::

2. Lasse mo sul wasta minnä, Kui mo wasta
tullet sa, Wi mo henne mannu ka, Run ma
ifles nde sinno :: Jesus, sinna woit mo essi

Kristusse tullemisest aumustusfen n.t.f. 217

Saja päle walmista, Run ma wallituidega Jä,
jä, jä iggawetse rōmu sisse. Önnis, önnis, önnis
om se :: Re wona saja nink sõdmaja
päle om kutsutu. ::

427. W. Sinno käen om minno südda. (1647.)

Walwe, walwe, ostke õit, Rest d ajal ::
hennel ka; Ehhitage henge lampi, Pandke täh-
kel :: põigmeest ka; Lemmä tullep, Dotja ku-
lep, Rahho-käso laulwa: tullep! Saja töld
jo :: tullep, tullep!

2. Sis saap heng nink ihho maitsma, Läm-
welikkun :: paistusfen, Rōmo, rahho, nink ka
sama Nuwo-kroni :: ehtes pään. Mes me
ootnu, Tõttes sanu; Kostotusse aig meil paist-
nu Nink kif jälle :: haljas lānnu.

3. Oh kui armas laulo hõlli Jggawetsen ::
õnsusen Saap ollema, kui ne engli Mega
laulwa :: rōmusten; Kui ne taiwa Önsa hul-
ka Omme kandlidega sawa Utten laulma Nink
ni saja ehhitama.

4. Hõlli kulus kawwen — kuulge! Selge meil
ka :: kõrwu een. Kandle mängja heitwa jälle
Rahha, wona :: troni een. Lemmä welle
Nink lullikme Utten teddä kummardawa, Nink
ta jalgu Silmä wega ümbre wõtwa.

5. Ritta, laula, rōmustelle, Wona mõrjsa ::
Sion sa; Jggawetsen rōmun ellä, Serawimi ::
selsfin ka. Eädäl saat henda Rõõmsast toita

Paljo armo sissen nida. Iass hend häste :; wal-
mistada.

428. W. Oige pühhamb, puhtamb Jef. (1654.)

Kuulge wahhi meeste hõlli, Kumb nüüd káup
fige ilma ülle: Oh wirgo sa, Jerusalem! Kest
dõl seddä hõlli kula; Oh tarka junkro, touffe
ülles; Sest pöigmees om jo tulleman, Oh touffe,
táutke ka Neid lühtrid õliga. Halleluja! Ent
olge ka Nüüd ussina Nink walmi pöijo sajale.

429. W. O pa táús werd nink joni. (1655.)

Rif waa nüüd rõmustage; Sest Jesand tullep
tõõst, Neid lampe walmistage Nink ärgemag-
gate; — Se pöigmees aavun tullep, Walwege
nink pallelge; Sest kest õ peä jõwwáp Neil
kárte nidade.

2. Kui lampi walmi teile, Sis táutke õliga
Se õnne wasta minge Jhho nink hengega; Ia
om jo liggi jálle; Ne wahhi heikawa; Sis
lauke ütten tälle Rõõmfast: halleluja.

3. Siin ma páál wasta minge, Kel osfa
sionist, Rif rõõmfaste, nink játte Nüüd map-
ha kurbastust. Nüüd rõmo tunni omma, Nüüd
saap sel mõrsjal ka, Sest et om wáárru tem-
má, Kroon páhhá pantama.

430. W. Nüüd pühhá Waimo palleme. (1657.)

Se wona mõrsja hend walmistap, Et pöig-
mees pea saap tullesma Jummalikkun wáen Nink
taiwa pilwin, Ka tuhhandidega suren aavun,
Táús illosust.

2. Sis ilm saap átráhiemoma, Ent Jesu kog-

godus rahhoga Saap sis õnsast saisma Sel
surel páiwal, Kui temmá ostetu, temmá kõr-
wal, Táús rõmustust.

431. W. Oh wõrkem Jummalat. (1658.)

Kuis saas, pöig! kui se laul So meleperä
olles, Nink sinna essi nüüd Siin meije mannu
tulles? Sa náes meid waisusen, Ka murren
ollewat; Ent lámme sõamen, Nink so ar-
mastawat.

432. W. Ma kae ülles mäele. (1681.)

Re sa lu mo luust ollet, Mo Õnnisteggija!
Kui pea sinna tullet, Se om meil teedmatta,
Ni kui so náijewa So jüngre, harwuga;
Náuta hend senni waimun Nell egga páiwá ka.

Meije ollemisest taiwan nink himmüst
Kristusse man olla.

433. W. Kus om mul minná kíl. (1652.)

Kui maggus saap so hää Mul ollema sis saál,
Kui sinno helde südda Mul selgede saap teeda,
Kui minna nink mo welle Saál tunneme so
mele.

2. Kas ma ka rõmu eest Saál jõwwas sil-
mä weest Hend keelda, kui so armo Sa
náatta, nink so rõmo? Ei mitte — minno
silmist Saap wessi jooskma rohkest.

3. So filmä nink so su, So Jhho ha-
watu, Kumb siin ne kindmä lotus, Saap mul
saál náatta antus. Neid haru sa ma putma Suud
anden ümbrewõtma.

4. Ent siige aig om sul Käl teda, — anna mul, Et ma wois walmis olla, Kui sa mo kässet tulla, Nink et mo heng jo usfun Siin ikkes ellas sinnun.

434. W. O tige pühkamb, puhtamb Jesus. (1661.)
Jesus lasi hend peä nätta, Me läme sulle armun wasta, O tige armsamb pöisjoken! Mõrvoja sinno perrä ihkap, Nink sinno perrä armust ikkep, Ja heikap: tulle armafen! Sa ütlet essi ka: Ma tulle pea, ja! Tulle Jesus! So rahhoga Nink armoga, Ni lõppetame rõmuga.

435. Essi wiis. (1668.)
Runnas ma sa nätta so? Armas Jesus! Runnas ümbrevõttat mo? Armas Jesus! Sinno perrä waidle ma, Armas Jesus! Tulle maggus Jesus!

2. Waiw nink piin om ilman kif, Kallis Jesus! Mes ei olle taiwalik, Kallis Jesus! Ma ja sul; ja sa mul kif, Kallis Jesus! Jesus, kallis Jesus!

3. Jesu arm, hend armwaida, Helde Jesus! Sinno perrä ihka ma, Helde Jesus! Ota so pääl himmoga, Helde Jesus! Jesus, helde Jesus!

436. W. Sel werre wonal. (1674.)
Mo päästjat nätta, Om minno himmustus, Nink tedda kitta Ta kalli haru eest. Oh et se ön mul tulles peä Mo kätte, et ma mo põigmeest näe.

2. Sis kif ne, kumma Sel armo ajal tääl Hend lastnu sata Se õnsusse te pääl Nink

Jesu man siin jänu, sawa Hend temmäga igaw. s rõmustama.

437. W. Ma kae üles mäele. (1678.)
Ma ja nüüd liggi saisma So man, o wonafen! So digest nätta sama Mo rõmus wamen. Ma rühhi, käge So risti taoba, Ma näe so näggo lõpwat, Kule so ohho hääd.
2. So waiwa puhkamise Mo pattu footma al, So rofke filmä wesfi, Mes sinna wallit sääl; Ne saatwa allafi Hommungust õfeni Mo läbbi ilma õnsast, Mo ello otsani.
3. Ma sa kül hääbenema, Ent rõmustama ka, Kui saat mo koddõ wima, Nink ma so mannu sa, So palget näggema Nink ni, kui Maria So jallule suud andma lõpmata rõmuga.
4. Oh tulle usinaste; Ent ni, kui tunnet sa, lasse meid sennis häste So waiwa kae, Ni kui sa risti pääl Kif ollet täätnu sääl; Nink ja meil ikkes liggi; Sis otame ka weel.

438. Essi wiis. (1680.)
So jällin tahha ma Siin ilman kääwa, Nink, et sul rõmus ka Wois olla, sõmwa. Se man mo terwe meel Nink minno südda Himmustap taiwan sääl So ümbrevõtta.

Koddõ minnemisfest Jēfanda mannu, nink ihho ülestõsfemisfest.

439. W. Mo sõänd anna tigest wäest. (1679.)
Mo tunnifen lõõp, ots om kääen, So werri kastap mo; Se Esä hone ma nüüd lä, Run minna näe so.

440. W. Jēfand ārrā nubhelgo. (1692.)

Lāhhātage sōamid; Sinnā, kun woon kifi
Omme waiſi tōbbirſid Saap terwūsse rīfi Kog-
goma; Sāāl ei ſa Ennāmb itmīſt kuulda, Rō-
mu aig ſaap jāma.

2. Sāāl, kun woon ſaap illoga Meile hen-
dā nāūtma, Saap ta ſurma ſojo ka Jēſe
aſi jāma, Kumma eest Sāāl ni hāāſt, Rui
ſiin, tenno antas, Kunni kōddo mintas.

441. W. D pā tāūs werd nīnk joni. (1702.)

Dh kinnita mo uſku Ja hōija minno ka, Rui
kurrat taḥḥap riſu; Om tāūdet! ūtet ſa, Ma
olle ārrākandnu, Mes piddi kändma ſe, Nīnk
henne pāle pandnu, Ja maſnu tāwweſte.

2. Rui mul om wiimne hāddā; Eis Jeſu
waiw nīnk plīn Mul tullep ſilmi ette, Nīnk
koſtotap mo ſiin; Mo kinnitap ta werri, Kumb
jooſknu minno eest, Ma kae temmā perrā, Rui
ma lā ārrā ſiift.

442. W. Terre tubḥat kōrd, kē. (1703.)

Sinno kīlge taḥḥa minna, Rui ſurm tullep,
paggeda, Nīnk mo eſſā-male minnā, Kōḥḥe
riſiſt ſinnoga Rōwel lāts, ſo ſōnnā pāāl,
Paradiſi ſiſſe ſāāl, Kun ſo auw nīnk walguſ
nātta; Sāāl mo waiſt ka waſta wōtta.

443. W. Arm lāhhūne nūūd. (1704.)

Re Kriſtuſe een Om ellānu ſiin, Nīnk jānu
tāl ka; Se laḥḥup ſiift rōmu nīnk ōnſuſega.

2. Ei kōle ſe joḥt; Ja haigus nīnk oḥt, Se
kōlep; ent ta Saap waſne loom, ellāp ſāāl
iggaweſt ka.

444. W. Meije Jummala wonaken. (1718.)

Rui ūts ſūdda tutta ſaap, Et ſiift minnā ārrā,
Eis ta kāsſi kūnitap Omma pāſtja perrā.

2. Utelep: Jēfand! ſinna nāet Wāſſinu mo
liikme; Tulle, anna mülle kāt, Wi mo raḥḥo
rifi.

3. Heng lāāp nida kōddo pool, Kun Jeſuſe
armuſt ōnnis paik om ſatet tāl, Jggawetſes
rōmuſ.

4. Rui aig iḥḥo hengusſel Mōda om, nīnk
temmā ūrrāſelleſet ſaap jāl' Mülle antus ſama;

5. Eis ſe rōmu pāiw om kāen, Rui ma
tōſſemīſſen Jeſuſt iḥḥoliikult nāe, Jāādwa rō-
mu ſiſſen.

445. W. D pā tāūs werd nīnk joni. (1725.)

Mūūd minne Jeſu hōlma, Sa pāſtet laſſeſen;
Sāāl ſaat ſa toituſt ilma, Sāāl raḥḥo om
nīnk ōn, Sāāl ollet ſinna kōrtun So lunnas-
taja man, So iḥḥo hengāp ḥawwan, Terwūsſe
lotuſſen.

446. W. Mo ſōānd anna kigeſt wāeſt. (937.)

Sa maggat ōnſaſt, mōrſjakēn! Nīnk maggufaſt
und nāet; Eest et ſa pōijo ſōamen Eul ḥen-
guſt walliſſit.

2. Se ſinno waiwa lōppetap, Et tebdā wai-
wari; Ja oḥḥo hāāl ſo uinotap Ka ōnſaſt wi-
māte.

3. Eis laſſe mada mōrſjakeſt, Re unnen
mōḥḥalep, Et temmā omma pōijokeſt, Nīnk
temmā ḥawu nāep.

447. W. Nūūd pāhā waimo palleme. (1731.)

Mo ōnsufe ūlle, siin ilman ma Jēs hābbega
henda rōmusta; Selgest armust olle Ma seddā
janu, Rumb, mulle immes, om ikkes jānu;
Jādp nūūd ka weel.

2. Amen! Jesu jallul Sa minna seddā Rum-
marden iggawes tunnistama, Et tōtte om.

3. Jēsand! lābbi werre, Waiwa nink sur-
ma Saatsit sa ristin mul seddā armo Jim-
teenmata.

4. Se pāle ka minna Siin ainult lota, Nink
tahha usfun se ōnne pādā ota; Et nāe so.

5. Jā mul fenni ikkes, Siin hāddā orrun
Mo finnituses, so waiwa kojun Mo sil-
mi een.

6. Mi, kui selgest armust Sa mo eest kōlit,
Nink omma werd mo eest ārrā wallit Sāāl
risti pādā.

7. Siinno surma unni Saap wiimselt minno,
Mi kui last uinotama, kui minna Siist ilmast lā.

8. Oh kui maggus saap se Ollema mulle, Kui
sinno hawu mannu ma tulle Hengusjelle.

9. Wōtta tuhhat korist, O wonakenne! Rum-
mardust, aowo, kittust nink tenno. Sā ollet wāart.

448. W. So heng, o Jēsus! tetko mo. (1697.)

Mo ello walgus, Jēsus Krist! Mo rōom,
kui mul om leinamist. Mo heng tānnitap saggest
jo: So mannu, Jēsand! wōtta mo!

2. So mōrro kannatusēga Mo, surma min-
nen, finnitā, So werre heega kōstota, So
kēutmisēga wābbanda.

3. So kāmble nink so witsu piin Mo pāstko

pattu tōbbest siin; Mo aum olgo so naro
kroon, Nink sinno teotus mo rōom.

4. So sappi joof nink janno, woon! Mo
kōstotago sōamen; So ohho pādā mul tullep
hāās, Nink hoiap pōrgo hawwa eest.

5. Meid hawu, kumbe lōdi sul, las pae
mulkus olla mul, Kōhpe kui tuwiken ma lā,
Et mainlassest iks rahhul jā.

6. Le-keppis olgo mul so rist, So haud,
kust ma sa hengamist, Mo ehbita reiwastega,
Ke hawan sinno kattiva.

7. Mul nāuta raglu assemist, Et wallitsit
mo iggawest, So kulle lābbi juhphata Mo henge
kōddo, armoga.

Tārwes tettū kōggodusēst, nink igga-
werse ello ōnsusēst.

449. Eest wiis. (1127.)

Sis, kui sādā Jesu pādā kael Saur o sōom-
aig saap ollema, Nink se man La hulkafen
Ehbitet walge reiwaga; Lau lap taiwa kōggo-
dus: Amen, amen, iggawes, ūts om meid
awmitanu, Woon! et ollit tappetu.

450. W. O pā tāūs werd nink joni. (1734.)

La walgus saap meil paistma Sādā tronin ot-
sata, Kik piin, kik oht nink hādda, Saap
ārākādduma; Sādā Jesu werre ehten Mōrsja
hend nāuta saap, Ke pōijo een kummarden Se
ōnne eest tennap.

451. Essi wiis. (1736.)

Önnistus Sääi iggawes Saap koggodusfel antama. Nuvustus, Nink rōdm nink lust Saap temmä ülle olkema, Rui se ärrätappet woon, Ke siin meije karjus om, Nink wōt ello hennesel, Silmä wet saap pūhkma meil.

452. W. So heng, o Jēsus! tekko mo. (1737.)

Ön olgo wona mōrsjale, Pōigmišhe koggodussele, Kumba saat hennel werrega, Nink lassep waimust juhata.

2. Se esä mōrsjat armastap, Täl englist orje lähätap, Ke fige taiwa hulkaga, Tä auwo immes pannerwa.

3. Et täl, ke säärne waine loom, Jummalat omust ossa om, Seperräst nemmä orjawa Ka reddä ni hämelega.

4. Suur ossa Jēsu mōrsjast om Jo pōijo man, ta troni een, Ilmarwamata hulka sääl Kittust nink auwo andwa täl.

3. Eliit läap nüüd ajast aja pääl, Mes Jēsu kullen jänu tääl, Sinnä — näep pōigmeest mōrsjat ka, Uhhendap hend se hulkaga.

6. Meid patatsid ka awwita, Et fik so maja same ka. Senni, me hoidja! hoija sa Me hengi, waimo, ihho ka.

453. W. Kaswa weel :;. (1739.)

Ölles meil :;. Ennege se surmlit aig, Ihho ello eest hoold kanda, Nink se iggawenne paik öiget rōmo es saas andma. Rui se aja päle lotus jääs, Mes sest saas? :;.

2. Ent ei joht :;. Siin weel ifken kälwetas, Sääi saap pōimo alg weel sama. Ke siin usutawas jääp, Se saap sääl ka armo sama, Nink läap Jēsu rōmu sisse fis, Iggaues. :;.

3. Rōmusta :;. Jēsus ütsep: rōmusta! Ärrä-ostet hengefenne, Us sul tettas wallale, Sa läät häddä orrust wälja, Pōigmees tullep sulle wasta ka. Rōmusta. :;.

4. Selgus saap :;. Iaulge nüüd: halleluja! Iaulge ütten armo latse, Nink fik engli ütten ka; Rōmuga nüüd mōrsjat saatke; Ön täl! Jēsus, pōigmees lähhūnep. Selgus saap. :;.

454. W. Sa meije fige armsamb pä. (1744.)

Kül olli armas nättä jo Tabori mäe pääl, Jēsus! so; Ent iggawenne önsus läap Se ülle tödste, sest sääl jääp Meil rōdm nink rahho ilmaotsata; Ön sel, ke henda sest ei lahbuta.

2. Sääi kummarda ma wona een, Nink näe ma kroni jo ta käen. Nuv', littust nink halleluja, Nüüd laulge wonal minnoga; Se om se helde ärrätappet woon, Ke meid oft hennel mōrsjas risti puun.

455. W. Ma tennä so, et ollet mo. (1747.)

Siin saifame nink otame, Te öiges tettü waimo! Nink wona werd me lasseme Neid Wainlaisi fik wääda.

2. Ent mes ma näe sääl üllewän, Mes asju näe ma waimun? Rui minna kae kummarden Neid hulke, ke jo taiwan.

3. Sääi istwa ni, kui kunninga, Ke Jēsu perräst ello Siin ilman mitmä wiisga Pääl meil omma jätnu.

4. Teil olgo kottun nüüd hämeel! Me olleme weel wäljan, Otsame allandlikkult tääl, Ra sed-dä öinne taiwan.

456. Eßi wiis. (710.)

Me taiwa wannamba Se troni een sääl saiswa
Nink omme troni heitwa Se wona ette sääl.
Me kummardame ütten Neidega wona, usjun
laulame neidega: Kik figin ollet sa!

Otsa laul.

457. W. Mo südda walwa jälle. (1750.)

Amen, rõdm olgo meile, Nink kittus Jummalalle.
Tulge kik kofko ütten Nüüd öigen usjun, amen!

2. Amen, se om üts tõtte: Me same Kristust
näätä Mahha tullawat pilwin, Meid taiwa wõt-
ma, amen!

3. Amen, Jummalal auwo! Pühhä Waim
awwitago, Et meije õnsast same Jggawest ello.
amen!

Register, kumb eggäutte wärsi laulo numri perrä näütap.

A.		
Ainus südda! se peäp mo	371	Arm sin om heng, meel, nink 148
Amen, arma, se om tõisi,	346	üts maggus sõnna om, 101
Jesu jallul	447	Armas heng, ehbita hendä, 319
Jummalal auwo!	457	Jesus, meije karjus sa! 113
Kae tännä,	224	Jesus, minno ello, 426
nüüd teme otsa,	114	surm nink werre arm 388
rõdm olgo meile,	457	Armasus, kumb mul om ütles 38
se om üts tõtte:	457	Armust tullit taimast eßi 319
Anna andis so latsele	225	Ast, täüs ello rõhust om. 53
et fik luliikmisje	148	Auw Jummalalle iggäwes, 56
et me fik teme	387	nink kittus wona kallil 327
figil perrämbusjes,	345	olgo wonale, 99
fui se minnul ette tul	210	Auw fel, se latse sai sündi. 160
meil nink muil allam	398	sul olgo meije henge loja; 317
meile, se hä melega	299	Awwitago mehitse! 134
suud, fui mul om turbus	251	Auwolinne arm, sa ollet 390
Arge immerlelege,	134	
Arm kae heldest	288	E.
se sinna ollet käftnu	216	Eddimätsil armo päiwil 148
keep Jesu hamust wäljä	96	Eht ihholikkult me kül ei n. 123
fui suur sa ollet tõdsk	101	kül me tütrikofesje 351
lähhüne nüüd,	240	kül mo südda ikkep sin 237

Eh! käl itsematta	227	Esä! nüüd om parras aig	70
me koggodus om waine	148	Esäl, pojale,	89
meije ihho pühhä waim	361	Et arm tenimatta lida;	345
meije ihho silmiga	129	figin forin kuuldas,	174
sinna omman werren kül	264	fiit meije tü nint kōnne	323
wäggen kül fo hallestus	349	meije ollme	175
widi kül, me s jōrwame	380	minna sinno waglasten,	254
wona armust ellä ma,	106	mul om lubba; sis sēm,	83
Ei engli, ei fa säräste,	357	dnisfeggija armastap;	209
jättä mahha iggäwest	415	pattatfide seän	310
seddäge sa pölle;	354	rahho nint rōm	240
felä temmä tēteste	352	se arm, kumb anti sul	307
kole se joht;	443	se arm, kumb pojale	70
ma pelgä omma wölga;	11	sinnoennäm moistame,	352
miina himmutse	210	sämen so tunne,	352
mitte meije digusfest,	74	so furmast fōstotust w.	29
moista meije mitte	154	täl, te säärno waine l.	452
muust, kui mo Jesu arm.	107		
olle meile middäge	126		
olle siisti fa	187		
tahha me muud teedä,	193		
tijä meije wimate,	348		
woi ma melest jättä,	166		
Ennäm Jesu muretest,	157		
Ent ei joht :. sin weel ifken	453		
Jummal lähhät omma a.	159		
Jummal! mes ma palle	55		
fel se armas wonaken,	126		
fiit se siisten ma ei jōrwä	258		
kui heng ommast armo t.	103		
kui meile lunnast isfest,	351		
kui lēs wain patu loom,	103		
ma, so halwemb sullane,	12		
ma tijä seddä tööst,	273		
mes ma näe sääl illemän,	455		
mes teepüts süddä, fe so s.	317		
siige aig om sul	433		
se mes hawust	369		
Ent siisti om, kui fules ma	226		
Es mo süddä kül täüs ten.	141		

h.

Hä meel teil olgo iis säm.	381
meil! seist meije tunne	348
sel! ent kel ni ei olle weel,	347
Häddä orrun wöttit fa	245
Hallestija! Kristi elläp nüüd	56
me anname	77
sel nimmiel	306
sul laulame	56
Hallestust nint julgust pan.	390
Heidä, Jummanne!	229
Heika nüüd abba me sämen	82
Heng ihsamist täüs,	120
ihho, waim; So p.	118
kästä enne hengäta,	103
läap nida kōddo pool,	444
nint ihho elläp	173
wastet waimo saap nint	103
Hengä omma pōijo wariun	355
Henge pōijoten!	79

Hengel Jesu perräst walle ma	347
hoija meid sis laitmata	245
nint dnista	66
hölli kulus lawwen kuulge	427
hoolt kanna, murret se iis w.	72

I.

Ja, et ma tesh, et fiit pat	106
so hawust saap mul abbi,	51
woon! ni omma meije sa	349
Jä henne wajel sis,	219
meile ifkes ni,	187
meil! liggi, armas Jēf.	204
meil, o woon! jä ifkes,	184
ni temmä fōli siin,	307
oh jä, so rahwa pä!	297
sinna nüüd ma pääl m.	171
Jesu arm, hend' awmalda,	435
armust täitet süddä,	319
hawman om mul armas ol	48
hengämiine harwan	186
jalgua man omni armas ol.	3
kannatusen toidap	107
koggodus woiw rōmuga	382
surm nint kannatus	185
werrine nint walge fehä	48
Jesuken! me ollem' kuulnu	338
Jesukenne! sinno perrä	13
Jesus! ello - leibakenne	319
jääp meil Jēfandas,	273
jät omma auro sääl	150
immo-wörst nint pälf	203
kallist wononen!	308
fe sa meile saatnu,	142
fe sa minno wölga	93
fuis ma so woi fiitä,	158
kule meije palwet,	346
las hend' pea nartä	434

Jesu lasse minnul nida,	11
minno abbi!	272
mo ehbita	393
mo ello ello,	178
mo heng rōmu tunne	203
mo henge rōm!	117
mo Jēfand nint Jummal	267
om meile saatnu,	355
sai ristit lōdus,	195
sinno kannatus	27
sinno pühhä hawa,	51
surma taplusfen,	40
ütlep halledast;	49
wēt wasta pattatfit,	90
Jesuse arm nint hallestus,	67
armun elläddä.	368
hawu walgen	397
kalli hawa	342
pühhäst werrest	188
rahhu seen,	289
silmä-wöest om tääl	126
silmin käimä	402
Jesust pōdi allasse	49
Jiggäwenne ello, tööst,	70
Jilus Jesu nimmi!	7
Jesu paige!	36
Jlma rōm nint himmustus	145
Jlman nint taiman ruh.	56
Immanuel, meije Jummal	326
Imme - luggu minnuga	228
Innimiste armastaja!	319
Jo ristimisfen sa ehbitit	339
suremb so andis andm.	110
Jēfand ei jättä lästi mitt',	358
imme, et fiit ne	204
kōnnele, ma kule	2
Jēfanda arm nint hallestus	143
een ma häbbene,	248
rōmun minge nüüd,	391
Jēfo saap meil, fe so mait's	203

Jummal om ſin feſtel,	419
om ſin tutta,	419
ſaap innimifche	15
täus armo nint halleſſi	75
toot parradiſin jo,	12
Jummala poig riimuğa	49
rahho, ſe om ütten ſega	159
waim! ſo ſaartmiſt,	85
woon! ſe lēdi riſti ſilge	235
woon! ma armaſta	159
Jummala woon! ſo hawa	324
Jūngriſ ſai ſe önniſuſ	70

R.

Rae armuſt neide päle,	390
tädi ſo rahwa pääl,	284
Raege, kuis ra ihbo,	31
meſ meil antas,	15
Rānā hendā, wallo-meel!	228
Ras ma fa rōmu ceſt	433
meiſt ſis ſilbo	369
Rāu eggāutte pariga,	364
Re armo tabhap ſuluta,	382
heune man otſnu nint lēib.	88
Jeſuſt riſti-puun faorap,	329
nūūd ſen hulgan woip l.	347
omma henge tahtwa pub.	239
omman lomun pattaſſe o.	87
ēōd nint päimā iſs him.	123
reap kāuma	411
rahho ärrā juurdeſep	359
rahho perrā iſhāp,	355
riſti-puun teodeti,	416
ſa ſolit, ellāt nūūd	27
ſa lu mo luuſt ollet,	434
ſa mōrro ſurmaga	28
ſa ni liggi meile,	363
ſinna omma Jūngrega	61
ſēbrul ollet rōmuſ,	50

Re teije waſta helde	34
waimatu, nint foormatu	89
waſſet ello ſirkeſt	68
Rel es ma ſhānd annas en.	111
Jeſus Kriſtus nūūd ſhā.	160
melen om iſs Jeſu waim,	226
Relā kil waſta vannemiſt,	398
Reſ eāle om Jeſu riſti n.	105
ellāda, hāid päimi nārtā t.	136
hēlduſen ſo ſaarnane,	220
kil omma ello jättās	156
om ſārāſt armo lēidriu	156
ſo ſaarnane, o kallis ſiūd.	38
tabhap buſta panna meid,	56
Reſ teed, kuis teile olles,	425
teije auruſ Jeſandal.;	62
tōije Jūngriſ kōkko	55
woip ſelbā rōmu kūl,	330
woip nūūd Jeſa kitta kūl	74
Rig' innimifſe ſēbber ſa,	12
Rige önniſuſſe lātte,	142
ſo hawu ceſt	33
Rigin paigun, kun ma ellā	203
Riſt aum nūūd olgo monale,	106
Riſjān lōrwame ſelgebe,	75
Riſjān ſunnis ſel worale	170
meſ ſa, Jeſand! landnu,	50
mu aum nint Riſtus	173
ſinnip nūūd, meſ tabha.	293
ta rahwas tunniſap,	101
waa nūūd rōmuſſage;	429
Rinnita ſo latſi, Jeſus!	269
Riſjān wannambille hāās	399
Rittā, laula, rōmuſſelle,	427
Rittuſ aum.;	Jummalalle 1
Rōggōduſ.;	rōmuſſa hend' 1
jā warjun	294
Jeſandan	131
ſe Jeſu hawu Rittā	196
Rōggōduſſe pä nint Jeſ.	311

Reiſtuſ Jeſand arowita	42
minno henge luſt,	394
önniſſeggiä,	49
Kriſtuſſe weere diguſ om.	106
Kui aig ihbo henguſſel	444
armſaſt kaije petri pääl,	90
hendā homungul	403
hendā pattaſſembat nāet	226
hengel weere woon	98
himmo tull; tenſi ma	106
hule walges lāwā,	50
Jeſus olli riſti pääl,	279
Jeſus tabhas tulla,	55
itkep üts rūtirikoken,	352
illuſ om ſe laulminne	190
illuſ om tāt lambaſſeſſe	136
iltman pedp peäſe	120
ilmaſt ärrā oſteru,	277
lact monakeiſt;	187
ſa üts engel me manny ſ.	263
ſeäge nāep walge man	103
kohto päim tēen,	95
lahtuſit ſa ommiſt Jūng.	329
lampi walmi teile,	429
latſe rōmſa omma	139
lu-ſonti ollima	49
ma es olles partane,	12
magguſ ſaap ſo hāäl	433
magguſaſſe hengāme ſo	395
ma fae Jeſuſſe	325
ma, kui pottan	236
ma lā henguſſelle	408
ma lā wote päle,	195
ma omma önuſuſ ſa	144
ma riſti al	79
ma waimo hāād ei olleſ.	230
me jo ſiin ni önsa,	188
me mōtēme, et ſa,	245
me omma ello-kāūſi ſ.	317
meije Jeſua	57

Kui meil me liſha raſſeſ lādp	122
meil nūūd ſigeti feſt om o.	105
meil om iſkmiſt, ſis rōmu.	123
meil om tunniſta	314
meil ſe bū ſaap lātte.	188
meil weel olles tēttā mid.	109
middāge weel olla ſiin	254
minna kellege	229
minna pedā jāmā ſiin,	339
minna ſeddā nāe,	15
minna waine nāe	303
mul jälle rōēm	79
mul om wiinne hāddā;	441
nāe kui Jeſu mo ceſt ſan.	26
nakkataſ mult ſiūſſima;	106
neiſt kaſwu ſul ſaap nāt.	338
nūūd Jeſuſ ilma pääl	17
nūūd mēda minneja	49
nūūd riſtimifſe lēppin.	339
nūūd üts ſuddā tutta.ſ.	176
paasja wona wetti teep	163
pāim om otſa lānnu,	404
pūhhā waim meil aw.	126
ruhtaſ ſada om teije m.	243
ſa preeſtri ammetin	394
ſaggeſt itkep ſuddā mul	262
ſeddā hārtā nūūd tuſime	82
ſeddā nāijewa	57
ſe ei olle weel ſelge ſul;	347
ſe ilin jo ſeddā meeſt	273
ſe latſ olli ruhhen ſāäl,	163
ſe nida kōrda lāas,	273
ſinno mōlletap mo meel,	267
ſo een koon olleme,	308
ſure pūhhā rōēm om ſe;	126
ta kae, nint jalla	405
ta ſolmſimend ajakſai	75
ta mul ello andnu,	188
temmā ſaakramentin ſa	130
terwitat, ſis ſuleme,	129

Kui ümbre factas laiale 83
 ütškerd auwoga 424
 ütškerd me waiſe henge 412
 ütš furbliſ ſüddä mötlep 96
 ütš om ommajt meſt hā 103
 wabba koor! — ſüles tēd. 347
 wāga rōmſa olle ma, 226
 wahhelt hendā jālle 166
 wodeſt tulſe wāja, 400
 wona-werd es olles meil; 176
 Kuſ jooffwa ſis me poſti p. 126
 Kāſſi, kāib? — oh kurri o. 103
 ma ſo waſa wōtta, 15
 meije kſl ſe tennāme, 163
 ni, ſa uſutawliſ meſ, 226
 noor meſ ſin dēwemāt 347
 ſaas, pōig! kui ſe laul 431
 wāga halwa olleme, 226
 Kulc meije pallemiſſi, 271
 Kunnaſ ma ſa nāttā ſo? 435
 Runni ma haru tābhile 168
 ma ſo ſa nāggema, 172
 Kurbuſ neil? kſl ſeddā woi. 60
 Kuſ ſārāne uſſutap adnif 33
 muſſale hend? kānā kſl? 267
 Kuſt rōem ninf aum meil w. 105
 Kſl armſamb weel, kui emmā 90
 eggāūtſ meſt hābbener; 300
 olli armaſ nāttā jo 454
 om ilman mōnd weel n. 148
 omma nōrfuſt tunneme; 361
 om mul nōrfuſt, 112
 ſeddā nāeme, 369
 tunne armo ſinno waſa, 258
 tunneme, et ſinna 376
 ütten lihhān ellāme, 360
 woiſ mo nōrfuſ tēttā, 376
 Kſnita meile ſo weretiſ kāt, 123
 Kſiſ, mo armaſ heng, b. 347
 Kuulge wahhi-meſte hōli, 428

L.

Laſ meid ſo armun iſſ kſ. 170
 meid ſo cen werre armun, 242
 meid ſulle auwuiſ fārwā; 260
 minno waſt ninf pōrmu 188
 mo kufmiſt, kalliſ pōſt. 265
 mo nāttā, kui mul hāāſ 40
 ſo ſōruſt mo iſſ nāttā, 124
 Laſe ſo mul waſa minnā 426
 woon! ſo wāteſt hulla 338
 Latſeken ſa ollit eſſi, 338
 Laulgem iſſeſ waſſeſt arm. 23
 tālle rōbmāſt; halleluja! 256
 Lāhhātāge ſāmait, 440
 Lepptajā, Jeſuſ Kriſt! 394
 Lunnaſtāja! ſinno wainē 278

M.

Maage wona warjun; 405
 Ma amajaſ kſl 120
 hendā rōmuſta 10
 hengā ſiſ ſo hōlman, ar. 132
 jā, mo pāſſija! tahhule; 226
 jā nūid liigi ſaiſma 437
 jā ſo haru mannu, 39
 jā ſo mannu ſaiſma, 15
 iſſe, kui ſo iſſ minnule 209
 kae ſüles māle, 22
 kittā hend? ainult neiſt w. 208
 kittā ſinno ſoāmēſt 130
 lā nūid wode pāle, 408
 nāe, et armo hōlma 342
 nāe, kui temmā iſſu 177
 nāe, kui temmā ſüddā 177
 nāe, eli-mael 178
 nāe tēddā iſwat, 25
 ninf mo ſüddā 112

Ma oda allanduiſen 304
 olle Jeſu haruſt 188
 olle Jeſuſt pandnu 114
 olle neiſt nallu aſſemēſt 170
 olle temmā perrāt jo; 146
 palſe, Jeſuſ! ſo, 405
 pāle ſattap Jummal aijan 18
 panne ſōamen talle 385
 ſa kſl hābbenema, 437
 ſinno wāhhāmb allamb ka; 72
 ſōrwāſeſt, ſeni kui ſiſt 202
 tahhaſ ka ſo orjata 42
 tiā, et ſa eſſi mo 416
 tiā et ſo tootuiſ 267
 tiā kſindmāſt ka, 140
 tiā, kuiſ balu ollema; 190
 tētiſe ſulle nōrfuſt, 152
 tunne armo wallo, 44
 tunne ſiſſi ſo fuurt ar. 258
 tunne temmā ſammu, 188
 uſſu, et, meſ temmā ſiin 163
 uſſu, ja ma tunne, 39
 uſſu Jeſu ſiſſe tāāl, 106
 uſſu, temmā werri om, 106
 walwa eſſi ma magga; 177
 wōtta ümbre waimun 178
 Mādadal meil meile jāgo; 306
 Magguſ Jeſu nimmi! 7
 Magguſ pāſſija! ſinno armo 96
 Māſſe pāāl mo Jeſuſ 375
 Me hengi laſ ſo hengega 128
 jāme rōmſaſ ilu lōpm. 263
 jāme ſulle puhtaſ 363
 ihho-forjuſt moiſap ka, 348
 Jummalat, ſe meil hāāſ 183
 kſitrāme ſo ſaatiſt 174
 kōrge preeſter tulgo, 159
 kummadame temmā cen; 56
 laulame, ſul Jeſuſ Kriſt, 12
 olleme ſo latſe, 154

Me pallemē ſo, kſule, 174
 pāſſija om ſe ainuſ, 559
 rōem om, o Jeſuſ Kriſt 245
 ſame taiwa hullaſga 414
 ſilmā jooffwa oſſata 126
 ſōāmētte tulſe tāāl, 356
 tennāme ninf pallemē; 423
 tootame ſul ſōāmēſt 84
 tunneme hend? ſelgebe 151
 waiſeſ tunne kōhhat ſ. 82
 Mel ninf mötte lōppep ārrā 319
 Meid arwita nūid kuluta, 106
 hoja Eſſā! armoga, 64
 hoja hennel wata, 244
 pattatſit ka arwita, 452
 Meije annamē hend? waſt. 312
 ei mötle ſeſt kſarſite, 382
 heng ſo ſüldenāgo, 162
 Jeſā, ſe ſa ollet taiman! 71
 Fori arm ninf ſōnuſ 335
 ninf ſe wona kōggoduſ 382
 rōem om, ſo iſſ kittā, 295
 ſilmiſt, armaſ pāſſija! 333
 ſōāmēn laſ meid ſo hāttā 213
 waiſe; ārrā pōlletu, 299
 anna ſo pūhhāuſſeſt, 74
 kſigil jāāp ſuurt hābbi hen. 235
 Jumma ellāme 367
 olli waja ſārāſt meſt 361
 om tāāmbā rōmu wiſt, 52
 Meil tēddā om, et engli rō. 105
 teggi Jeſānd paljo hāād 276
 Meſt ſuurt luggu kſl ei ol. 345
 Melles ſiſ ei kſuulba weel, 290
 Meſ Jeſu ollo olli ſiin 126
 Jummal teep om ſelge arm 73
 Jummalat ſaap meijeſtēſt, 97
 Junfru maarja laulnu ſ. 352
 ligutap mo ſōānd, 177
 ma mötle, te ninf ſōw. 186

Mes maggus benga toibus 39
 meije kawwa möttelden 293
 mo waimo silm om nän. 186
 mul om tige armfamb 39
 olle ninf mes te 254
 paljo hoolt om temmä 174
 rohke rööm om meile 281
 sinna annat, wöttame:, 276
 sinna säädnu, anna m. 272
 mona werti meil teggi jo! 109
 Middäge ei olle lautu, 203
 Minna ja se sönnä mannu 1
 julgu:, benda terweni 147
 satta pölmil mahha, 319
 Minne omma Jesu! saattma 24
 Minno Jesu! lebbä! 36
 ihho hengägo sen hawwan, 1
 kermu ette ifkes jädgo 38
 nörf ninf hatge hengeken. 179
 wästja tunnes mo, 266
 rööm om se, 189
 süddä himmu!st:, 228
 waise silmä päge tännä 38
 waisus om ilmi arwam. 256
 Mitma suggunc om minno 371
 Mo ainus himmo ollet fa, 252
 armafajia! ma olle sinno 119
 eest fand ta naaro ninf f. 38
 eest näe ma reddä risti f. 38
 eest olle temmä werre h. 38
 eest tuus mo Jäsänd fur. 38
 ello, walguš, Jesu! f. 448
 häddä eest enne minno f. 159
 heng! nüüd naktä Jäsän. 159
 henge hoolt sis tahha min 258
 henge soja fa, 303
 hengel anna armo 354
 Jesu! antas ärrä 178
 Jhho ütsef temmä — 332
 Jäsänduinf Jummal! p. 160

Mo Jäsänd ninf mo Jum. 188
 juttus foggobusse man 161
 kunningas! kes om, kui f. 146
 kunningas! D himmu!st. 202
 kunningas! oh kiejota 146
 kurbastap mo pattu häb, 258
 lunnastaja! 120
 ennisteggija! 229
 önfusf öül, sin ilman m. 447
 pattaš söänd moon! tun. 209
 päšja! et ma sinnota 254
 päšja, heiddä illemästä:, 300
 päšja! kes so saarnane! 45
 päšja! šada sinna 188
 päšjät närtä, 486
 piigmes kes ollet ni wer. 33
 rööm, om Jesu! ninf m. 267
 silmi kuirat weest, 92
 šämel ma šöwra 44
 šöänd wörra hennele (41) 339
 süddä armun šullap, 178
 süddä om hääl meel šääl 21
 süddä pallap armuš 166
 süddä pallap tötteše 192
 tunnifen lööp, otš om f. 439
 waim lädp foga sinnd, 178
 waim otš kawwa aiga 44
 wišku möšep 112
 Wönni šönd om waimalin. 148
 Wötte fa šädmä minno p. 401
 Mul anna tutta ennege 42
 ennäm, kui fil ilma-ma, 137
 ndütä naglu äsemissi, 47
 om jannu! ütsef noon; 49
 röemus benda ndütä 50
 šašap silmi cen, o woon! 12
 šälene šöbber om! 42
 tullep meelde šaggebe 264
 Wuud, kui waisuš ei fa nāt. 186
 Wuuš ei tahha minna f. 107

N.
 Näggematta pöijoken! 134
 Nürs Junimin! nindütäs 178
 Ndütä meile armoga 284
 mul išk so armo 174
 Ne engli taimaš tullima 163
 hawa paštra selgebe 191
 Njungei šašjewa, 57
 šäe ennistago, 396
 šolm kummend šolm ejaš. 74
 ndütšo nüüd:, fa meile t. 370
 omma pühhä ašja, 361
 pallawa:, hee-pišara, 370
 pühhä engli šääl, 412
 šamma, fe so ommaš jo 153
 taima wannamba 456
 werre-pišara, fe sinnuš 395
 Weid haru, šumbe šöbi šul, 448
 so törtten pühhända; 70
 Neil šallil kannašajile 161
 šumma šöddä moštra, 304
 Neile tahap kunningas f. 252
 Ni, et ehk ma šil šeltšita 248
 et meš temmä elläp šin, 243
 et sinna hämeleega 352
 et woiš minno šilmä-w. 45
 ja ma allandusfen tääl, 248
 šawwa kui ma olle šin 45
 šawwa, kui ma ellä, 166
 šawwa, kui ma ilman w. 106
 šawwa, kui weel tahmaš 103
 kui arma šödas ilma pääl 209
 kui maaria, ihša minna, 203
 kui risti pääl, 189
 kui šelgeš armuš 447
 lädp fe ello häddä 139
 läme eddeš so wäen, 56
 meije armašajia! 15
 om se ennisteggija 244

Ni om se werre luggu. 174
 önsa olleme, 187
 pöletu, kui olle, 44
 puhki ma šin, 95
 šaggeš kui me šawwal l. 329
 šašje ma šö 120
 šame šälle 369
 šame Jesu šaarnatšes 348
 šame reddä fa näggema 326
 šure-rede wišš pääl 34
 tahhaš fa o ennisteggija 219
 tööš, kui Jesuš elläp, 377
 tööš, kui minna Jesu p. 246
 tööš, kui om:, 417
 tööš ma olle waine 377
 ütšeldäš:, fa waine latš 370
 waimun näe ma 169
 Nink ehk šil meid pühhen. 361
 et me išk hämeleega 398
 et me šim tenimatta 351
 šälle šündmiš, šöuš f. 56
 Jesu wöllitu, 413
 kui šarrikat šin juw. 319
 kui minno šüddä fe pääl m. 141
 kui mul šöddo minnä šaap, 45
 kui nemmä ütššöf šilš 399
 kui pattu anšis anšmiš 104
 kui šö pühhä ello 420
 kui ta ütš šinnoga, 70
 kui woon ni šuurt šulka 392
 nātše, meš šis šündi: 55
 ndütäs pišli ramatuš, 126
 nida šašap uššik meel 103
 ni, kui šäl weel täämba f. 34
 ni, kui šaap šö šurmaš m. 320
 šeni šac ma 169
 ta šulep foggematta, 96
 šawit paljo ennambäš, 12
 reddä šennäta fa armo p. 159
 Nink teije pühhä engli, 397

Nink weisti aiga päle se,	279	D ausa hoitja! wõtte	411
Nüüd, arma laste, kuulge,	342	auro Jēfānd anna,	420
engli laulo kuleme :—	62	auwolinnē Jēfānd,	559
hoija minno sūdān sa	339	Esā, fac tānnā,	304
jā ma sinnule,	94	Esā, rōmusa	314
jāme so kōli ālāsī	82	Henge heitte pōlwile :—	276
istup ta omma jārje pāal,	160	Jehowa :— tōdēt ollet sa	417
fige laste Esā!	420	Jesūs, esī lāhhūne,	305
laulap Jēfu foggodūs,	63	Jēsu! se sa mul	47
lōidwa remmā ūsjan siin	90	Jesūs, se suur arm om.	122
ma julga :— eggāl pāwal	147	Jesūs minno Wōijoken!	267
ma tabha julgura	228	Jesūs, omma dāsa perre	319
meije kallīs pāsija!	342	Jesūs olle kitteru,	106
meije lōppetame	296	Jesūs, te mo dōsās	243
minno lorus om	379	Jēfānd Jēfūs R. (222)	314
ollet tādāl siin maggat sa	12	Jummāl, Jēfānd, ar.	338
olli tād kīt ūtten;	55	Jummala woon! So fittā	16
om mo waim Mo Jēfu b.	133	Jummala woon! So pal.	212
peap hengen mulle	166	Junkru fori! tulge	355
peap pat mo jalgu alla j.	87	kallīs lehhā se risti puun	355
poja mannu meid jubha.	160	kallīs lehhā (sād risti p.	171
pūhhā waimo me tennā.	382	kallīs Parfēenne	15
pūhhā waimo pallemē	81	kallīs Punnastaja!	387
same armo Jummalašt	56	kallīs woon, sa henge M.	313
sūndinu om,	95	maggūs dōnnisteggija!	74
tahhame sis minnā	387	meije Jēfānd, pūhhā w.	313
tahhat sa, et sulle	377	ohwri wōnafenne,	403
ta omman sōimen mag.	11	dōnnīs hulgaenne,	332
tōpke armfaste	66	dōnnīs wōnā rahwas,	306
tulle, waine rōhhutu	90	dōsa hulga!	411
tunnisage, wellitē!	176	Pā tāūs werd, tāūs teot.	362
waimo silmā omma,	188	Peignees nink hōim,	240
wajoy mo meel alla	328	pūhhā Jaam tūlen!	33
wōtkem rahhoga	66	pūhhā :— pūhhā Jummāl	1
		pūhhā Esā, armašta,	313
		sa henge Wōijoken!	145
		sa kallīs :— henge pōijof.	261
		sa! se hādān, mulle hāās,	181
		sa usutaw sūddā (295)	366
		sa wallo mees! (189)	407

D.

D arm, arm, kui hōlbaste	383
armsa tunnikesse,	281

D tulline wālt,	240	Dh jā meil sōamette	166
waim, se Jēfu waiwa	420	Jesufen! mo rōdm nink b.	211
welle nink sōfāre pand.	383	Jēfānd Jēfūs Rrist!	353
werre arm! mist tullep	166	Jēfānd Jēfūs! kui sa mul	91
werre wōnafenne!	152	kallist armo! kui mōtlep	112
woon! kui nūūd jo so hul.	326	kātti so laste hengektst	355
woon, sa helbe sūddā!	195	kes ni, kui sinna	149
wōnā pūhhā nink wabba	326	kinnita mo usku	441
wōnā werti, sa ūllemb hā,	326	kisse Jēfust fuga	422
Dh andse Jēfūselle	355	kisse kāsī tōsien,	121
anna jōudo, ūluta,	389	kittās nūūd eggāntē r.	421
anna jōudo laulda,	397	kui armas Paulo belli	427
anna meil eggā pāw ar.	123	kui armolif om ta,	361
anna tuld nink waimo,	397	kui hā luggu waisel om,	130
arma, farge	251	kui maggus saap se ollema	447
arma welle, mōttelge,	348	kui dōnnelif om meil,	325
armas Jummāl! olle	15	kui paljo immet om	290
et ei middāge meil meide	159	kui sa temmā sōdān n.	90
et kīt rahwas Jēfūsēl	153	kui sūgāwāst	189
et kīt rahwas tāhhel p.	206	kuis ni armas om so m.	275
et Jēfu hāwu lātre	323	kūmmardage meijega :—	62
et ma kui ūts lats wōis jāt.	2	kunnas ma sa,	95
et meije sūddā ūlman	142	kunnas mul se aig saap	59
et meil es jādās middāge	320	kuulge, minno arma!	188
et mul armo saas!	229	las hend ūmbre wōtta	22
et me figil rahwal,	391	lāitā, waim! se sōamit	218
et minno heng nink sūddā	202	mālettā, meš maarja sul	356
et mul sinno kannatus	45	meije fige armsamb Pā!	103
et mul so mōrro fannat.	170	meije wattu tōbbe	222
et mo meel tādāl	120	meš jannū tunne minna	319
et nūūd Jēfu foggodūs,	320	meš imme! pūhhā Engli	412
et se illus kōjoken,	352	minge ūulutama,	387
et se Jēfānd Sijonist	12	mo waisit nink watast!	224
et se ūige usfu-meel,	274	naffa finni heldest	234
et sinno rahwas olles,	285	nāggo, se mo pehmes teep	19
et so hamatu fāega	135	nārtās minnušt, et kīt se	248
jādge iēs hamu lewrin.	381	nāstē figile,	386
jādās se arm meil wāstne	102	olle liggi, woon!	314
jādāsime nūūd foggona	320	olle terwe tullemašt	313
jā mul ifkes silmi cen,	168	olles ma sādāl olnu sa,	45

Dh olles meije södmen	180	Om waja, et me	240
olles minna nännu so,	45	Oppa kätimä :; ni kui lät	115
olles selgebe mo tället n.	321	Onnis Jesu rahmas!	298
önnista me laulmist	197	mona rahmas!	302
opke Jesu jalgu neal t.	87	Önnista meid :; Jesus h.	241
oppeta meid ristit falla.	87	Ön olgo mona mörsjale,	452
paikas mo pä otast	246	Önnisteggia! so armo f.	406
pallas arm so wassa	200	Önnistus sädi iggäwes	451
pallelge, et se pühhä w.	82		
patratse, tulge ninf f.	88		
Pä täüs werd ninf joni	50	P.	
poig, sa Jummal iggäw.	76		
pühhä saatja, so ten.	82	Pallelge andis seddä,	342
pühhända fik meije lu.	349	Pattane jä minna itkes;	221
se murte Jesu perä,	104	Pattust, vattu valgest fa	134
sif itke ma,	189	Pä ninf erid ninf sälg täüs.	23
so im arwamatta hel.	410	täüs werd jistu,	46
taad suurt öne,	275	Päiw, sel saarnast weel ei olle	2
teije armia hawa,	166	Päiwilf leib :; Ello lätte	214
te mo eggäl tunnii si	161	Päle fe om kirjä pantu,	338
terre, puhhas hengeken	163	Pohjanti omma partu hättä	349
tömä meid sis armsas.	90	Pühhä Jesu Nimmi!	7
tulge, kaegse se pääl,	21	Pühhä waim! ma palle f.	232
tulge, meije tahhame :;	276		
tulge tännä fuulge,	31		
tulle usfinaste;	437		
tundke omma öne!	355	R.	
waim, ke foggobust w.	83	Rahho ninf römu söämen;	1372
weisime fik waimun	349	Römu peräst laulma,	418
wötta mes fa minnu si p.	111	Römusta hend' itkes jal.	337
wötta, woon! meid om.	239	hend foggodus! (279)	290
Olgo, et fik pif meel	229	Römusta :; Jesus ütlet :	451
tundminne chf oppus,	107	Röwel pallel hennele	49
Olles ma ifs mo söämen	225	Rähhi nida, kui ärs mörs	319
meil :; ennege se surm.	253	Rähfe sis ninf tulge tännä,	11
minno süddä	46		
mul läitedu feel,	134		
Ollesime kui ärs aijafenne	344	E.	
Omma öliga meid wotja,	390		
Omme laste Jummal!	227	Saas meil pattatille joudo	333

Sa ainus puhhas, pühhä m.	357	Sä tunnet mo, mo karjus!	50
annit omma kallist werre	32	walguis paika meil selgebe	81
armo ninf önsuße pohjata	5	werre leppitaja,	154
aumo fähänd, Jesus R.	106	wonast sabu lomafen,	316
ello jöggi oh joose nüüd	83	Saddage mahha, latse!	342
Engliskeiste hulgaften,	313	Saddamisfe täht jaap kül	245
beilä ninf fa täämbä	292	Sääl isma ni, kui funnin.	455
Jesu rahwasen!	386	fummarda ma wona een,	454
illus pöigmes lähhüne	293	fun so werrega	303
laibat surma ohhun	178	fun woon saap illuga	440
fige asja loja,	19	laulap Abram wonale,	106
fige illufamb	47	eli mde pääl, Olle ma t.	33
fige römu algminne	12	Säärne waine latä, fumb m.	96
foggobuste armas pä,	293	Säärise henge omma wonalä	252
foggobuste werre mees!	373	Säärne promet es olle w.	75
lumastaja! ütfinbä	207	Se abbelle Jeshänd Krist!	358
maggat önfäst, mörsjaf	446	aig om meil ni römu t.	9
maggus arm, anna armo.	81	arm, fumb sääl :; kai P.	370
meije ello Ninf ainus w.	336	armoga me So fummard.	212
meije ferge preester	378	armo peräst weäme f.	334
meije digus ütfinbä :;	300	arm om ütlematta tööst	128
me leppingo Jummal	397	ecömäne ninf ainus	15
mötlet meije häddä p.	244	ello ilma finnota,	14
näütär meil weel täämbä	87	Esä mörsjat armastap	452
ollet, armolif kannata.	122	hawu werri hoijap	281
ollet henge peijosen!	416	hä karjus teid hoitfo,	335
ollet Jesus inniminne	350	helde karjus, Esä voig	4
ollet innimiste häddä t.	350	hoijap wälfus waesfe	174
ollet ütfinbä	94	hone ninf ne,	288
ollit önnisteggia	339	jaap itkes meije patwus	311
pannit wiri merrele	12	jaap meil fa eggäl tun.	326
pattaste armastaja	315	Jesus, fe teist nüüd	57
puhhas woon oh wötta	359	ihho fumb tetti täl J.	326
römo andja, oh arwita	81	illus saja säst	99
sait meil Esäs armolist,	69	Jeshänd ajap sullasid	384
saisat tööst, kui silmä	202	Jummala woon ristit pu.	161
tahbas sulle meije abbi.	362	Kallist östet hengafen	4
tahbas omma hawu per.	321	fige suremb pühhä tööst	255
tijät, et me terwe meel :;	300	foggodus om allal weel	279
tijät jo, kui armas fa m.	362	foggodus, se sömeley	282

Et kostus seddâ maid se pâäl 151
 laut ninf hain kun heng. 12
 Abha, kumba wôt hennele 75
 maggus hool, ifs sinno 202
 man jâap meije süddâ 159
 man ja minna saisma 44
 man se waine pattane 126
 man tullep mulle meede 23
 olgo amen Ninf töisig 369
 olgo kifi sôsarte 357
 olki wona môte 281
 om se mees :. 370
 om üts asfi immet täüs 103
 om üts helbe süddâ töst 220
 om üts önnis noor . m. 348
 önnis pästjä! Jesu Krist 54
 önnis rahwas saap sis f. 106
 paistus hawu, walgeft 188
 palge lât sis werrewäs 226
 päle lât sinnul anname 84
 päle pohjandame näüd 56
 päle ütse: amen, 296
 perräst ärge wistje 355
 perräst Jesu werri om. 106
 perräst, tenno Jummal. 368
 perräst saisma ütten f. 382
 puhhas waim :. se f. 370
 pühhä ninf ilm sūtä w. 106
 sinno waiwa löppetap 446
 süddâ waidlep ka 187
 tarwis woija eest 377
 tähdäp meid lotusfega 356
 tähdäp minno sčänd ka 42
 teep meid armuht halles 154
 tödesep ülles sängist 402
 töesfi ülles hawast r. 54
 tundimine meš fiijil om 360
 tulli ninf wôt meije wais 159
 älle jooskwa flimist 166
 ülle om mul näüd ha meel 12

Et ülle taiwan om suur römum 105
 ussu pâäl :. 370
 waggä häbbi, allandus, 103
 wallo-mees om hawatu :. 62
 werrine wallo, mees 77
 wona mersja hend wal. 430
 wona omma olleme :. 146
 wona rahwafen 187
 woon, se meid werrega 421
 woon kumb meije eest 243
 woon ninf temmä häddä 195
 woon, om tappetu 98
 Seddâmaid woon näütäp h. 104
 Seddâ nättä om mul töst. 40
 Segä löppetame 198
 ma laulo löpeta 190
 Sel anna minna Hend' t. 112
 kallit wallo, mehele 176
 pattatide sebral olgo 159
 waimul tenno, se meid 235
 werre wonal 112
 Selgus saap :. 453
 Sen lorusfen sis omma 139
 Seni, fui ma sinno mannu 203
 fui taiwa römum 15
 Seest armušt ätlame 219
 et se Jesand hanuga 68
 Seest et tukkand näüd el olle 78
 Jesast, sel se poig 66
 Jummalä wonafen 308
 leiwast sšise mätfel el. 329
 ma fae enne 224
 năggemisfe assemel 352
 neide filmi eest 57
 om tööm waimo sisfen, 50
 pühhäst Waimušt ka 66
 rifsin om mo wälla täht 106
 sammast päiwast sani 188
 sammast werre wöest 187
 sani meije wöttame 244

Seest se älle silmä jooskwa. 104
 surest armo päiwast 15
 restwa tunnistaja omma h. 87
 röttse om temmä ka 161
 ussume ninf tunnistame 326
 wonast om meil wailil 161
 Eagine sis abbiello rah. 365
 Siin jâap minno südda sais. 35
 kâst om meid amwita 276
 xia pâäl wasta minge, 429
 meije, Jesand! 369
 mo Jesand olle ma, 3
 näet fa wäikest foggo. 293
 ni saisa, fui ma olle: 2
 o Peigmees! pühhendä 40
 om mo südda Jesuten 416
 om mul römufušt 94
 om se fige maggusamb f. 136
 om sinno perre 302
 saisma ninf edame 455
 so man tahha saisa; 50
 wöran majan ollet sa, 12
 wöttle wasta Jesu kâest 277
 Siist lăp năüd ajast aja 452
 Silmä anke sinnul maad 134
 wöest joosku tasfa 35
 Silm olgo puhhas, selge ka 372
 Silm taiwate ifs kaep 62
 Siinna lăstif Ešfä mannu 203
 ollet minno täht, 268
 surma minnen walges j. 38
 tijăst minno wallo, 93
 Sinno aumun armastada 2
 hauda lähä ma 40
 sšilge tahha minna 442
 latse, kumma koon siin om 179
 perrä waidlep minno sšid. 230
 sebrul, fige kallimb päst. 317
 surma unni 447
 terd. me fäume 302

Sinno werri, hawa, nagla 93
 Sis armas Jesu! selleta, 339
 hawu paistminne 424
 jâap meil se man, fui l. 123
 ihbo, henge, sčänd ka 348
 ifkes hendä solus töst 126
 ilm saap ärrä birmuma 430
 kif ne, kumma 436
 kui (šaal Jesu pâäl kăel 449
 kuuld ninf tuus ninf năg. 55
 kuulge lit :. se Jesä poig 370
 laste mata mersjakeist 446
 lăap heng se kăe sšise 104
 lăap ta süddâ pallawas 352
 lărs palmušt pidăama 17
 me lihhan fallime 245
 mētle, fui olles eestfe 347
 mōtle ma: fui ni, om 20
 năutä sinna ülles omma 340
 saap heng ninf ihbo m. 427
 šaktu aijal tulli ta 75
 se tömo päiw om kăen 444
 süddâ wajup, ninf om ni 112
 tahhame so waiwa 420
 Siest armasit sinna 377
 et kif meije sšinna 533
 fui minno süddâ 366
 onfas măletusšes, 315
 pattatfe olleme 361
 So, armas Jesand! pallem. 352
 So arma Jesu! tennd 50
 armo pâäl me saisma :. 300
 armo tulle paistusfest 207
 arman meije hengame, 56
 arm, se teep, et mulle f. 202
 aumuwame, o sa taiwa J. 395
 ette kummadap mo sšid. 238
 hawa kostotawa mo, 190
 hawatu lât tösta meije ū. 262
 hawwa sisfen, Jesu! 48

So hawu man me peäme 313
 haruſt tahha turta ma, 106
 helde armo palge paiffo 125
 heng täub armfaſt 119
 beng teep mo henge piib, 247
 hiſſe nink werd 33
 hoolde anna ma 92
 hool om, eggäuttre 356
 jällin tahha ma 438
 Jefuken! ma termiſta, 14
 Jnnimiſſe ello 363
 Jummalif aem 120
 kaſſis werri tulgo 342
 kää naſtu tööhile 313
 käämle nink ſo wiſtu piin 448
 kannatus meid ſaatto 100
 kannatuſſen pohjanda 168
 kätte mötta waſtiſt mo, 115
 kummaradame, kaſſis pä! 360
 kummaradame ſtämest: 287
 kummaradame tolmun, 85
 leppituſſe ohwer om 56
 liggi olleminne, 337
 liggi tulke, o Jefus Kriſt 123
 magguſat ſtänd tundma 203
 man, Jefus! boija eſſi 265
 möroo kannatus ſadap 349
 möroo kannatuſſega 448
 möroo waim nink kanna 360
 mörſja, Jeſänd! oli tööſt 6
 omma kääſi, ſe walmis 334
 orja, wiſtuſt wannikut 291
 palge armas näggo 50
 pääl Jefus kaego, 307
 pühhä lehhä mo eest f. 318
 rahho anna mulle 178
 rahwa loja ollet ſa, 122
 rahwal, Jefus! onna 100
 riſt Jefus!; tun ma n. 299

So ſappi joof nink jannu m. 448
 ſilmä nink ſo ſu (169) 433
 ſilm om minnuſt 112
 ſieſe uſtu ma, 303
 ſuſaſid ſa tahhas 378
 ſurman, änniſteggia! 45
 ſurm, o Jefus Kriſt, 386
 ſurm teep armuſt haiges 174
 ſündmiſſeſt nink ſurmaſt 182
 teotus, oht, hädda, riſt, 207
 tulleminne lihhas, 15
 tundmiſſen nink armun 80
 ülleſt - töſſeminne teep 56
 ülleſt töſſemiſſega 56
 ütlemaſta helduſſega 334
 waimoga mo kinnita, 250
 walge huulde ſuandm. 123
 wallo - mees me kirtäme, 360
 werd ma olle maſnu ſul; 116
 werd me joome 318
 werre arm, ſe ſaatto 342
 werri, joſtu nühäſt figile 104
 werri, kumb ſis toſſede 45
 werri, ſe om meije ainuſ 285
 wiinne weſſi ſilmist, 50
 Wiſſotamiſſe rohto, 396
 Sul auruſ peäwä me ſul. 350
 ülläp minno ſüddä ſiin, 191
 olgo tenno, Jefus Kriſt! 401
 om, o armas Jefuken! 316
 Surma näggo, kumb hendm. 41
 Suud töine töiſel anname 291
 Nur aum taboſi - mäe p. 30
 i libbi jääp meil figile, 84
 benge - mees, meſ ar. 151
 Jummal ſe täüs held 398
 kirtuſ olgo wonale, 161
 om minno rööm nink ön 330
 om ſe arm ſis, 95
 om temmä arm, et i woi 256

Suur om temmä arm, ſe m. 266
 om töteſte ſe ön 335
 oſſa Jefu mörſjaſt om 452
 Sättitä ſit mo haiguſt, 304

Z.

Zaad Pawel Junfrus f. 355
 kummarä ma ſtämest 146
 mötta ümbre waimun 188
 Za armun tahhame ſis tö. 105
 et olle ilma pääl 70
 eſt mötta ärra neid; 70
 taſtminne om jöud wäiſen. 12
 Zaima foggoduſſe laulge, 333
 Za ihhuſt nide ma tuhhat 44
 iſſip omma rahwa eest 58
 kaije mo ſis 95
 laſſe poſweſt oſtani 74
 läts, fui meije, maggama 348
 leppituſt and armo meil 159
 nörguſ nink ta jöwetuſt 361
 näüt hend meile tömuga, 44
 omman ſeimen hengäp, 15
 olli pühhä nink ſa ilma f. 159
 rahho ſtämenn maitſen, 139
 ſaije ohwriſ ilma eest, 361
 ſai ohwriſ neide eest, 70
 ſurm nink mahhamatmin 361
 tulki ſis täüs hawu, 55
 waiman hendä toitwa 139
 walguſ ſaap meil paifſma 450
 warraſt ſawa meije henge 105
 wiinne ſurma ohhu hääl, 150
 Täüs armo ollet ſa, 229
 Te armuſtade, o pühhä mel. 411
 Jefus! ni fui himmo ſul, 264
 teppis olgo mul ſo riſt, 448
 meid ſigin aſjun ſelgeſ, 148

Te meije ſtämenn tödmeſas 378
 meil ſo ſtänd wallale!; 300
 nüüd waimo üts täl wal. 319
 ſis eſſi!; ſe ſit ſigin 241
 tallidade Jummalä täſt. 411
 Teid, Jefu luliſmiſſe! 249
 wörraſt waſſa foggoduſ 277
 Teddä widi armota 49
 Teil om ſe lubba wona man. 87
 olgo ſortun nüüd hä meel 455
 Temmä antl meil een tojuſ; 345
 hollen ella ma 329
 jüngri, kumma teddä näi 60
 öſſa rahhu mötte 2
 tulli ilma pääl 70
 waima illo ſadap tömu 38
 Tenno, ſel werrel, kumb 369
 ſulle kaſſis pä! 134
 Terre, innimiſſe Poja 35
 Terre, rahho, termuſ 286
 ülleſt töſſemiſſen haw. 53
 Töſſa omma werriſt ſät n. 312
 Töſſa omma ſät nüüd ül. 301
 Tötteſt, ni ſuurd änniſtuſt 290
 wättane ma olle, 107
 ſinna!; ollet armo täüs 299
 Tööst! pühhide ſuur wäggi 154
 ſe om ſelge mul, 140
 Tuhhat törd ma tahhas ſin. 203
 Tulge ſe ihhun pühdwä 322
 maitſſe temmä ſurma m. 48
 teije häddaliſſe, 11
 Tulle eggä, päiw meil ab. 285
 omma kaa ſieſe 311

II

Iihbendä me ſtämist 215
 Älle ſige illuſamb 258

Helematta om se tööst,	308	Weel ennämb peap sinno w.	258
Helep: Jesänd! sinna näet	444	Werre! woon! sääl ristip.	165
Heit es moi meid lunnasta	160	Werrine leppitaja,	155
Heis ainus lige seäst om,	374	Wiimfelt om ta pallelnu	49
Heis iks kihhotago teiis,	216	Wimäre om öddangult	49
Förd and ta armust mul	205	Wois ma kui Tomas tebda	55
Föw kumb armo fulep	396	Woon! fik meije tunni	227
latse südda kumb om hoi	340	fule mes me waise	25
om, kumba tunney ta,	280	me sattame so ette,	148
päim om parremb	275	meije palleme	175
palwe om mul.	120	mo päwliif ninf walg.	354
pattane ninf waine	257	ninf pä! me ussume	270
waine pattane, kel	105	sa ollet minnule	233
waine pattu loom,	187	moon, o moon :;	370
		moon, o immeliif w.	385
		wetta nüüd fik aum	174

W.

Waim! so andis andminne	65	Wörst haru täis ma tun.	254
Waiigista mo iksamist,	185	Wörkem omma saatjat f.	148
Wainlaste eest sa palst;	178	Wörta aum :;	164
Wäffew Jesu nimmi!	7	minnuist, mes om h.	228
Walgušta sis esfi minno	2	mo, kui olle ma,	223
Walwke, walwke, oiste eli,	427	tenno andmist	149
		tuhhat forist	447

Waimoliifko Saulo,

neide hääs,

kes süddamest Jesust Kristust otswa,

ninf temmä sisse uskwa,

ja armastussen püüdwa juurduda

ninf kaswa.

I d i n e j a g g o.

Larto - linan 1819.

Drüfftu J. C. Schünmanni man.

161
37806